

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

Грудень

11

December

1965

Весільне „гильце“ й печиво на Гуцульщині.

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXII ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Осипа Грабовенська, Олена Лотоцька,
д-р Наталя Пазунок, Ірина Пеленська,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодиноке число 50 центів

Зміст:

Т. Шевчук: Свят-Вечір
У Різдвяному часі
І. Пеленська: Роля жіночої організації
Л. Бурачинська: Шукаймо розв'язки
О. Лотоцька: Спасибі!
Молоді лікарки
Рута: Конвенційні „секрети“
(от): За лаштунками театру
Л.: З Конвенційного бенкету
Д-р О. Берест: Про запобіжні пілюли
О. Фацієвич: Що спекти на свята?
Укр. нар. стрій: На Поліссі
По Конвенції США
Some Convention Thoughts
Ukrainian Fashion Show
UNWLA Branch 78 Report

На обгортці:

Гуцульське весільне „гильце“, весільне
печиво і „прапір“ молодого, виставлені
на виставці Інтернаціонального
Інституту в Дітройті заходами Окр.
Ради США.

Прийдіть на імпрезу найближчого
Відділу США! Пізнаєте громадську
готовність нашого жіноцтва й відчуєте
теплу, товариську атмосферу.

OUR LIFE

VOL. XXII December No. 11

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscription
in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
2 pound sterling per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Philadel-
phia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16 a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Ларія Мельникевич
c/c No. 7 887 93 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

On the Front Page:

Wedding tree, cake and decorative
banner, used in the Hutsul region.

На терені США

5. грудня 1965 — Хрестини Відділу —
84 Відділ США в Шикаго.
- 5., 12. і 19. грудня 1965 — Передсвя-
точний ярмарок — 74 Відд. США
у Шикаго.
10. грудня 1965 — Літ. Вечір Конкурсу
СФУЖО — Відділ США у Філа-
делфії.
12. грудня 1965 — 75-ліття журналу
„Дзвінок“ Окр. Рада США і 20
Відділ УЗХ у Філадельфії.
12. грудня 1965 — Андріївський Ве-
чір — 10 Відділ США у Філа-
делфії.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1875 — 90 років тому народилась
у Винниках письменниця Катря Гри-
невичева. Своїми писаннями дебюту-
вала в Літ.-Наук. Віснику. Редагувала
дитячий журнал „Дзвінок“. Згодом
вийшли її твори — „Непоборні“, збір-
ка оповідань, „Шоломи в сонці“, по-
вість про княгиню Ганну Романову, та
„Шестикрилець“, повість із княжих
часів. Померла в Берхтесгадені в 1947
році.

1885 — 80 років тому у Петербурзі
народилась Софія Бойчук. Походила
з польської родини. Під час студій
в Академії Мистецтв у Кракові пізна-
ла й покохала Михайла Бойчука. Із
ним переїхала до Києва, де вчила гра-
фіки в Художньому Інституті. По
арештуванні й засуді Михайла Бой-
чука ще якийсь час працювала. Після
її арешту в 1937 р. вже не було вістки
про неї.

1950 — 15 літ проминуло від смерті
Зінаїди Мірної. Ця видатна громад-
ська діячка проявила себе в Києві на-
передодні І. світової війни. Стала чле-
ном Центральної Ради і Малої Ради
і провела першу успішну збірку ак-
цію на потреби цього українського
парляменту. По війні стала співтво-
рем українського жіночого руху, як
член Української Жіночої Національ-
ної Ради, голова Укр. Жін. Союзу в
Берліні й Празі та секретарка Світо-
вого Союзу Українок. Померла в Пра-
зі у 1950 р.

Не маєте змоги активно працю-
вати в Відділі США? Вступіть
все ж таки, бо Ваша приналеж-
ність і Ваша вкладка скріплюють
жіночий рух.

Тетяна Шевчук

СВЯТ-ВЕЧІР

Як прийде Свят-Вечір
зоря завориться
і в сніжну керею
земля прибереться,
як дерева вдягнуть
срібно-білі шати,
щоб в тиші святочній
чогось вижити —
так мені здавалось
(і досі здається),
що драма небесна
знов відограється:

Природа завмерла,
й не дише — чекає,
бо ось чудо-диво
знов статися має.

Відкриються в небі
невидимі двері —
з'являться ангели
кругом в атмосфері
і спів залунає
нагорі і доли,
що Бог народився
у бідній стодолі!
І спів цей почують
у святочній тиші
любимці природи
без злоби в душі!
Опісля за проводом
зірки — Ідеї
поклоняться Йому
царі і плебей...

Мені так здавалось
(і досі здається),
як в тихій молитві
душа покориться,
і в тиші святого
натхнення жде —
для неї — Ідея
мов зоря зійде.
І вкаже їй світлу
і певну дорогу,
де дар свій принести
й поклонитися Богу.

У Різдвяному часі

XIV Конвенція СУА вже поза нами. Головна Управа СУА, Окружні Ради та делегатки дали впродовж трьох днів подивугідний доказ відданості, вивірності й доброї волі. Напрямні Союзу Українок Америки відзеркалились у доповідях і резолюціях. Особливими осягами СУА заблистали Дитячі Світлички, Конкурс Сатири, допомогова акція „Мати й Дитина“, участь у конгресі Міжнар. Жін. Ради. Але найбільш радісним явищем — це 17 нових Відділів СУА, що створились впродовж останніх трьох літ.

Признаки росту всюди відчувались. Чи то в числі делегаток, що їх було 108, чи то в оживленій дискусії, що проходила над кожною ділянкою праці, чи то в нових проєктах, що виринали. З цих висунувся на перше місце задум створення Дому для Старших. Оця прогалина нашого життя врешті буде виповнена, коли Конвенція ухвалила закуп відповідного будинку, а почесна голова СУА Олена Лотоцька погодилась здійснити це.

І так доводиться ствердити з радістю, що в 40-ліття організація не послабила свого ритму, не сповільнила свого кроку. Навпаки, молоді обличчя на залі нарад і сміливі думки в дискусії вливали віру у новий зміст і напрям праці. Сесія для тут народжених і молодечих Відділів виявила їх думки й бажання.

Зворушливими були вдячність і прив'язання, що їх виявила Конвенція для своєї довголітньої провідниці. Оця увага до авторитету й пошана для піонерок, що організацію будували, свідчить про громадську виробленість її членства. Та й не тільки про те. На відміну від інших громадських організацій — ці взаємини були оповиті сердечним людським теплом.

У такому радісному піднесенні зустрічаємо Різдво Христове. Незабаром кожна українська сім'я засяде до Свят-Вечірнього стола, кожна українська людина заколядує біля вертепу. Використаймо цю хвилину! Не тільки на те, щоб привітати Боже Дитятко у наших серцях і родинях. Але й на те, щоб це свято радості й любови лишило слід у нашій спільноті. Щоб вона скріпилась у своїй вірі та тісно об'єдналась у визвольному змаганні.

Нам личить це зробити. Наш 40-літній шлях управное нас до того. Єдність українського жіноцтва, яку ми втримали й доказали під час останньої Конвенції, це ще одна спонука, щоб ми вимагали її від усього суспільства.

Молимо Господа за те! У Різдвяному часі, коли душі людей опромінює радість, легше знайти в ній шляхетні первні. Тоді то можемо краплиною добра втишити не одне лихо і стримати не одну загрозу.

Христос Раждається!

Головна Управа Союзу Українок Америки шле Різдвяний привіт і побажання всього добра в Новому Році Окружним Радам, Відділам і членам СУА. Дякуючи Господу Богу за Його опіку в ювілейному 40-му році, прохає в Нього й надалі ласк для СУА.

Нашій дорогій сеньйорці п-ні Олені Залізняк, голові Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), членам Управи і складовим організаціям СФУЖО пересилає святочні привітання й побажання успішного Нового Року.

Шле щирі побажання посестрам в Канаді та всім, що їх наїзник вигнав із рідної землі на скитання та тягарі нового поселення.

Згадує з радісним Різдвяним привітом усе українське жіноцтво на Рідних Землях, що в умовах жорстокого терору святкує Різдво Христове.

Вітає з Різдвом Христовим і Новим Роком усе наше Громадянство.

І. Пеленська

Роля жіночої організації на нашому поселенні

З доповіді на XIV. Конвенції СУА

У двох попередніх частинах доповіді були з'ясовані загально засади й напрямні релігійного й національного виховання в українській родині та роля і співдія жіночої організації у виховній праці української матері. Тут хочемо застановитися над якостями жіночої організації, що як спільнота матерів є з природи речі покликана до виховних завдань.

Виховна праця має великої ваги передумови; це її інтелектуальний рівень, професійний характер і загально-національний підхід. Справедливо, чи ні, але закидом невисокого інтелектуального рівня жіночої організації користуються широкі маси нашого освіченого жіноцтва, особливо молодих жінок і оправдують тим свою відсутність у жіночій організації.

Знову ж популярний рівень, що уможлиблює доступ кожній українській жінці є конечний. Отже треба знайти золоту середину між цими двома бігунами, задовольнити вимоги обох суспільних груп, при чому слід брати до уваги факт, що виховна праця потребує більше освічених одиниць і їх треба приєднати якнайбільше.

Закидом непрофесійності користуються теж інші наші установи й групи, коли відбирають жіночій організації в різних країнах питомі їй ділянки праці, ще до того нею започатковані і ведені. Мовляв, це правда, що жіноча організація це почала й рошити, але ми це зробимо краще...

Якби не було, жінка мусить бути підготована до ролі виховниці, а освіта є тут першою передумо-

вою. Не хочемо сказати, що українська жінка не користує з освіти, але все таки є деякі суспільні явища в світі, що повз них вона проходить безучасно, принаймні загал.

Перше це поворот сучасної жінки в світі до науки, праці, професії і громадської праці після приблизно 20-літньої фази материнства. Діти підросли й мати повертається до свого давнього звання, або набуває нове, починаючи від 35-40 і навіть 50-го року життя. Світова економіка йде назустріч цьому явищу, відкриває перед старшою жінкою ринок праці, уможлиблює неповно-годинну працю. Як подає Лестер Велі у Рідер Дайджест, вересень 1965, ст. 201 жінки сьогодні творять 35% працюючих людей і як-

що в попередніх 10-літтях пересічний вік працюючої жінки був 28 років і вона була незаміжня, то сьогодні цю пересічну творить 41 рік життя жінки з двома дітьми. Назустріч цій потребі пішли теж жіночі організації в світі, вишколюючи професійних дорадниць для жіноцтва й організуючи бюро порад. Деякі університети в США вже відкрили спеціальні установи для практичного вишколу до даного звання, т. зв. *Seven College Vocational Workshops*. У висліді заміжжя старша жінка опановує сьогодні все більші площини високо заангажованих професій, включно з науковими.

Українська старша жінка, членка жіночої організації, або та, що повинна нею бути, рідко використовує можливості піднести свою освіту, чи професію. Часом на перешкоді стоїть знання чужої мови. Але для української громадської праці є цінна українська культура, а можливості підвищити своє знання в цій ділянці маємо, та українська громадська діячка з них ніколи не користує. На українських педагогічних курсах, на вищих курсах українознавства, на викладах української мови й літератури, історії на університетах — немає старших наших людей, чоловіків, чи жінок. На аналогічних викладах французької чи німецької літератури є їх сотні, здебільша не-студентів університету, а вільних слухачів. Немає у нас теж бажання піднести свою професійну освіту. Напр., на педагогічних курсах у Філадельфії є 4 слухачів-студентів, а на курси садівничок зголосилося, поза 5 молодими, дві старші жінки, але й ці не рішилися прийти, бо одна скінчила учительську се-

мінарію у 1938 р. і „все це знає“, а друга соромиться своїх років між молодими жінками.

Українська жіноча організація повинна звернути увагу загалу жіноцтва на справу підвищення освіти, особливо українознавства.

Професійність у виховній роботі є сьогодні вимогою часу: зрієнничкування і спеціалізація в усіх ділянках життя, в тому й у вишкільно-освітній праці є нині в світі доведена до високого рівня і ми змушені є йти крок у крок за нею. Сучасна молодь і молоді матері ставлять до нашої жіночої організації такі вимоги, як англійки до англійської, чи німки до німецької і молоді праві, хоча повинні вони теж брати до уваги ту обставину, що ми не маємо власної держави, ані не діємо на власній території, то ж не завжди можемо мати такі засоби, як жіночі організації державних народів. Цю обставину мусимо молодим роз'яснювати, а вони зрозуміють наші труднощі і можливості.

А вкінці загально-національний характер виховної праці. Понад віровизнання, понад територію, понад партійний круг повинен стояти український освічений виховник і його організація. Союз Українок Америки є в цьому щасливому положенні, що він є загально-національною організацією, його платформа і його рамки дають усі можливості для соборницького підходу в програмовій ділянці.

Виховна праця організації потребує теж відповідної організаційної бази. Виховна референтура відділу, чи окружної ради, головної управи може діяти справно

й широко лиш тоді, коли є добре поставлені і рухомі референтури: організаційна, культурна й фінансова, а часто й допомогова.

Коли відділ має численне, дисципліноване, віддане справі членство, коли організація має значення у своїй громаді, вплив на жіноцтво навіть поза організацією, зв'язки з іншими виховними чинниками в місцевості, церквою, школою, організаціями молоді — тоді організаційна сторінка творить базу для виховної праці.

Коли відділ має добру бібліотеку, архів виховних матеріалів, культурних доповідачок, тоді культурна референтура полегшує виховній її завдання, особливо у хвилинах потреби, коли, напр., інша організація звертається несподівано з проханням дати їй доповідь для молоді, курс чи щось подібне.

Коли ж виховна референтура має до своєї розпорядимости матеріальні і фінансові засоби, вона має можливість конкретної дії. Тому фінансова референтура, а поруч неї допомогова є неменшої ваги від двох попередніх.

На згаданих ділянках, засобах і проблемах не вичерпуються усі можливості виховної праці жіночої організації. Не можна їх вмістити у рамки цієї статті і не це було її завданням. Йшло про те, щоб устійнити відношення цієї організації до української виховної проблематики, збудити бажання дії і унапрямити її, пригадати, що виховна праця може дати жіночій організації рацію існування у всіх умовах і в кожній добі, запевнити їй тривкість існування, притягаючи до неї все нові покоління.

Із привітів на Конвенцію

Хвальна Управо!

З нагоди 40-річчя діяльності Союзу Українок Америки прохаю прийняти найкращі побажання і вислови спільної подяки Всевишньому і Матері Божій за велику активність і благородну поміч у всіх ділянках нашого церковного і народного життя впродовж майже півсторіччя. Нехай ця хвилина буде спонукою і заохотою до дальших поривів і дій на майбутнє.

Благословення Господнє на Вас!

✠ КАРДИНАЛ ЙОСИФ
Верховний Архiepіскоп

Рим, 4. листопада 1965.

**

Високоповажана Пані Голово!

Беручи до уваги цілі і завдання для яких створено Союз Українок Америки, тобто культурно-освітні й харитативні, плекання української традиції і культурних надбань українського народу, піддержку визвольним ідеям і інформування американського світу про його визвольні змагання та культурні надбання, матеріальну допомогу українцям і участь в американському й світовому жіночому русі, та які СУА намагається перевести в життя, то треба признати, що Ваша Організація за час свого 40-річного існування провела велику й корисну працю на полі збереження української людини в діаспорі.

Тому приємно мені привітати Союз Українок Америки з його Ювілеєм та побажати організаторам, президії й усім учасникам Конвенції щедрих Божих ласк та найкращих успіхів у праці, а водночас запевнення про св. молитви та Архiepірейське Благословення.

Відданий у Христі Господі

✠ АМВРОЗІЙ
Митрополит

Філадельфія, 10. листопада 1965.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

На актуальні теми

Шукаймо розв'язки

Обмін думок на тему нашої молоді вже закінчився. Започаткувала його Олена Климишин своєю статтею „Підстави збереження української духовости“ у січневому числі і в різному на-світленні пройшов він аж до голосу М. Бабич-Трофименко в листопадовому. Час уже зробити підсумки з нього.

Олена Климишин поставила тезу, що для збереження української духовости потрібне знання мови. Це твердження вона належно обгрунтувала і з ним погодились усі дальші дискусанти.

Але дискусія не продовжувалась по тій лінії. Майже рівночасно Іванна Кучер видвигнула ряд проблем, що тривожать сучасну молодь. Вони виривають із становища на межі двох світів. Коли не допоможемо їх розв'язати, то молодь, а принайменше велика її частина вибере в тому свій шлях.

Але й у цьому напрямі дискусія широко не розгорнулась. Іванні Кучер відповіла Ірина Пеленська, вияснюючи ці проблеми зі становища української громади. В її думках відбився погляд батьків і виховників. Це є віра в те, що йдемо правильним шляхом і „сильніші духово й характером одиниці“ з-посеред молоді самі знайдуть у тих труднощах свій шлях.

Далеко живіше „зачіпило“ всіх питання, що його поставила Читачка з Дітройту. Розглядаючи відношення молоді до українського середовища, вона спитала, чи воно має притягаючу силу. І тут наспіли цікаві відповіді Лярисі Онишкевич і Христі Волицької. В широко обгрунтованих тезах дискусанти не тільки досадно його схарактеризували, але й подали відразу можливість змін. І то можливості зовсім реальні, що вже навіть подекуди здійснюються.

Ще один голос у дискусії за-торкнув справу молоді, що відходить від української громади.

Ольга Мороз висунула у своїй статті думку, що її не сміємо втрачати. На це відгукнулась Марта Бабич-Трофименко, розглядаючи один відтинок цього явища, а саме — мішані подружжя. Вона подала цілком реальний плян збереження того елемента.

На цьому вичерпалась наша дискусія. Вона торкнулась різних аспектів справи збереження молоді й хоч цього не розв'язала, проте кинула світло на головні труднощі нашої громади у цьому напрямку.

А вони чималі. Все зусилля наших учителів і виховників спрямоване на те, щоб ту молодь сформувати, а старшого громадянства на те, щоб її включити в наше життя. А воно все одно не зовсім вдається. Треба шукати причини того явища та шляху, як тому зарадити.

Діємо й говоримо з площини Союзу Українок Америки. Тієї молоді не маємо в наших рядах, бо ж вона гуртується в молодечих організаціях. Але в Відділах СУА є матері доростаючої молоді, гурти тут народженого й тут вихованого жіноцтва. Всі ці групи (а між ними є й такі, що не володіють українською мовою) порозумілись із собою в праці для однієї мети. Вони вносять дар свого розуму й серця у програму Союзу Українок Америки. Помимо різного віку й походження знаходять там спільну мову і то в атмосфері вирозуміння і злагоди.

Чи не можна б застосувати того ж самого у відношенні до молоді? Кожна одиниця має в душі прив'язання до України й нашим завданням буде його плекати й скріплювати. Над методами праці можна дискутувати. Але коли в наших громадських заходах буде просвічувати дбання про молодь та зрозуміння її вимог, тоді виграємо цей бій і збережемо її в нашій спільноті.

Л. Бурачинська

Спасибі!

Недавньою Конвенцією завершився сороклітній шлях нашої організації. Із цієї нагоди хочу промовити до членок СУА. У першу чергу хочу подякувати всім, що впродовж тих довгих 40 літ підтримували спільне діло. Перш усього дякую членкам-основницям СУА, що з довір'ям і запалом взялись будувати цю велику громадську споруду. Щиро дякую й тим, що причинились пізніше до того діла та великий шмат дороги пройшли разом із нами. А на кінець дякую й тим, що в останніх роках вступили в наші ряди. Бо й вони дали доказ великого зрозуміння наших завдань і нашої світлої мети.

Мене притягнула до громадської праці — охота служити своєму народові. Живучи поза межами Батьківщини я відчула, що моє завдання лежить у праці з її людьми. А що найбільше уваги й підтримки потребувало молоді жіноцтво, то й це піддало мені гадку засновання самостійної організації. Серед них я знайшла багато запалу й доброї волі, з-посеред них виросли одиниці, що увійшли до проводу.

І коли настав час труднощів і випробувань — Союз Українок Америки витривав. Під час воєнного лихоліття, а коли багато наших організацій сповільнило хід своєї праці, СУА її продовжував. По прибутті нової еміграції, по мимо різних перешкод в рядах СУА об'єднались різні прошарки українського жіноцтва. А тепер число Відділів і членства постійно зростає і що найбільш радісне — багато молодого жіноцтва вливається в наші ряди.

Жінка — це жрекиня родини. Елементи родинного життя — в розуміння, терпеливість і доброту вона вносить із собою також у працю організації. Родинна атмосфера притягає і зогріває. Тому діємо і думаємо в нашій праці родинними категоріями. Централь СУА це неначе мати, що має багато дітей. Подібно, як мати в родині, вона веде й виховує. Проводить організацію, згідно з напрямними СУА і виховує згідно з правилами громадського життя. І як

П-ні Олена Лотоцька, голова СУА, вітає Відділи, що мають за собою більш як 30 літ в організації

Mrs. Helen Lototsky, President of UNWLA, is greeting Chapters which were honored for their 30th membership in UNWLA

мати вона не тільки вносить моральні цінності, але дбає й про матеріальне впорядкування її. Централь встановлює бюджет організації і дає вказівки, як треба господарювати.

Діти в родині не є однакові. Одна дитина є пильна і слухняна, друга лінива і вперта. Бувають діти талановиті, а другі без особливих здібностей. Та всі вони матері милі. Труднішим дітям вона мусить присвятити більше часу й уваги і дитина не раз завдає їй чимало клопоту. Але до всіх вона однакова, бо ж вона мати. Таке ж є відношення Централі СУА до своїх клітин. Вони згуртувались на її заклик і діють за її напрямними. Одним це вдається краще, другим слабше. Але всі вони працюють для того ж ідеалу, працюють до тієї ж мети!

Двадцятьп'ять літ припало мені провадити організацію. На цьому місці хотіла б я подякувати всім моїм співробітникам — членкам Екзекутиви й Гол. Управу СУА — що стояли поруч мене всі ці роки та вложили багато сил і доброї волі в це завдання. Без їх відданої співпраці, охоти й добрих порад я не подолала б усіх труднощів проводу. Разом зомною вони творили й розбудовували організацію, разом набирали досвіду і зрозуміння її вимог. І полюбили її, як свою духову дитину.

Такими хотіла б я даліше бачити членок СУА. Патріотками своєї організації, гордими з її осягів, відданими її цілям. Я хотіла б, щоб наші членки поглиблювали зрозуміння цілі Союзу Українок Америки, щоб перейнялись

Молоді лікарки

З-поміж цього річних градуанток відзначається своїм осягом постать **Марти Чаплинської** з Філадельфії. Вже в початковій школі відмітили її надзвичайні умови здібності: дівчинка

Д-р Марта Чаплинська
Miss Martha Chaplinska, M.D.

вчилася із відзначенням. Закінчивши середню школу з дуже добрим вислідом, вона дістала стипендію в перед-медичному каледжі, що його блискуче закінчила. Пізніше прийняли її до Жіночого Медичного Каледжу у Філадельфії, де цього року досягнула степеня доктора медицини.

Кожного року у вакаційному часі Марта Чаплинська, як визначна студентка Жіночого Медичного Каледжу, діставала додаткову стипендію, т. зв.

його програмою, слухали його напрямних, оберігали його незалежність і самостійність, не допустили ніяких зовнішніх впливів. Ви виповните своє призначення в його рядах, коли Союз Українок Америки буде у Вас на першому місці. Памятаймо зєвжди що ми зорганізовані для цілей і потреб України, що ми Союзянки є на добровільній службі Україні!

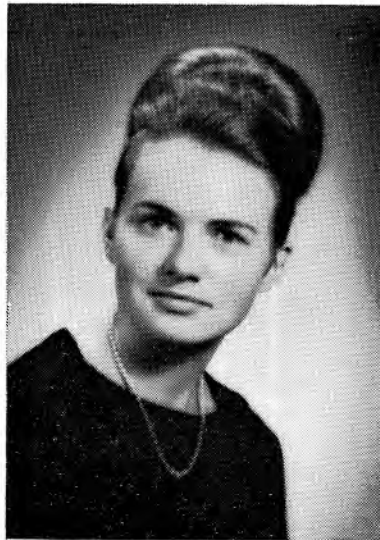
Господь Бсг і Пречиста Мати хай мають всіх членок у своїй опіці і благословлять на дальшу дорозгу успішної праці в Союзі Українок Америки!

Олена Лотоцька

„Фелловшип“ і працювала над досягненнями. У своєму каледжі працювала в фармакології, в Рочестері, в славній клініці Майо в ділянці кардіології і хірургії серця, у Нью Йорку в університеті Корнел у ділянці неврохірургії. Тепер буде відбувати свою шпитальну практику на університетській клініці в Шикаго. Плянє спеціалізуватись у хірургії.

*

Другою в тій ділянці професійних досягтів треба згадати **Лярису Зубаль-Біланюк**. Вона народилася у 1941 р. у Руднику над Сяном, де її батько інж. Ярослав Зубаль працював. Маючи несповна 3 роки виїхала з батьками на еміграцію. До школи почала ходити у Берхтесгадені, а в 1951 р. прибула з батьками до Америки. В середній школі в Дітройті скоротила, завдяки добрим оцінкам, рік навчання. Була пластункою і займала в Пласті різні пости. Школу українознавства закінчила з відзначенням. Дістала стипендію на навчання у Вейн університеті, на якому по трьох роках одержала ступінь бакалавра з біології. Згодом прийняли її на медичні студії, що їх закінчила 21. травня 1961 р. Практику

Д-р Ляриса Біланюк
Mrs. Larissa Bilaniuk, M.D.

відбуває тепер у Загальному Шпиталі у Філадельфії. По закінченні „інтерншіпу“ думає спеціалізуватись у радіології.

Дня 14. листопада 1964 р. стала дружиною д-ра Олекси Біланюка. Є

ВИДАТНІ АМЕРИКАНСЬКІ ГОСТІ НА БЕНКЕТІ СУА

XIV. Конвенція СУА стягнула на себе увагу американського жіночого світу. На бенкет, що відбувся 27. листопада в готелі Статлер-Гилтон, прибули видатні його представниці. Про головну бесідницю вечора Леді Даглес-Гемилтон та її палку промову, вже була мова в нашому журналі. Окрім неї прибули — п-ні Маргарет Гейзбрук, голова Генеральної Федерації Жіночих Клобів, великої жіночої організації, що начислює 11 мільйонів членів, та п-ні Лусі Мілліген, голова централі етнічних груп при Федерації. Напередодні, на відкритті Виставки Жіночої Творчости в Українському Інституті Америки, була присутня п-ні Милдред Роббинс, голова Національної Ради Жінок Америки.

Вшанування 40-ліття Союзу Українок Америки спонукало до участі також інші етнічні групи. На бенкет прибули п-ні Лігія Белюкас, голова Федерації Литовських Жіночих Клобів, п-ні Галія Зіліоніс, член Управи Балтійської Жіночої Ради і п-ні Ольга Гульбіс, голова Американсько-Латвійського Жіночого Товариства.

Увага для XIV. Конвенції СУА проявилась також у привітах, що їх відчитано на бенкеті. Сорочліття СУА привітав губернатор Нелсон Рокефеллер, мейор Р. Вагнер і відома журналістка Клер Бут Лус. На адресу централі СУА у Філадельфії — вже в часі Конвенції — наспіло привітання від Президента Л. Б. Джансона.

ПОДЯКА

З нагоди 10-ліття нашої Окружної Ради, 47 Відділ СУА у Рочестері призначив 33.22 дол. на пресовий фонд Нашого Життя. Сердечно дякуємо за цей дар і за щире допомогу під час Окружного З'їзду, що відбувся дня 31. жовтня ц. р. в Рочестері.

Марія Когутяк, голова
Рочестерської Окр. Ради СУА

дочкою визначної Союзянки п-ні Мирослави Зубаль, пресової референтки Окр. Ради СУА в Дітройті.

Молода лікарка має також заінтересування в мистецтві, є доброю рецитаторкою і любить клясичну музику.

Салатка Руті

Конвенційні „секрети“

— Що то ви за „секрети“ мали там, на вашій конвенції? — запитав мене мій хатній володар, відклавши „Свободу“ за останнє число листопада. — Ви, може, винайшли рецепту як збудувати Україну і не хотіли, щоб про неї довідався редактор нашої головної асекраційної газети? „Союз Українок“ переходить в підпілля, чи як?

Я мовчу. Вже привикла до того, що після кожної нашої конвенції з боку чоловічої частини родини падають провокаційні запити.

— Скажи, мамо! — підтримує батька моя доня. — Ви справді мали якісь секрети?

Тут вже треба відповісти. Це вже не чоловіча провокація — але: „Молодь хоче знати“ (як кажуть у телевізії). І тому беру слово:

— Поперше — ти і так ніколи ні „Свободи“, ані „Америку“ не читаєш, то звідки ти знаєш? — відбиваю удар „молоді“, що хоче знати“. — А то що тато каже...

— О-го-го! — голос хатнього володаря відповідає — „то, що тато каже“ — він вичитав на першій сторінці. Послухай: „Нічого не помогли твердження, що Господь створив жінку з чоловічого ребра і то з ребра з лівого боку, того від самого серця: як прийшло до вибору нової Управи — чоловіки «авт!»“ Ну, а що ти тепер скажеш? То не я говорю — то наша власна „Свобода“, ні? А редакторів там немало — ніба одного не можна було допустити на вибори?

— В цім власне клопіт, — редакторів там чимало — але чи є хоч одна редакторка? — знаходжу „слабе місце“ у закидах голови доми, — хай би пустили до редакції „Свободи“ хоч одну жінку, а слава Богу, журналісток

і письменниць у нас, може, й більше як чоловіків — то тоді мали б своєчасну інформацію. А так, хай плачуть і чіпляються за ребра...

— Велл, то є аргумент, — дається переконати доня. — Може тепер спам'ятаються. Але я і так вже багато знаю, що було на твоїй конвенції, мамо.

— Велика штука, — в газетах про це писали! — міняє фронт чоловіча опозиція. — Але, добре мама каже: ти і так газет не читаєш! Себто — наших.

— Чому ні, читаю: сторінку ТУСМ-у, Пластову, й інші — в яких пишуть молоді. Але мені казали товаришки, що там була якась сесія молоді та й молоді не було...

— О-го-го! — сміється чоловіча спозиція. — От і бачиш! Чоловіків недопустили, молоді не було, то навіщо було йти в підпілля?

Бачу, що справа кепська. Чого доброго, захитається не тільки мій авторитет, але й цілого СУА...

— Чекай, кажу до малої (чоловічої злорадості недобачую) — та ж були передусім дві доповідниці з молодих. І були їх доповіді і висунені там тези. Отже був голос молоді і то дуже виразний. Про те тобі товаришки не говорили? А я ж просила тебе поїхати на Конвенцію і послухати бодай того голосу!

— О, мамо, борониться „мала“ розжалено. — Ти ж знаєш, що в мене були „мід-терм“ іспити. А наш професор від „полі-сай“ це не жарти...

— Що то таке „полі-сай“? — Це батько. — Якийсь новий „твіст“?

— „Політикал Саенс“ — терпеливо пояснює доня. — А я мушу мати „кредити“ за цей курс. Інакше — „хто буде“ будувати Україну як „нас не стане“ — як ти завжди кажеш, тату? Може, мій дорогий брат, що „будує Україну“ ногами в своїй футбольній дружині?

— Ну, ну! Лиши Бориса, — їх

там аж п'ятьох українців в їх університетській команді, і хто знає, хто з вас скорше діло зробить: ти своїм „полісай“, чи як та біда називається, чи він своїми голями...

„Мала“ невдоволена. Бо ж вона таки гордиться своїм „політичним“ умінням. Тому дискретно допомагаю. — Ну, а далі ти про Конвенцію нічого не чула?

— О, так, — це знову доня. — Дуже мені шкода було, що „Пані Срібнокоса“, як ти кажеш, мамо — вже не буде головою...

— Вона буде по чому головою — втручається голова родини, — а це навіть більше, ніж звичайна голова. І вона буде далі мати свою роботу. Вона ж візьметься тепер за справу захисту для старших. І можеш бути певна, — вона це зробить!

— Трохи трудна справа, — втручаю свій голос. — Ось „Народній Союз“ вже, мабуть, десять років буде „Захист для Старших“ на „Союзівці“ і вибудували... тенісові корти і плавацький басейн...

— Ну, і побільшили бару на двісті процентів, — паде злобна увага (це, очевидно, мій чоловік).

Моя мала відчекує хвилину і потім продовжує:

— І ще сказали, що щораз більше молодих увійшло до Управи. І Варка там вже є... і ще будуть інші...

— А про показ історичних строїв ти щось чула? Це ж був один із найкращих моментів Конвенції — допитуюсь.

— О, мамо! Роз'яснюється молоді личко. — Вони всі такі пишні! Це було щось чудового! Нічого не говорять, лиш про ті якісь брокати, клейноти, завої, княжі корони...

— Ну, ну, — бурмоче хатній володар. — Та й відважні ті твої Сюзянки! Дай Боже, щоб це їм так обійшлося!

— При чому тут відвага — питаюсь уже самспевно, коли помітила захоплення „малої“.

— Бо вже одну „паню докто-

Делегатки на Конвенцію

Подаємо додатково делегаток, що їх зголошення спізнились до попереднього числа. Та й у складі вже поданих делегаток настали деякі зміни.

- 2 Відділ, Честер: Замість п-ні Пецюх прибула п-ні Катерина Благітка.
- 10 Відділ, Філадельфія: пп. Наталія Лопатинська, Олімпія Гайдучок.
- 13 Відділ, Честер: Замість п-ні Кобриж прибула п-ні Леонтина Мінчак.
- 16 Відділ, Міннеаполіс: пп. Ольга Луцки, Одарка Король.
- 17 Відділ, М'язмі: п-ні Ольга Павлова.
- 19 Відділ, Амстердам: п-ні Стефанія Боднар.
- 22 Відділ, Шикаго: Окрім згаданих уже делегатак, прибула п-ні Марія Семків.
- 23 Відділ, Дітройт: Замість п-ні Ясинської прибула п-ні Анастасія Недвідь.
- 24 Відділ, Елизабет: Замість п-ні Левчик прибула п-ні Анна Гнатюк.
- 26 Відділ, Дітройт: пп. Стефанія Заплітна, Марія Будор, Євгенія Українець — делегатки, п-ні Анастасія Завінська, заступниці.
- 30 Відділ, Клівленд: п-ні Катерина Мураль.
- 33 Відділ, Клівленд: Замість п-ні Шевчук прибула п-ні Іванна Яремко.
- 37 Відділ, Дітройт: п-ні Стелла Федик.
- 44 Відділ, Філадельфія: п-ні Галина Царинник.
- 52 Відділ, Філадельфія: п-ні Стефанія Креденсор.
- 53 Відділ, Асторія: п-ні Олександра Різник.
- 57 Відділ, Ютика: п-ні Ірина Запаранюк.
- 58 Відділ, Дітройт: п-ні Ореста Караш.

рову“ чіпали за „сибірські лиси“... А тут чую про „брокати, клейноти, корони“... Ох, і дадуть вам за те школи!

— Ха-ха-ха! — Ми засміялись. — Тату, ти нічого не розумієш! Та то було „сибірське“, а це наше, споконвічне! Навіть, щоб двічі стільки коштувало, то воно — „будує Україну!“

— А я ж казав уже про ті видумки! Секретні сесії, княжі строї... І все в ім'я тієї України...

Рута

- 59 Відділ, Балтимор: Замість п-ні Зобнів прибула п-ні Анна Стельмах.
- 63 Відділ, Дітройт: Замість п-ні Климаншич прибула п-ні Леонтина Галуженко.
- 66 Відділ, Нью Гейвен: пп. Ростислав Яхницька й Олена Томоруг.
- 68 Відділ, Сиракузи: пп. Ярослава Гудзак і Ольга Бачинська.
- 69 Відділ, Лорейн: Замість п-ні Пашич прибула п-ні Марія Лесюк.
- 73 Відділ, Бриджпорт: пп. Анна Чернявська і Ольга Папроцька.
- 78 Відділ, Вашингтон: п-ні Христина Паславська.
- 79 Відділ, Бостон: пп. Софія Вінсор, Юстина Смарш — делегатки, і п-ні Анна Чопик, заступниці.
- 85 Відділ, Картерет: п-ні Катерина Симчик.
- 90 Відділ, Філадельфія: п-ні Наталія Даниленко.

Успіхи жінок

Дня 2. листопада 1965 р. відбулись у всій країні вибори до Міських Рад. Та найбільше цікавили нас вибори в Дітройті, бо там кандидувала Маруся Бек, довголітня радна, а в один час президентка Міської Ради. Помимо гострої кампанії, що її вели обидва місцеві щоденники, та опору проти негритянської „ліберальної“ групи Маруся Бек одержала понад 218 тисяч голосів. Це заповнило їй місце в Міській Раді на дальших 4 роки та свідчить про велику її популярність серед мешканців міста. Українська громада щиро піддержала її, а й інші етнічні групи Дітройту радіють її вибором. Щиро вітає її з перемогою й українське жіноцтво, що цінить в її особі видатну жінку-політика й мецената.

*

Заходами Об'єднання Південних Мистців Північної Америки відбулась у Гот Спрінгс, Аркенсо, виставка Марії Гарасовської-Дачишин у часі від 1.—30. червня 1965. Про виставку кожного тижня появлялись нотатки в місцевій пресі та інформаторах. Це дало велику кількість відвідувачів, що вписали в книгу виставки слова признання про динаміку, кольорит і настрої картин. Мисткиня ви-

ставляла головно краєвиди з Колорадо, але було декілька пейзажів із Карпат, один портрет і квіти.

Участь у цьому Об'єднанні відкриває Марії Гарасовській-Дачишин дорогу до виставок у різних осередках американського півдня.

3 нових видань

Дарія Ярославська: ПОВІНЬ. Роман у трьох частинах. Видавництво „Добра книжка“. Торонто 1964. Обгорька роботи Бориса Крюкова. Стор. 266.

Появився перший роман із трилогії „Повінь“, що зветься „На крутій дорозі“. І справді! Крутою дорогою авторка веде людей великого українського ісходу. Їх життя обмежене огорожею табору. Але унутрі цих стін бурлить воно, киплять пристрасті, формується-визріває велич людського серця. Постаті людей майже типові для кожного табору. Але водночас це окремі індивідуальності, що містять у собі цілий світ. Авторка вміло поєднує й роз'єднує їх долі.

Роман „На крутій дорозі“ — це тільки початок їх шляху. Але з того вже видно дальшу долю кожної постаті. Доказ доброї і вмілої зарисовки, що нею авторка досконало володіє. Все ж нетерпеливо чекаємо появи дальших томів.

Тетяна Шевчук: НА ПРЕСТІЛ МАЙБУТНІХ ДНІВ. Поезії. З передмовою М. І. Мандрики. Стор. 78.

Збіорчка вміщує водночас вірші, написані українською й англійською мовою, навіть на ту саму тему. Авторка — уродженка Канади і змалку зростала у двомовному світі. Давніші її вірші розситані в українській пресі. А теперішня збіорка — це вже вислід зрілого віку. Тому ліричні тони в ній притьмлені філософічними роздумами. Вони випливають із її теософічного світогляду, в якому вона знайшла повну рівновагу духа. Із нього черпає слово довіри й потіхи, ним вона руководиться в своїх шуканнях правди для українського народу.

Л. Б.

За лаштунками театру

Вперше я зустрів Олімпію Добровольську у Львівському Театрі. Була соняшна неділя 19. вересня 1943 року. Львів переживав симфонію золотої осені, втішаючись відносним спокоєм. Фронти відійшли далеко і на схід, і на захід, і місто могло дозволити собі навіть на зустрічі з музами. Йшла генеральна проба вистави, що про неї говорили вже від місяців. За два дні вперше на українську сцену вийде Шекспірів „Гамлет“. В театрі темно, бо вікна заслонені згідно з військовими приписами затемнення, а світла для проб вживати не можна з уваги на воєнні ошадності. У цій темноті блимає світелко столової лампи на імпровізованому столику посеред театральної залі поміж двома рядами крісел, а над ним схилилась голова режисера Йосипа Гірняка. Відкривається куртину і ось на сцені химерний Гамлет говорить українською мовою. Відтворець Гамлета — Володимир Блавацький мусить пам'ятати про свої обов'язки директора — то ж і режисер Гірняк і Гамлет-Блавацький на цій пам'ятній пробі в осередку дії. І лише згодом, привикнувши до темноти і віднаходячи всі нитки, що привели до тієї великої вистави, я завважив, як вони обидва — заки видати порішення, прислухаються пильно до ніжного жіночого голосу, що звучить, немов би з-під сцени, з-поза лаштунків. Це у раковині, на стільці диригента сидить асистент режисера Олімпія Добровольська — скромна, скрита від публіки, без оплесків признання — тримає всі нитки вистави у своїх відповідальних руках. Високі вимоги до театрального мистецтва, вибагливість до кожної постанови, вимогливість до себе самої і до всіх акторів дозволили Олімпії Добровольській поставити свій штамп на першу українську виставу Шекспірівського „Гамлета“, що була коронною репертуару Львівського театру і захопила публіку, бо йшла на сцені аж дев'ятнадцять разів.

Театр має два обличчя: одне парадне — хвилини блискучих успіхів на сцені, що їх супроводять захоплені оплески публіки; і друге, заховане від манірної публіки поза лаштунками — довгі і важкі дні послідовної праці, що їй присвічує вогонь у душі актора, який бажає вийти на верхів'я. Олімпія Добровольська живе все своє життя в театрі на тих замкнутах від публіки творчих пориваннях. Це ж та любов до величнього в театрі казала молодій студентці після закінчення драматичної школи (в 1915 вона дістала диплом Драматичного Інституту імені Лисенка у Києві) не зв'язуватись із театральною групою Ніколаєва, що запевняв успіх і грошові прибутки, але завела її у гурт молодих ентузіастів, що під проводом геніального Леся Курбаса пішли на бій за оновлення українського театру. Уже в 1916 р. двадцятирічна Олімпія Добровольська зв'язана з групою Курбаса і рахується до фундаторів „Молодого Театру“. Разом із Курбасем, що свою ідею нового театру виплекав на основі зустрічі з західнім театром (він же покинув Віденський університет і бачив блискучий період віденського театрального мистецтва) Добровольська стала у ряди тих культурних працівників, що бажають європеїзувати українську культуру, а тим самим еманципуватись до європейського рівня. Перше завдання — це Софоклів „Король Едип“. Сезон „Молодого Театру“ 1917 р. відкрила постановка Винниченкової „Чорної пантери“, в якій Курбас грав ролю Корнія, а Добровольська ролю Сніжинки. Вистава мала великий успіх, її повторено в Києві десять разів. „Молодий Театр“ бажав знайти оригінальне мистецьке трактування і нову сценічну форму для постанови європейського репертуару. Добровольська виконує ряд ролей у п'єсах таких драматургів, як Леся Українка, Винниченко, Олесь, а теж Гавлтан, Гальбе, Грільпарцер, Молієр і ін.

Олімпія Добровольська і Йосип Гірняк Actors Olimpia Dobrovolska and Jcseph Hirniak celebrated their 70th anniversary in New York City

Організатори „Молодого Театру“ побачили, що український побутовий актор же підготовлений для європейського репертуару. Це був початок тієї театральної діяльності — відповідальної і зосередженої, що їй залишилась вірною Добровольська до сьогодні. Театр — це висока культура: театр мусить іти в парі з іншими ділянками культури. До „Молодого Театру“ запрошувались прелегенти — відомі письменники: Тичина, Ярошенко, Савченко, Семенко і інші. Актори мусять жити проблемами літературного життя, захоплюватись літературою, плекати любов до мистецького слова. Добровольська виходить на першорядного рецитатора, що з великим успіхом читає на вечорах поезії Шевченка, як теж молодих поетів Тичини, Олесь, Савченка й інших.

В течії революційних подій, що наповняли запальним вогнем і мистецький сектор, бачимо Олімпію Добровольську в 1920 р. при організуванні Театру імені Франка, разом із Гнатом Юрою, Амвросієм Бучмою і Йосипом Гірняком. Та вже в 1922 році Добровольська знов із Курбасом; вона разом із

своїм чоловіком Йосином Гірняком стає серед перших співробітників неперевершеного „Березоля“. З „Березолем“ зв'язана Добровольська до часу його ліквідації в 1934 році. Тут її найбільші сценічні успіхи в постановках українських драматургів, головню у п'єсах Миколи Куліша, а теж західніх, як Шіллер і Гавітман, Молієр і Шекспір, Меріме і Сінклер. Головно у харківський період діяльності „Березоля“, коли оновитель нашого театру шукав до нього сучасного українського стилю, Олімпія Добровольська розгорнула всю гнучкість і різноманітність своєї мистецької інтерпретації. Після ліквідації „Березоля“ і його творця Курбаса, після арешту чоловіка Йосипа Гірняка, Добровольська ще працювала три роки в тому ж обезголовленому ансамблі, що був перейменований на театр ім. Шевченка. Та в 1937 р. і її арештували і вона опинилась на Сибірі, в Чібуїю побіч свого запротореного чоловіка. Любов до театру додавала їй сил працювати і в театрі на засланні, нести засланням слова розради із сцени. Війна заповідала надію, але й безнадійність. Три роки театрального відродження у Львові, де зійшлися кращі мистці української сцени — це перехідний етап. Далі еміграція і мандри — Австрія, Німеччина, ЗДА. Саме в той час неочінені виявились ті специфічні таланти Олімпії Добровольської, що ними вона так відрізнялась від загалу акторок, задивлених у сценічний успіх. Фахова освіта і довгорічна професійна робота в колі найкращих діячів, якими могла похвалитися Україна, дозволили Добровольській поставити на висоті працю режисера й педагога. Вже в Театрі-Студії, разом із Гірняком, Добровольська береться за виховання акторського молодняка, передає молодим ентузіястам Курбасівські ідеї. Саме в цьому Театрі-Студії, не зважаючи на всю емігрантську матеріальну бідність, не зважаючи на суспільно-громадські недотягнення, йшли вистави, які завдяки мистецькій праці і ліклуванню режисера Добровольської були зразкові й стилеві. Це праці Добровольської завдячуємо такі

вистави, як „Лісова пісня“, „Орґія“, „Мартин Боруля“, „Тартюф“, „Примари“, „Слуга двох панів“, „Господиня заїзду“, „Князівна на горошині“ й інші. Ліклування про мистецтво театру, ліклування в самому серці театру — поза лаштунками — там, де товчється живе серце живого горіння, що є справжнім мистецтвом — це найбільша турбота і ціль Добровольської, як діяча театру. Вона сприяє кожному найменшому почині театральної діяльності, готова стояти з тими нечисленними ентузіястами там поза лаштунками, жити тим творчим пориванням, надхнути і навчити. Коли в умовинах американської бездушності і ті найменші почини театрального діяння обірвались, Олімпія Добровольська з усім темпераментом взялась за мистецьке слово. Вона майстер рецитації ще з часів „Молодого Театру“ у Києві. Тепер її майстерність завершилась у стиль майстра-педагога. В цьому пляні, засобами мистецького слова Добровольська створила такі речі, як „Гайдамаки“, „Неофіти“, „Мойсей“, „Людина і герой“ (Мазепа у світовій поезії), „На Білій Горі“ (поезії Шашкевича), вибір поезій Клена, та й вкінці, разом із Гірняком, „Театр Шевченкового слова“. В неї теж кілька записів на платівках, головню чудесні казочки для дітей.

З нагоди п'ятдесятиріччя театральної діяльності Олімпії Добровольської мені запропонували відбути розмову з шанованою артисткою-вчителькою. Та знов, як і в першій зустрічі у Львові, не знайшов я її на першому видному пляні, під світлом прожекторів, засипану оплесками публіки, але там за лаштунками театру, де йде послідовна і творча праця. Добровольська — мене сповістили — зайнята, дуже зайнята, вона на пробі з молоддю. Основна прикмета цієї театральної діячки жити у самому осередку мистецького горіння, жива й до сьогодні. Вона підготовляє нових ентузіястів для служіння мистецтву українського слова з мрією, що ця праця дасть колись гарні наслідки і відродить український театр таким, яким його вимріяв Лесь Курбас. (от)

Наші градуантки

Наспіли ще додаткові зголошення градуанток, що не були згадані у своїх округах. Прохаємо доповнювати їх список, якщо були б ще якісь, незгадані в 1965 р.

Округа Дітройт, Миш.

Мирослава М. Цап, студії фармації зі степенем B.S.

Христина Стадник, студії медичної технології зі степенем B.S.

*

Анна Кузьмич-Винар, студії соціології і психології в Колорадському університеті в Болдері. За час студій Анна Винар була поміщена на почесному списку, а також стала членом Альфа Капа Дельта, товариства найкращих студентів соціології. В рр. 1963-65 була головою Української Студентської Громади в Болдері. Тепер проживає в Болдінг Грін, Огайо, і пляне одержати ступінь магістра соціології.

МНОГИХ ЛІТ!

Дня 2. жовтня 1965 р. голова Округної Ради СУА п-ні Анастасія Вокер відзначила разом із чоловіком Віліямом 25-ліття їх подружнього життя. Замість подарунку з цієї нагоди, Відділи СУА — 5, 23, 37, 56, 63, 76 і 81 — у признанні за її жертвенну працю для нашої організації зложили 40 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

..П-ву Анастасії і Віліямові Вокерам бажаємо многих літ і дожити щасливо до золотого ювілею!

Відділи Союзу Українок Америки в окрузі Дітройт

НАШЕ ПРИВІТАННЯ

Цією дорогою бажаємо привітати молоду адвокатку п-ні Анну Івахів-Вадіно, членку 2 Відділу СУА в Честері, Па., з приводу перемоги у виборах на директора шкіл у дільниці Парксайд, де вона й її чоловік Микола вже понад 2 роки є лідерами Республіканської партії.

Членки 2 Відділу СУА в Честер, Па.

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СУА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

Із Конвенційного бенкету

Чи справді хочете точного звіту? Себто такого, де були б заготовані всі гості головного стола, промови і привіти, були б вичислені представники організацій і мистецькі точки програми.

Про те вже писала наша щоденна преса. Ще й висловила признання за досконалу організацію бенкету, що почався доволі точно й не продовжував програми. Це треба вважати першим успіхом.

Але таких прикмет було більше. Дозвольте накреслити те, чого не зауважило строге редакторське око.

Перш усього досконалий порядок на залі. Шіснадцять молодих членок 82 Відділу США розпробували гостей на місця. Для кожного було призначене місце так, як він чи вона собі того бажали. З кожного місця було добре видно поміст, де відбувалася програма.

Дальше — справність наших обох товстмайстринь. Щоправда, їм закинено надто велику суворість, але чи не краще скупість вислову від надто великої балакучості? Перемінні виступи двома мовами чергувались гладко. Поруч промовців, вони покликали до привіту представників двох громадських централей —

Проф. д-р Роман Смаль-Стоцький
Prof. Roman Smal Stocky, Ph.D.
speaker at the UNWLA Banquet.

Українського Конгресового Комітету Америки (Йосип Лисогір) і Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету (д-р Володимир Галан), яких співосновником був Союз Українок Америки.

Про „старо-холостяцьку“ промову проф. Романа Смаль-Стоцького і палкий заклик леді Гемилтон уже писала наша преса. Одне і друге було несподіванкою. Скорше можна було сподіватись, що професор розвине перед публікою якусь мовну теорію, а громадська діячка почне розглядати нашу 40-літню працю. А тут навпаки! Промова проф. Смаль-Стоцького була поклоном у бік традицій українського „матріархату“, а леді Гемилтон вказала на протикомуністичну боротьбу Америки...

Поклін Конвенції в бік своєї голови п-ні Олени Лотоцької був зворушливий. Двадцятьп'ять червоних троянд, що їх вручила їй одна з товстмайстринь, було символом тих 25 літ, що вона була головою. І наша „срібнокося“ прийняла їх із радістю в приязності членства, гостей і своєї родини. На залі бо засіли її сестра, сини, невістки і внуки, що допомагали їй нести важкий тягар тих довгих літ.

А потім окрилена пісня в виконанні Шаріки Ордасі-Баранської. Здається сама Леся Українка милувалась би її „Я стояла і слухала весну“ при дискретному супроводі Богдана Перфецького. А потім ще „Карі очі“ Бонковського й арія Венери з опери Лисенка „Енеїда“. Це чудовий мистецький акорд завершив рівень нашого свята.

А на кінці — показ українських історичних строїв 64 Відділу США. Точний опис із світлинами подамо пізніше. Тут лиш хочемо вказати на чар старовини, що відбився в важких клейнотах, княжому корзні, байбараках і корабліках. Жіночі постаті, що проходили на помості під світлом рефлектора, немов вилонились із давніх літописей чи портретів. Дискретний супровід Калини Чіч-

Співачка Шарльота Ордасі-Баранська
Singer Charlotte Ordassi-Baranska
sang at the Banquet of the XIV
Convention in New York.

ки-Андрієнко підкреслював це враження. Доповідь п-ні Полі Книш пояснила засади вбрання, а молоді заповідачки — Ольга Кириченко-Шуган і Мотря Воевідка впроваджували строї українською й англійською мовою.

Ось який перебіг нашого бенкету. Це була товариська зустріч найвищого громадського рівня, проведена з увагою і дбайливістю. Поруч ювілейного вирізнення, дотепних промов і коротких привітів та однієї мистецької точки, вона дала доказ винахідливості й полету нашого членства.

Л.

ЩИРІ БАЖАННЯ

З нагоди 25-ліття вінчання п-ні Анастазії Вокер, голови Окружної Ради США в Дітройті складаємо найщиріші бажання та 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Управа 26 Відділу США
в Дітройті

ЧЕРВОНЕ СВІТЛО

Лікарські дослідження виказали, що задне світло в автах повинно бути зелене, а не червоне. Виявляється, що довше спостереження тих світел, — а водій авта мусить з ними слідкувати, — ушкоджує зір. Тому оптометристи схильні до думки, що задні світла в автах повинні бути зелені, а не червоні.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ФІНІКС, АРІЗОНА

З сумом ділимося вісткою з членством СУА, що 15. серпня 1965 р. невблаганна смерть забрала з наших рядів членку-основницю нашого Відділу бл. п. **Марію Михайлівну Донченко**. Походила з села Хлопкова на Холмщині. Закінчивши Сідлецьку гімназію і Вищі Жіночі Курси в Києві та Високий Педагогічний Інститут у Празі Марія Донченко вчителювала на Карпатській Україні. Там вона брала живу участь у громадському житті і все і всюди охоче допомагала. Внаслідок воєнної хуртовини переїхала разом із чоловіком Павлом до Німеччини, де замешкала в м. Гослярі. Згодом перейшла до табору переміщених осіб у Петерсбергу, де всі свої сили присвятила українській спільноті. Оснувала делегатуру Об'єднання Українських Жінок, що її очолювала кілька літ та внесла туди погоду свого духа і зрозуміння його призначення. Працювала також радо для нашої дітвори.

Прибувши до Америки, замешкала в Міннеаполісі, а пізніше із здоровних причин переїхала до Фініксу в Арізоні. Тут приложила своїх рук до заснування й розбудови нашого Відділу. Останніми роками хворіла, але мимо того живо цікавилась нашою організацією. Втішалась загальною любов'ю і пошаною у всіх, що її знали. Похорон відбувся 19. серпня у Прескоті, Арізона.

За Покійною сумує чоловік, земляки, приятелі та членки 77 Відділу СУА у Фініксі, Арізона. Вічна Їй Память!

Пресова референтка

Чоловікові Покійної та 77 Відділові СУА ширий вислів співчуття складає

Екзекутива СУА

Наспіла вістка з рідних земель, що дня 10. жовтня 1965 р. померла у Львові **Ольга з Левинських Цегельська**. Із нею зійшла в могилу примірна дружина, мати і віддана громадська діячка.

Бл. п. Ольга Цегельська наро-

У ЮВІЛЕЙНОМУ ЗМАГУ

Відзначення нашого 40-ліття вже за нами. Наші пресові референтки і прихильниці журналу впродовж цілого року дбали про приєднання нових читачок. Наприкінці року подамо вислід цього змагання. А тепер хочемо подякувати тим, що потрудилися в останньому часі й надіслали нові передплати.

Приєднали нових передплатниць:

П. Багрій, Торонто	1	Люся Струк, Наягра Фолс	1
М. Гікавий, Шикаго	1	Мирослава Скасків, Вашингтон (78 Відділ)	1
О. Грабовенська, Філадельфія (43 Відділ)	4	Оксана Салдит, Бофало (49 Відд.)	1
Стефанія Карапінка, Ірвінгтон (28 Відділ)	1	Софія Сохор, Філадельфія (43 Відд.)	1
Олександра Ковальська, Дітройт (56 Відділ)	4	Михайлина Юрчук, Амстердам (19 Відділ)	6
Катерина Пелешок, Нью Йорк (1 В.)	1	Інж. Анатоль Вовк, Ровей	1
Ольга Тритяк, Трентон (11 Відд.)	1	Ірина Витковицька, Рочестер (47 Відділ)	1

дилась у 1892 р. у родині Левинських у Чернівцях. По закінченні вчительської семінарії, вона вчителювала в Мамаївцях коло Чернівців, а потім у Городку коло Львова. Проживаючи як дружина священика у Городку, вона розвинула живу громадську діяльність. Працювала у Т-ві Охорони Дітей, що удержувало захист на 30 сиріт та Т-ві Рідна Школа, що удержувало 6-класову початкову школу й вимагало постійних збірок акцій на ту ціль. Була також членом драматичного гуртка, що давав кожного місяця вистави на вище згадану ціль. Тут вона талановито відтворювала драматичні ролі в п'єсах Наталка Полтавка, Маруся Богуславка, Безталанна й інших. Проводила хор Марійського Товариства Панночок, з якими давала концерти і ставила вистави. Допомогала також у проектуванні і виконанні стрів для релігійних п'єс при парохії. Була членом Управи Союзу Українок, Марійського Т-ва, Апостольства Молитви, Братства Доброї Смерти.

Разом із чоловіком виховала четверо дітей на зразкових громадян. Окрім релігійних засад впоїла їм любов до свого народу, плакала в них змилювання до музики та незвичайну працювистість. Впродовж бурхливого воєнного часу пережила багато важких ударів. Але не заломалась під ними, а своєю тяжкою працею підтримувала рідних та потребує ючих. Врешті виснажений організм підупав і по довгий, і важкій

недузі закінчилось її трудяще життя.

В останню дорогу на Янівський цвинтар провело її велике число рідні і знайомих. Там вона спочила біля своєї матері Богданни з Кисілевських Левинської.

Дочці Покійної п-ні Неонілі Дмитрук в Едмонтоні висловлює шире співчуття.

Екзекутива СУА

ПОДЯКА

Управі і членкам 34 Відділу СУА складаю оцим сердечну подяку за велику прихильність і співчуття в часі мого великого горя, по втраті бл. п. чоловіка Петра, що був великим прихильником 34-го Відділу СУА й цілої нашої організації. В його пам'ять складаю 15 дол. на фонд „Мати й Дитина“ і 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Марія Ракоча, Коговз, Н. Й.

ПОДЯКА

Складаємо сердечну подяку нашій дорогій, першій із черги голові Окр. Ради п-ні Марії Крамарчук за пожертву 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя з нагоди 10ліття нашої Окружної Ради.

Окружна Рада СУА
Рочестерської Округи

У ПАМ'ЯТЬ ДРУЖИНИ

У пам'ять своєї дружини бл. п. Іванни Бобинської та з її волі складаю 50 дол. на українське шкільництво в Бельгії.

Ярослав Бобинський, Філадельфія

Олена Цегельська

Боже Дитятко на сні

Перед Різдрвом мама розповіда-ла дітям про Боже Дитятко, Ісу-сика, що давним-давно народи-лось в убогому вертепі на сні. І ще казала, що у Свят-Вечір Ди-тятко Ісусик, знов буде між нами, хоч ми його не зможемо бачити.

В день Свят-Вечора, на фармі де жили діти, старшенька Маруся і її братик малий Михась, було дуже гамірно. Всі були зайняті. Мама в кухні варила різні стра-ви і приготувляла Святу Вечерю. Тато мав багато роботи на подві-р'ї і стайнях, де були коні і ко-рови. Маруся також була зайня-та в кухні, біля мами і не було кому гратись з малим Михасем. Він нудьгував, блукав по кімна-тах, не знав до чого взятись. Вже було з полудня, як він постано-вив вийти надвір. Одягнувся те-пло, шийку обкрутив шаликом, взувся в чобітки і вийшов із хати.

На дворі вже сонечко хилилось до заходу, було морозно і тихо, сніг під ногами Михася скрипів. Хлопчик пішов до буди і приві-тався з собакою Лиском. Відтак пішов до стайні. Тим якраз не було нікого. І от ходить він по стайні і міркує:

Сьогодні Свят-Вечір... мама ка-зала, що сьогодні прийде до нас Боже Дитятко, малий Ісусик... я так дуже хочу побачити це ди-тятко... На сні повинно б бути.

Ану, я погляну — мсже якраз по-бачу.

З боку у перегородці було сі-но, накледене досить високо. Хлопчик із трудом викарабкався вгору. Сів на сні, злсжив ручки, як до молитви і почав тихенько шептати, просити:

— Прийди, прийди Бсже Ди-тятко, малий Ісусику, до мене. Я Тебе пригорну, прикрию, Ти біля мене не змерзнеш!

В стайні тихо, теплим духом дихають корови, румигають, злег-ка подзвснюють ланцюгами. На сні м'якенько, любо запашно. Ми-хась склонив голівку, слухає ти-

Петро Кізко

КОЛЯДА

Коляду колядували,
Черевички істоптали.
Повернулись босяком,
Та — з повнісіньким мішком.

Пряники медові,
Ще й шоколадові.
Бублики кругленькі,
Ковбаски смаченькі.
Коржики гречані,
Пампушки рум'яні.
Помаранчі та сливки
І макові пиріжки!
А в добавок, на потіху —
І цукерки, і горіхи.

Як усе оце зібрати,
То гора — на цілу хату!

Тож нічого, що ходили
Й черевички геть побіли.
Ми й грошей наколядуем,
Черевички покупуем!

1964.

ОБНОВА

Двері розчинилися, і Надійка влетіла в хату разом із вихром веселих білих сніжинок.

— Мамо! Мамо! — закричала

шу. І нагло чує зразу далекий, згодом щораз голосніший спів, такий милий, солодкий, наче мамин. І в стайні стає ясно, немов удень. Щось світле починає мигати понад голівку хлопчини. Він прстирає очка: — Що це? А! Маленькі янголятка, літають високо аж попід дахом. Ах! Та ж це їх солодкий спів, то їх голосочки. А до цього співу ще якась дивна музика якесь дзвони дзвонять... Здивований хлопчик розглядається. Не знає що з ним діється... Невже ж це правда?.. Він побачив власними очима якесь диво-чудо: недалеко нього, на сіні у сніжно-білій постільці лежить Воно... Все сяюче, немов те сонечко, Боже Дитятко, Ісусик! Всміхається, підіймає і витягає рожеві ручки. Таке чудове Дитятко, якого не побачити і в найкращому вертепі. І живе, живе! Хлопчик такий щасливий. Від радості за-таїв у собі дух, боїться щось сказати, засміявся. Ах! Бо сповнилось його бажання: побачив Боже Дитятко.

А тим часом у хаті мама і Маруся все приладили до Свят-Вечері. Тато вніс до кімнати сніп пшениці „дідух“. Маруся скінчила накривати до столу. Смерклося.

— Мамо, час нам вечеряти, вже появилася перша зірка на небі! — пригадала Маруся. Та тут же спохватилася:

— Де наш Михась? Ніде його не бачу! І побігла шукати.

Проплав десь — даремне всі розбіглись, кличуть, гукають. Немає. Врешті не знали, що робити і вечеряти не сідали. Аж як тато пішов до стайні давати худобі сіна — дивиться, а синочок Михась спить собі солодким сном на сіні. Тато взяв сплячого на руки і приніс до хати. А Михась, як лиш пробудився, скрикнув:

— А я таки побачив живе Боже Дитятко, Ісусика на сіні!

І ще довший час не міг повірити, що це все йому снилося.

вона. — У нас в школі на Різдво буде знаєш що?

— Не знаю, доно, — засміялась мама.

— Не можеш вгадати, матусю?

— Що ж. справді? Може ялинка?

— О, звичайно, Різдво без ялинки не буває, але ще що?

— Гостина з цукерками?

— Так, і це буває щороку. Та вже я тобі скажу: цього року у нас буде вистава про Різдвяні звичаї різних народів світу. Так, як ми бачили в Музеї Науки й Індустрії, але так, як ми, діти вміємо. То знаєш, ким я буду в цій виставі?

— Ким же? Може японкою або китайкою?

— От і не вгадала. Я буду тим, що я є: українкою! А крім мене гратимуть ще всі українці, що є в нашій класі, ще й дві американські дівчинки.

— Добре, доно. А чи вже маєш свою роллю?

— Ось тут, — виїняла Надійка з течки листок паперу. Тільки оце і оце треба сказати по-укра-

ХУТРИНИЙ ЗАЙЧИК

У ляльковім магазині
На осяяній вітрині
Звірі стовпились юрбою:
— Заберіть нас із собою! —

Слоник диригує,
Мавпочка танцює,
Лис на дуді грає,
А котик співає!..

— Дрібу-дрібу-дрібушечки,
Хочем ліжка й подушечки,
Хочем звідси в хату —
До дітей на свята!

Ми вітрину обступили,
Швидко звірів розкупили!

Залишився в магазині
Тільки зайчик на вітрині.
Я собі його купив,
Під ялинку посадив,
Буду бавитися з ним —
Із зайчиком хутриним!
(Хоч скакати і не вміє,
Але все він розуміє!)

Леонід Полтава

їнськи. Ти мені допоможеш пере-класти, гаразд?

— Добре, добре. Може б ти нарешті плащик скинула? В хаті не холодно!

— Ох, а я думаю, чого мені так гаряче, — засміялась Надійка. Але ще не роздягнувшись, знову запитала, трохи стурбовано:

— Мамо, а що я вдягну? Щось я тепер стала така велика, що вже мій український стрій на мене не налізе...

— Справді! — згодилась мама. — Ну що ж, сідай, пообідай, а тоді подивимось удвох, що з твоїм убранням можна зробити.

Попойвши, як можна швидко, але так, щоб мама не розсердилася за „глитання“, Надійка приміряла свій костюм. О леле! Сорочечка тріснула в плечах, корсетка не зацібалася, спідничка була на два цілі вище колін, а фартушок годився хіба на ляльку.

— До Різдва півтора місяця, — міркувала мама. — Сорочку я вже маю вишити, тільки пошити треба. Якщо будеш допомагати, я постараюсь закінчити.

— Я рада тобі помагати, мамо, але ж я не вмію шити... — засмутилася Надійка.

— Але ти вмієш мити посуд і замітати хату! Роби це щодня без загаду, а я шитиму.

Надійка дотримала слова. Вона охоче мила посуд, витирала пил, замітала підлогу, поливала квіти і навіть виносила сміття. В мамі робота ладилася швидко, і одного соняшного дня Надійчин стрій був готовий. Надійка так хапалася його вдягнути, що не могла по-пасти в рукави і врешті вдягнула корсетку задом наперед. Та вже якось усе опинилося на місці. Останнім Надійка надягла віночок із штучних квітів, що виглядали як живі, тільки не пахли і не в'янули.

— А що це із твоїм волоссям, дочко? — незадоволено спитала мама. — Зніми вінок і причешися. До квітів у вінку начесане на чоло волосся не пасує. Причешися гладенько, побачиш, як буде гарно.

Надійка послухалася, і люстро їй сказало, що так справді гарно.
(Локінчення на обгортці)

- Ukrainian Woman -

Tetiana Shevchuk

CHRISTMAS EVE

On Christmas Eve,
When sky's ablaze with stars,
And Earth asleep
beneath the snow,
And hoary frost
Like fragile white flow'rs
Enshrouds the trees,
with branches bending low —
Enchanted I stand here
under the trees.
It seems I can hear
the singing of the spheres.
Perhaps the old drama
Of universal scope
Is being re enacted here,
in wintry bowers . . .
And the song of love
and peace and hope
Is being proclaimed
by heavenly choirs.
Perhaps, humble people
of mountain and glen
Can hear this song,
and find Him again,
As they did then.
Perhaps, some wise men
of our own today
Will search for the bright,
prophetic star,
And follow it without delay,
Before we stray too far.

GREETINGS AND CONGRATULATIONS

I.

My sincere congratulations on the 40th Jubilee anniversary of UNWLA. May God bless your work so beneficial to our church, people and country. Na mnohaya i blahaya lita.

✠ Joseph M. Schmondiuk,
Bishop of Stamford
Roma, Nov. 25, 1965.

II.

My very best wishes to you and congratulations to Mrs. Helen Lototsky and all members of your organization on the occasion of your 40th Anniversary.

Robert F. Wagner, Mayor
New York, Nov. 27, 1965

Some Convention Thoughts

The English Session which was held on November 27, 1965, gave rise to a number of new and stimulating ideas. Many of these were voiced in Mrs. Katherine Sharabura's interesting talk on "Some American misconceptions about Ukraine." Others were brought up by our members in the course of the discussion which followed.

The first and primary request of the American-born membership was the need for more lectures, bulletins, and materials in the English language. This is understandable. If we are to participate fully in the work of the UNWLA and gear our programs accordingly, then it becomes essential that we understand the basic concepts of the UNWLA. As many of us find it difficult to correspond in the Ukrainian language, and since the acquiring of this knowledge requires time, the need for English-language material is most urgent.

The second matter concerns the program. How can we make it attractive enough to bring in new members and rekindle the interest of members already in the organization? Much of the

answer lies in the well-planned and interesting work which is already being done in many of our Branches. Let us only look at the work of Branch 37 in Detroit, Branch 60 in Cleveland, 72 in New York, and 85 in Carteret. Their successful programs have developed largely on the basis of their bany and varied activities. Consequently, they have attracted new members, while maintaining the interest of members already in the organization.

Let us recall some of the resolutions which were adopted at the Convention. One of these defined the need for people who could translate into English various valuable lectures which might be of interest to the American-born membership. Admittedly, the searching and translation of a vast bulk of material would take time and some effort, but it can and should be done. Every English speaking Branch has bi-lingual members who could very successfully do this type of work. It would certainly be worth the effort and the aid which it would render our American-born membership would indeed be invaluable.

OUR BEST WISHES FOR A

Merry Christmas!

TO ALL OUR FRIENDS EVERYWHERE

Lady Malcolm Douglas-Hamilton

MAIN SPEAKER

The Main Speaker at the Convention Banquet was Lady Malcolm Douglas-Hamilton, C.B.E., a distinguished women's leader. She is universally known as founder and president of Bundles for Britain, a leading American relief organization in World War II.

Born Natalie S. Wales in Massachusetts, Lady Hamilton is a pioneer in the field of educating the American public on the nature of international communism. In 1947 she founded and was president of Common Cause, Inc., the original American citizens' organization to combat communism. Recently she has organized a non-partisan middle of the road anticommunist organization, Citizens for Freedom, Inc., of which she is president.

Lady Hamilton holds an honorary degree of Doctor of Humanities from Rollins College, Florida, and the title of Commander of the British Empire, awarded her by King George VI for service to the British government.

GENERAL FEDERATION OF WOMEN'S CLUBS

November 30, 1965

Dear Mrs. Dushnyck:

My pleasure on Saturday evening when I attended the 40th anniversary banquet of the Ukrainian National Women's League of America must have been evident, for I thoroughly enjoyed the function! My special thanks to you for your personal urging which convinced me I should alter my previous plans and return from Nebraska in time to join you.

It was a joy to experience the sterling attention which was given in the program to the national ideals and Ukrainian cultures. The colorful costumes even exceeded my anticipation of a dramatic display.

We do hope that it will be our favored opportunity to work with the Ukrainian National Women's League of America as an affiliated member of the General Federation of Women's Clubs. If there is any further assistance which may be forthcoming from the General Federation Headquarters, please remember that you have only to call upon us.

With every good wish for peace and happiness during this Yuletide season!

Most cordially,
Mrs. William H. Hasebroock
President of General Federation of Women's Clubs.

GREETINGS AND CONGRATULATIONS

I wish to extend my very best wishes to the delegates for a successful and most fruitful Convention. Sorry I could not be with you.

Anastasia Wagner
Past President

Martinsville, Nov. 27, 1965.

THE GRAND LADY OF TENNIS

Mrs. Mary Dushnyck is shown receiving a plaque on September 6, 1965 from Mr. Daniel Slobodan, manager of "Soyuzivka"

dian, manager of "Soyuzivka," while Mr. Bohdan Rak, director of the Association of Ukrainian Sports Clubs of North America sponsored tennis tournaments, looks on.

Mrs. Dushnyck received the plaque for her tenth consecutive year of playing in the tennis tournaments held annually over the Labor Day weekend at "Soyuzivka," resort of the Ukrainian National Assn., at Kerhonkson, N. Y. Mr. Rak also received a plaque for his 10th consecutive year of conducting the tournaments.

The first women's champion of "Soyuzivka" in 1956, Mrs. Dushnyck was a finalist four other times and a semi-finalist for the past five years, placing third this year. "Iron Mary," who is also known affectionately as "the grand lady of tennis," is one "who jests about her birth certificate." For the past two years she has presented a Sportsmanship Trophy to a young player for sportsmanship and playing ability. Ivan Durbak and George Minchenko were the two recipients.

It is Mrs. Dushnyck's hope that more young Ukrainians will take up tennis and she suggests beginners take lessons from a professional to develop sound strokes and learn court strategy. She would like to see more young women entering competition and is looking forward to the day when the UNWLA will inaugurate a sports program with tennis, swimming, bowling and other sports.

Mrs. Mary Dushnyck receiving a plaque from Mr. Daniel Slobodan, manager of "Soyuzivka"

WFUWO NEWS

WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS

December, 1965

No. 5

ANNIVERSARY OF THE INTERNATIONAL DEMOCRATIC WOMEN'S FEDERATION

The Soviet press recently gave extensive newspaper coverage to the anniversary of the founding of the International Democratic Women's Federation, which has its headquarters unites representatives of 141 million women in 66 countries. Its constitution emphasizes peace and the protection of women's political, economic, and social rights. This is general information which the Soviet press readily distributes about this large and powerful organization.

As we read about this anniversary however, we should keep in mind that while independent women's organizations are advocated and supported in the Free World, they are outlawed in the USSR.

The Federation, which is advertised so readily, is dedicated to the ideals of the Russian Communist regime. Among its most recent activities one need only recall its strong condemnation of U. S. military participation in Vietnam, and its hostile attack against China at the Federation's Congress which was held in Moscow in 1963.

Sixty-six countries formed member organizations of the International Democratic Women's Federation. Who are these women who fell for the blatant propaganda of the Russian Communist regime? Are they merely victims of a naive faith in a better tomorrow, or are they active proponents of the Communist ideology who masquerade behind pacifist slogans? If they are merely victims of a misguided faith in Communist promises of world peace, we can and should make every effort to dispel their groundless suppositions.

Noteworthy Anniversary

In 1964 Ukrainian women's organizations throughout the world marked an important anniversary — the beginning of the Ukrainian women's movement, which was officially inaugurated 80 years ago, in December, with the founding of the first women's organizations in Kiev and Stanislaviv.

As the Jubilee year draws to a close, we may ask ourselves why has this anniversary evoked such world-wide interest? To answer this question, we need to understand the present-day situation of the organized Ukrainian women. In Ukraine voluntary women's organizations are outlawed, and an independent women's movement does not exist. The traditions of this once-flourishing movement are continued only in Ukrainian communities in the Free World. It is therefore understandable that the 14 Ukrainian women's organizations which are united in the World Federation of Ukrainian Women's Organizations would desire to recall these traditions and combine them with the new ideas and undertakings of their current work.

Some interesting characteristics may be gleaned from the observances, especially since the 80th anniversary of the Ukrainian women's movement coincided with the 15th anniversary of WFUWO.

WFUWO Conferences to mark the 80th anniversary of the founding of the first Ukrainian women's organization, were held in Philadelphia on December 30, 1963, and in New York on April 5, 1964. Prominent guest lecturers examined the development tendencies of the civic, economic, and cultural life in Ukraine and

the participation of women in this development, thus presenting a thorough study of the position of the Ukrainian woman in the Ukrainian Soviet Republic. The Conferences were noteworthy examples of the interest which Ukrainian women's organizations have in the life process in Ukraine, and its actual, rather than officially publicized development.

Somewhat different was the April 5, 1964 Conference which was held in Toronto, Canada. A youth forum presented its views on civic work, and more specifically on women's organizations. This gave rise to many interesting revelations. It was learned, for example, that the younger members have a different approach to the organization's work than the older members, and, in fact, are often critical of some of their work. This normal clash between generations became apparent during the forum, before it had a chance to appear in organizational work.

Yet, still another characteristic is noteworthy. At the Ukrainian women's Conference which was held on July 27, 1965, in Melbourne, Australia, an art exhibit and literary evening was presented in addition to the Business Session. Both the art exhibit and literary evening presented the creative work of Ukrainian women in the Free World.

These varied programs point out the fact that Ukrainian women are sensitive to new ideas and eagerly employ modern methods in their organizational activities, while safeguarding the traditions of the Ukrainian women's movement.

Councilwoman Mary Beck, founder of WFUWO's Literary Award for women presents a check to the 1964 winner — writer Hanna Cherin of Chicago, Ill.

The many-faceted scope of the cultural work of the WFUWO is indeed tremendous when we consider that its primary goal of fostering and perpetuating the

FIRST UKRAINIAN WOMAN DOCTOR

This year marks the 100th anniversary of the birth of one of Ukraine's first woman physician, Sophia Okunevska Morachevska.

Her father was a physician. Having lost her mother while still a child, she was brought up by a relative, Natalia Kobrynska, one of the pioneers of the Ukrainian women's movement. Sophia's father encouraged his daughter's ambitions to attain a higher education. In 1885 she completed her high school education in Lviv and left for medical school in Switzerland, because women were barred from Austrian universities. In 1890 she attained her medical degree and completed her internship in Franzensbad, Austria, and Cracow, Poland, where she lived with her husband. The couple had 2 children — a son and daughter.

Although Sophia Morachevska lived the longer part of her life outside of Ukraine and thus had little influence on the Ukrainian women's movement, her dedicated ambition influenced many young Ukrainian women to pursue university studies.

Our Cultural Endeavors

cultural heritage of the Ukrainian people is carried out in the midst of foreign cultures.

The age-old Ukrainian culture was formulated under the influence of various beliefs and trends, and has consequently resulted in a multitude of customs. These evolved from an agricultural economic basis and thus did not always lend themselves to adaptation in the countries to which Ukrainians emigrated. To acquaint Ukrainian youth with these treasured customs and to find the best methods of preserving them has been primary concern of Ukrainians in the Free World. For this reason the Ukrainian women's organizations have laid such stress on arranging community Christmas suppers and presenting programs which would feature folk traditions and customs.

Ukrainians are a musical people and folk songs are an integral part of Ukrainian culture. The Ukrainian women's organizations sponsor several women's choruses and dramatic groups where young people have the opportunity to learn stage craft under some of the actors of the Ukrainian stage. Women's organizations have been among the first to present programs of popular music and comedy sketches with the participation of young people. Recently, one of the member organizations of WFUWO sponsored a competition for satirical writing, which brought in numerous entries of good literary quality.

Folk crafts and art are other vital interests of women's organizations. A fall art exhibit of works by women artists is presented annually in New York, and on the 80th birthday anniversary of the prominent artist Olena Kulchycka, an exhibit of her works was presented in Chicago by the local women's Regional Council.

Books and Ukrainian literature have also received their share of attention, and local Ukrainian Book Clubs have been

founded in all major Ukrainian communities for the reading and evaluation of current Ukrainian literature.

In addition to fostering old world traditions and actively supporting the development of new ones, the WFUWO provides for the education of its members. Thus, women's organizations sponsor lectures, discussion evenings and panels on the most vital social and political problems of our era. Recently, the 15th anniversary of WFUWO was marked with a conference on the different roles of Ukrainian women in Soviet Ukraine and in the Free World.

All these activities of the WFUWO combine into a well-developed program which is designed to foster and perpetuate the traditions of Ukrainian culture and to widen the horizons of Ukrainian women.

Sophia Karpinska
Cultural Chairman

BOOK CLUBS

Through the efforts of WFUWO a number of Book Clubs have been organized at the various Branches for the purpose of discussing new publications of Ukrainian literature. Club members usually meet once a month, and the meetings are frequently open to the public.

The Cultural-Educational Commission of WFUWO has compiled a special listing of books by women authors for the use of the Club members. The Commission is currently preparing biographies and studies of the literary characteristics of the women authors.

WOMEN IN PRISONS

The Women's Association at the League of Ukraine's Liberation is preparing a book about women who died during World War II in prisons and concentration camps. Thousands of Ukrainian women perished in this way, struggling for the freedom of their country.

На сторожі здоров'я

Д-р Осип Берест

Про вживання запобіжних пілюль

Запобіжними пілюлями звать біохемічні гормоніві сполуки, головнв естроген, що мають прикмету загальмовувати фізіологічний статей цикл у жінки на час, як довго вона їх приймає. В цей спосіб запліднення стається неможливе.

Питання цієї часовї стерилізації можна розглядати під різним аспектом: лікарським — що до користи чи не-користи для організму, соціологічним, як середника регулювання популяції і релігійним щодо згідности чи незгідности з законами Церкви.

Папа Пій XII назвав стосування пілюль проти вагітности „нелегальною стерилізацією“ жінки. В засаді Церква відкидає не лиш стосування запобіжних пілюль, але всіх інших запобіжних засобів, а їх є дуже багато. Вона дозволяє тільки спілкування в часі неплідности жінки, що трапляється під час її статевого циклу, а впрочім приписує повздержливість у статевих взаєминах.

Запобіжні пілюлі тепер дуже поширені не лише на американському континенті. А що вони не є без впливу на здоровний стан жінки — виходить хоча б із того, що біля 20% жінок не є в стані їх приймати. Вони викликають у них болі голови, ослаблення і воніти. Лікарі перестерігають, щоб їх приміювати лиш за вказівками, коли вагітність не є вказана з огляду на здоров'я жінки або чоловіка (напр., умова недуга, дідичні недуги тощо). Звернути треба увагу, що полові гормони, так жіночі, як і чоловічі, належать до сполук, що можуть викликати пістряка.

Вживання запобіжних пілюль є поширене в перенаселених країнах, як напр., Японії. Цікаво, що немає вісток про стосування тих пілюль у таких перенаселених країн, як Китай, Індія, Африка й

Півд. Америка. Виходить, що контролю народин стосується найбільше серед білої раси і це може привести до пересунення числа білої раси у відношенні до жовтої і чорної.

Про вживання запобіжних пілюль та їх шкідливі наслідки я вже писав в українській пресі. Та не зашкодить ще раз згадати про те та покликаться на відповідні джерела. Енциклопедія у статті “The Sexual Behavior” д-ра Ганса Легенфельда зазначає виразно, що приміювання запобіжних пілюль не можна рекомендувати для загального вжитку. Про шкідливість їх стосування говорить також Давід Клебанов, асистент положничого відділу шпиталя Мт. Сінай у Нью Йорку. У статті, друкованої у книжці “Advances on Sex Research” д-р Клебанов твердить, що досліди на тваринах, а то й на людях виказали, що задержання фізіологічних функцій в якийнебудь спосіб являється вельми шкідливим для здоров'я жінки. Він уважає, що жіночий гормон естроген, який входить у склад запобіжних пілюль, пошкоджує фізіологічне діяння яйників. Якщо їх приміювати довший час, то вони ледве чи повернуться до нормальної функції. Д-р Віліям Янг робив досліди на морських свинках і виказав, що якщо в якийсь спосіб задержати фізіологічну чинність яйників, а потім свинку запліднити, то вона буде родити неживе або здегенероване потомство. Досліди виказали також, що якщо у жінок яйники з різних причин працювали неправильно (недокрів'я, брак вітамін, лиха віджива, тяжка праця, запалення яйників тощо), то такі жінки родили неживе потомство або фізично чи умово маловартне.

Отже, як бачимо кожен винахід треба докладно розглянути з різних сторін.

Куховарські назви

Продовжуємо куховарські назви на букву Г

Горіх — сад. 1. Назва групи рослин; 2. Назва плодів.

Горіх звичайний, ліщина (hazel nut).

Горіх волоський (walnut).

Горіх кокосовий — плоди кокосової пальми (coconut).

Горіх мускатний — плоди мускатного дерева (nut meg).

Горіх земляний — Арахіс (peanut).

Горіх фісташковий, фісташки (pistachio).

Горіховий (олія; торг).

Горіх, город. Гороховий (стручок).

Горіхов'янка — гор. юшка.

Горішок — зелений, цукровий, сушений.

Гостроніс — рід риби. /

Гранат, граната — сад. (pomegranate). Гранатник — гранатове дерево.

Гречка — росл. (buckwheat). Гречаний (каша, борошно).

Гречаники — хліб і млинці з гречаною борошна.

Гриб,-и — росл. (mushroom). Їстівні. Грибний (юшка, пдлива).

Гриб білий або справжній.

Грінка — скибка хліба загничена на спеціальному електричному пристрої чи на сковороді (toast). Грінки — нарізаний на дрібні шматочки черствий хліб, помащений маслом і зарум'янений у печі або на сковороді. Уживається як додаток до юшок.

Грудийка — частина туші (brisket).

Груша — назва дерева і плоду. Грушевий (узвар).

Грушівка — наливка з груш.

Гусятин — м'ясо з домашньої і дикої гуски. Гусячий (сало, смалець).

Гусянка — переварене, прохолоджене молоко, змішане із стеметаною й охолоджене. **Н. Ч.**

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

Користаймо з досвіду

Ольга Фацієвич

Що спекти на свята?

Що спекти на свята?

Наближається час, коли кожна господиня переглядає давні, випробувані приписи. Що можна би спекти на свята? Одне любить чоловік, другим поласували б діти. Але ще будуть гості! Хотілось би й їх чимсь здивувати!

Знаємо, що в часі свят нерадо випробуємо щось нового. А що, коли не вдасться? Тому подаю тут кілька „левних“ приписів, що ніколи не завели. Перегляньте їх!

Святочний колач

Потрібно:

- 2½ ф борошна (муки)
- 3 жовтки
- 1 ціле яйце
- ½ лісочки ванілю
- шкірка з 1 цитрини
- 3 кубики дріжджів
- солі до смаку
- 6 ложок цукру
- 2 горнятка молока
- ½ ф масла
- 1 ложка маку

Масло втерти з яйцями і цукром аж буде пухке. Дріжджі розробити в кількох ложках теплого молока і влити до маси, додаючи борошна (муки), ваніль, шкірку з цитрини, сіль і місити пів години. Потім залишити в місці на теплому місці на годину, прикривши сирочкою, нехай підросне. Готове тісто поділити так, щоб із більшої частини виплести один колач, а з того тіста, що залишилось — другий, менший і покласти на перший. Помастити розбитим жовтком і посипати маком. Покласти до глибокої, вимашеної товщом форми. Нехай росте ще пів години. Потім пекти в вигрітій печі 20 хвилин на 350 ст., а відтак 40 хвилин на 300 ст. По спеченні залишити, нехай прохолоне, а тоді виложити з форми.

Примітка: Цей колач годиться до риби й кави.

Торт крихкий

Потрібно:

На коржі:

- 2 горнятка масла
- 2½ горнятка борошна (муки)
- 1¼ горнятка цукру-мучки

На начинку:

I.

- 2 горнятка вершків (сметанки) (heavy cream)
- ¾ горнятка цукру
- ваніль
- ½ горнятка агrestoвої або морелевої мармеляди
- ½ горнятка ананасової мармеляди

II.

- ¼ ф кави
- 4 жовтки
- ваніль
- ¼ ф масла
- 1 горнятко цукру
- 1 ложка борошна

Коржі. Замісити масло, борошно і цукор на тісто. Поділити на 5 частин, розтачати і пекти в печі на 300 ст. на золотий кольор.

1. начинка: Вбити вершки (сметанку), додаючи цукор і ваніль.

2. начинка: Заварити 1½ горнятка сильного напару кави з горнятком цукру. Окремо втерти 4 жовтки і 4 ложки цукру, додаючи до того ложку борошна (муки). Добре розмішати на плиті й потрохи доливати кави. Коли маса втягне всю каву і згусне, відставити, нехай прохолоне. Тепер втирати масло, додаючи потрохи кавового крему.

Перекладання торта. Три коржі помастити мармелядою. Потім накласти верх того биті вершки (сметанку). Один із коржів посередині переложити кавовою начинкою.

Склиця. Взяти ¼ фунта цукру-мучки, влити 3 ложки кип'ячої води і сок із пів цитрини. Втерти добре і помастити тим торт.

Нугат

Потрібно:

- 1 ф цукру-мучки
- 5 білків
- 1 ложка меду
- 12 унцій волоських орехів
- сок з одної цитрини
- 1 ліска ванілі
- 3 оплатки або вафлі (андрути)

Взяти цукор, білки і мід і терти в мішалі (міксері) ¾ години. Коли маса підходить догори, виложити її до кам'яної посудини, поставити на край кухні і варити 5—7 хвилин на легкому вогні. Додати грубо посічені орехи і варити ще 3 хвилини, вважаючи, щоб маса не зжовкла. Коли трохи простигне, додати сік з однієї цитрини й ліску ванілі. Виложити на оплатки або на андрути.

Примітка. Коли в кого немає кам'яної посудини, тоді треба підложити під ринку азбестовий кружок.

Городничий порадник

Клопіт із пальмою й олеандром

Маю прегарну пальму, яку привезла собі торік в Арізони ще маленькою. Стоїть у кімнаті, але до зими була на дворі. Росте дуже добре. Складається з довгих бил (1 ярд завдовжки), на кінці яких насаджене гострокінчає листя довжини 25 інчів. Має 9 таких бил і два нові виходять. На розвиток такого одного била треба чекати 2—3 місяці.

Який мій клопіт? Усе старше листя підставало жовті крапки. Мені порадили зливати їх виваром із тютюну. Не знаю, чи це помогло, але довший час крапок на нових листях не було. Тепер бачу, що й ті тут і там дістають крапки. Чи зливати далі тим виваром, чи може є щось більш успішного?

Підливаю пальму раз на тиждень водою з розпущеним „Гелмер Гро“, а раз на тиждень самою водою, коли потрібно. Пальма є в великій посудині (півтори стопи завширшки і заввишки) без дірок.

Читачка з Денверу

Вашу пальму обпали мшиці. Скроплення тютюневою настійкою вигублює їх. Існують тепер дуже успішні

Український народний стрій

На Поліссі

Головний покрив. Молоді дівчата, як усюди, зачісуються гладко. Ділять волосся на проділ і заплітають його у дві коси. Складають їх віночком довкруги голови й нижче кіс пов'язують голову кольоровою стрічкою.

Зачіска молодичь складніша. В середній частині Полісся молодій під час весілля врізують косу і вона залишається на все життя з коротким волоссям. Там, де цього звичаю немає, жінка вже не заплітає волосся, а обвиває ним кружок із лика, загорнений у полотно. Цей кружок („кибалка“) вміщують на верху голови.

Дальша пов'язка голови заміжною жінки доволі складна. Її звать „наміткою“ або „заміткою“ і роблять із найтоншого, рідко тканого полотна. Звичайно складається з двох рушників, короткого й довшого. Довшим руш-

нікотиново-сіркові препарати “Black Leaf 40”. Можна дістати в городничих крамницях, спосіб ужиття на опакуванні. Скроплювана ним пальма напевне звільниться від насікомих.

Більш як місяць зауважила я, що в мого олеандру починають відпадати листки. Але тому, що лиш небагато, я не приклала до того ваги. Аж зауважила, що прегарна галузка, яка випустилась ранньою весною, почала діставати на листках немов парафіну. І вони скоро почали відпадати.

Дотепер олеандер гарно держався і цвів. Стоїть у кімнаті, де має сонце до 9 год. рано. Підливаю його так само, як пальму. Посудина, в якій є олеандер, має дірку, але не підливаю його так ніколи, щоб вода перейшла.

Читачка з Денверу

Олеандер потребує цілий день сонячного місця. Улітку найкраще почуватися на горді. Не зносить пороку на листях. Треба його листя обмивати час до часу м'якою стирочкою, намоченою в літній воді з милом.

Роман Коцик

Жіночий завій із с. Дорогиничі, Локачинського району на Поліссі
З альбому Олени Кульчицької
Women's headdress of Polissia region

ником накривають голову так, щоб кінці спливали ззаду, нераз нижче бедер. Коротший рушник складають учетверо й обводять ним тісно голову поверх першого, немов обручем.

Ця найпростіша форма пов'язки має ще різні відміни. Буває, що довший рушник одним своїм кінцем обводять підборіддя (як на рисунку) і тільки один кінець спадає вниз. Або пов'язка обмежується одним рушником, що покриває голову, а підборіддя підведене червоною хусткою, що пов'язана на тімені.

Краї рушників при „намітках“ прикрашені тканим узором. Старші жінки вдоволяються вузьким, а в молодичь взір нераз широкий і на дві долоні.

Намісто. Дівчата й молодичі любуються у рясному намісті. Згори під шиєю кілька разків білого, а нижче два-три разки добрих червоних коралів.

Безрукавка. Дівчата обходяться без неї. Але молодичі й старші жінки носять рівний станик із домашнього

сукна, скроений нижче стану. Зпереду застібується на гудзики. Влітку цей станик роблять і з легкого купного матеріалу.

Пояс. Дівчата впер'язують стан вовняним поясом, що виплетений із червоної волічки. Бувають також червоні пояси ткани, викінчені чорними й білими смужками. Пояс зав'язується ззаду і його кінці з тороками сягають до придолу спідниці.

НОВИЙ АЛЬБОМ УЗОРІВ

Українські Народні Вишивки

Видання СУА

Серія 3

Десять таблиць узорів

Взори з Полтавщини, Київщини, Буковини, Яворівщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

Той самий завій збоку
З альбому Олени Кульчицької
Same headdress from the other side

Порадник

нар. мистецтва

Стилевий одяг хорів

Я прочитала про запит мішаного хору „Сурма“ в Шикаго та й Ваші поради заміжнім хористкам, чим вони повинні заступити вінок при виступах у народньому строю. Дуже добре, що цю тему порушено і що Ви ще далше обіщете про те писати. Але чому Ви не згадали нічого про зачіски? Це є великою проблемою наших хорових і танкових гуртків. Модерна зачіска ніяк не підходить до народнього строю. Тим часом наші хористки чи танцюристки нізащо в світі не хочуть її зрестися. Навіть коли одягають вінок, то сбов'язково якісь кучері чи „хвилі“ десь випустять наперед. А вже про ті модерні „стіжки“ чи „корони“ нема що говорити!

Донедавна я думала, що тут нічого не можна досягнути. Аж коли недавно тому побачила у нашій пресі світліну хору „Дніпро“ з Міннеаполісу. Там так чепурно виглядають дівочі й жіночі голівки, що можна подивляти! Та й ці жінки і дівчата напевне у звичайному житті модерно зачесані, отже не дураються „стіжків“ і „корон із кіс“. Але для виступу у своєму хорі вони зрозуміли, що треба від цього відступити. Як це сталося, що українки в Міннеаполісі дійшли до того, а, наприклад, бандуристки в Капелі Бандуристок ще не мають одностайної зачіски? А вони навіть більше зобов'язані, бо бандура — це наш улюблений інструмент, Капеля користується популярністю і хотілось би, щоб вона в кожному напрямку подавала приклад. Читачка з Торонто

Жіноча зачіска й покрив голови — це справді прикметний момент народнього строю. Від вигляду голови дуже багато залежить і тому недаром у всі часи цьому присвячували стільки уваги. На жаль, наші хористки і танцюристки несвідомі того, що стилеза зачіска надасть їм своєрідного чару. Бо ж дівчина в українському селі теж хотіла гарно виглядати й створила відповідну зачіску до свого строю.

Видно, що хор „Дніпро“ чи пак його провід зуміли своїх хористок переконати в тому. Також танкова група „Орлик“ в Англії відзначається стилевістю не тільки жіночих строїв, але й зачісок. Спробуємо подати світліни

одного й другого мистецького гуртка. Може це допоможе організаторам інших хорових чи мистецьких груп переконати своїх членок?? Ред.

БЛЕСК І ПИШНОТА

Вечірні сукні цього сезону здивують нас своєю пишнотою. Головною їх прикметою — це блискучий, королівський вигляд, що нагадує багатство доби ренесансу. Їх крий, матеріял і орнаментация про це говорять. Із матеріялів на перше місце виступили важкі шовки, шифони висаджені самоцвітами, сітки, переплетені золотом або сріблом. Ці важкі тканини вживають часто на ампірні станики або жакетики. Інші сукні прикрашені при вирізі

або на придолі хутром, лебединим пухом або струсиним пір'ям. Уживають також шовкової крепи, що спливає легко по постаті й підкреслює гнучкість та будову постаті.

Вечірні матеріяли вже розцвіли в розкішних красках. Легенькі брокати в багатьох, орієнтальних відтінках, мереживо, часто всіяне блискучими самоцвітами, лискуча сатина в соковитих кольорах, без прикрас. Появились цікаві комбінації сітки або мережива, що спливають як туніки по гладких шовкових сукнях. Крий суконь не такий складний, але зате матеріяли з-поміж найбільш пишних світу.

О. Літинська-Санторе

Зміст ХХІІ річника

ГОРОДНИЦТВО

Р. Коцик: Угноювання кімнатних рослин	1	15
— Обрамвання нашого городу	2	19
— Канни і монбреції	5	15
— Коситні	7	19
— Зимотривалі флюкси	8	18
— Сукуленти	10	15

Порадник:

Троянди на зиму	1	18
Компостова купа	4	22
Листя фікуса	6	18
Клопіт із пальмою ... ч. 7, ст. 22,	11	20
Олеандер не цвіте	10	15

МОДА

Зірка: Лігні кольори	4	22
— „Шифт“	5	18
— У новому сезоні	8	18
О. Літинська-Санторе: Із подихом весни	3	18
— Лігні костюми	6	18
— На пляжі	7	22
— Молодечий вигляд	9	18
— Блеск і пишнота	11	22

П Р И П И С И

Страви з сира, яець

Сир із кмінком	березень
Пампушки зі сира	жовтень
Яйця, начинювані ..	березень, квітень

Юшки

З городини	вересень
Грибова з м'ясними галушками	січень
Кваскова	квітень
Малинова	травень

М'ясиво

Качка з начинкою	вересень
Курка, начинена свининою ..	жовтень
Курята смажені	травень
Марината з волового м'яса	жовтень
Печеня волова	квітень
Печеня січена	березень
Студенець	березень

Підливи

Підлива з вина	квітень

Риби

Крокети з оселедців	жовтень
Марината з риби	жовтень

Печиво

Баба	лютий
Дивень	червень
Колач святочний	грудень
Коровай	червень
Паска сирна сира	лютий
Паска сирна заварна	лютий
Перекладанець	березень
Пташки	червень
Сирник вибагливий	березень
Тістечка січені	вересень
Торт кавовий	травень
Торт крихкий	грудень
Торт помаранчевий	січень
Торт помаранч. непечений ...	лютий
Торт із яблук	вересень
Торт із яблук	жовтень
Шипки	червень

Городина

Картопля, крокети	жовтень
Квітна капуста, запечена ...	березень
Салата зі свіжих огірків	квітень
Салата зелена	травень
Салата мішана	жовтень

Лакоминки

Бабка оріхова	квітень
Компот із бруслиць	вересень
Нугат	грудень

Заварювання

Компот на зиму	липень
Повила	липень

Чи Ви були на останніх ширших сходинах Відділу? Присвятить один вечір у місяці на ту зустріч!

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1965

Lady Hamilton Speaks at UNWLA 40th Anniversary Banquet

"It gives me the greatest possible pleasure to be with you here tonight on the auspicious occasion of the 40th Anniversary of the Ukrainian National Women's League of America. First because I admire you and the Ukrainian Congress Committee of America, and secondly because I feel we have so much in common.

You might be interested to know how I happened to become a friend of Ukraine.

In 1947, I decided that there should be created an organization of distinguished Americans to combat international communism, and so I formed Common Cause Inc., which was the first pioneer, non-partisan American citizen organization to combat communism, wherever or however it should manifest itself. Quite a few of you here tonight, worked with me and helped me — some of you were even present at the first exciting, emotion-filled and sometimes heart-breaking occasion at Carnegie Hall when Common Cause brought together for the first time in the United States all the responsible leaders in exile of all the countries in East Europe, the Baltic countries and the captive nations, inside the USSR, who had escaped from Soviet terror. It was called the Freedom Rally.

It was at that time, in 1947, that as an ordinary American, newly involved in the struggle against communism, that I first came to know about Ukraine. I remember that I listened for hours to the whole story and was deeply moved. I felt then as I feel now, that your courage was enormous; your determination and your tenacity of purpose, amazing; your long struggle for freedom, inspiring.

No great things can be accomplished in this world without sacrifice, dedication, hard work and courage. These are all great

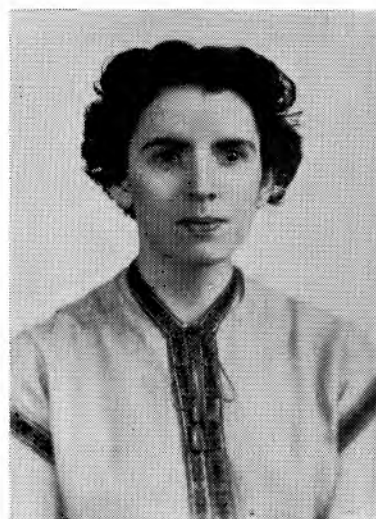
Ukrainian attributes. I am sure that Ukrainians wherever they are — enslaved in their own country or free citizens outside — will never be defeated. As an American, I salute you and extend to you my heart-felt tribute.

There are three things about Ukrainians in the United States that have won great respect and admiration for you.

First, there is the wonderful way that as American citizens, now, you are preserving the traditions and ideals of Ukraine and carrying them on for the benefit of young people and the next generation, particularly through this splendid National Women's League which has prospered so greatly under the dedicated efforts of Mrs. Lototsky. As a mother and a grandmother myself, I believe staunchly in that wonderful passage from the bible "Bring up a child in the way it should go and it will follow that path forever." How greatly we need that today! Without inspiration and idealism a nation or a people perish and you are to be most warmly congratulated on the remarkable way in which you are preserving the culture and traditions of Ukraine, until such time as your land will be free.

Second, I am deeply impressed with the marvelous way in which Ukrainians have merged themselves into the American people and have become such outstanding and constructive citizens. You are preserving the national culture of your fathers and grandfathers and at the same time you are making a great contribution to American culture.

We are happy to note that in 1948 at the World Congress of Ukrainian Women in Philadelphia, Lady Hamilton, then Mrs. Natalie Paine, was a speaker and

Ukrainian poetess Vira Vovk

YOUNG UKRAINIAN POETESS

Vira Vovk belongs to the younger generation of Ukrainian poets, who have begun their literary careers beyond the borders of their homeland.

Vira Vovk was born in Ukraine in the foothills of the scenic Carpathian Mountains. The war years brought her to Germany, where in the bombardment of Dresden she lost her father. She completed her language studies in Tübingen, and after receiving a doctorate in her field, she emigrated with her mother to Brazil. Here she found a position as an instructor of the German language in a Catholic university in Rio de Janeiro.

Vira Vovk has published four collections of her poetry and two novels. Her greatest achievement has been an Anthology of Ukrainian Literature in the Portuguese translation, which she prepared with the assistance of Olena Kolodij. She has also published a collection of her poetry in a Portuguese translation.

In 1964 Vira Vovk served as the Brazilian representative to the PEN Clubs Congress which was held in Oslo.

participated in the creation of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations.

Headquarters of the Ukrainian National Women's League of America in Philadelphia, Pa.

THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE IN AMERICA

In November, 1965 the XIV UNWLA Convention marked the organization's 40th anniversary. The Jubilee of the oldest Ukrainian women's organization on the American continent attracted numerous guests and received extensive press coverage.

The UNWLA was founded in New York in 1925, when several existing women's groups joined to form one central organization. The goals of the UNWLA were to unite women of Ukrainian descent for civic, educational, and charitable work, and the fostering of cultural traditions. In addition, the organization pledged its full support to the freedom movement of the Ukrainian people.

These goals became realized in the many activities of the UNWLA: aid to the victims of a flood in 1927 and the man-made famine which decimated the Ukrainian population in 1933. In 1938 the UNWLA came out in support of Carpatho-Ukraine. Other activities included: aid to Ukrainian refugees (1945-49) and to widows and children

(1950-51); financial support of Ukrainian schools in Germany (1953-63), and to aged Ukrainian women (1958-65), and support of Ukrainian schools in Belgium. At the same time the UNWLA continued its organizational growth and development in the U. S. In 1932 the First Women's Congress was held in New York, at which time the UNWLA's organizational activities were formulated. Since that time the Branches of the UNWLA have grown to the present 90. They are divided into 7 regions, each region being represented by a Regional Council.

In 1948 the First World Congress of Ukrainian Women was sponsored by the UNWLA in Philadelphia, and gave rise to the founding of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations.

In the 40 years since its founding the organization has made great strides. In the cultural field alone, the UNWLA has organized 8 women's choruses and 5 dramatic troupes, has sponsored a competition for satirical

writing, has erected a monument to Ukrainian poetess Lesya Ukrainka in Cleveland's Cultural Gardens, has published an American translation of L. Ukrainka's works, and in addition sponsors art exhibits and concerts. In the field of education, UNWLA sponsors various recreational opportunities for children, including drama groups, Ukrainian folk dance courses, and Day Centers for pre-school children. At the present time 12 such Day Centers have been established in major Ukrainian communities.

The UNWLA headquarters are located in Philadelphia, where the organization has purchased its own home. For many years UNWLA was headed by Mrs. Helen Lotocky, prominent civic leader and one of the founders of the organization. Mrs. Lotocky currently serves as Vice President of WFUWO in the U.S. Mrs. Stephania Pushkar, former Vice President of UNWLA was elected to head the organization at the recent Convention.

NEW WFUWO PUBLICATIONS

The WFUWO has published in Toronto, Canada a monography of the noted civic leader, Konstantina Malycky, entitled: "The Mentor of Generations." Mrs. Malycky was a distinguished teacher and a writer of children's literature. She was also very active in the Ukrainian organized women's movement.

The book contains a biography of K. Malycky, criticisms of her literary work, autobiographical notes, and a selection of reminiscences by her contemporaries.

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

FROM THE FASHION SHOW OF UNWLA BRANCH 53

Left to right: Misses Liteplo, Riznyk, Muzychka, Matlock, Paproski, Mykytycz, Wowk; Mesdames Riznyk, Kushner, Kernetsky, Yanicki, Waskiw; Miss Rywak.

Ukrainian Fashion Show

Once again this year Branch 53 of Astoria, N. Y. participated in the Ukrainian Day program at the New York State Pavilion of the New York World's Fair by sponsoring a Fashion Show of Embroidered Dresses. The show was introduced by a display of 3 original costumes from the Podilla, Poltava and Hutzulia regions of Ukraine which were worn by the Misses Bezkorovayney, Kotyk, and Wowk. The dresses and blouses that followed were in many styles, fabrics and colors; some original and some ready-made with embroidery added.

Miss Gloria Paproski wore a white two-piece sharkskin, embroidered at the V-neck and bodice hem, made by her mother of Branch 66 in Connecticut. She carried a matching bag. A lightweight cream wool, made and modelled by Mrs. Maria Waskiw of Branch 82, Bronx, was embroidered in a colorful Hutzul design on the bodice. A

beige linen (loaned by Mrs. Rose Fenchynsky) embroidered in deep red at the neck, surplice closing, and on the pockets and sleeves, and a white sleeveless cotton with jacket (loaned by Mrs. Maria Tur) delicately adorned at the neck and around the jacket, were modelled by Mrs. Helen Yanicki and Miss Vera Muzychka. Miss Anna Rywak modelled a beige linen dress made and embroidered by her aunt, Mrs. Rywak some years ago. The dress, which has a wide band of embroidery in shades of red down one side and across the bottom, was remodelled into a modern shift by Miss Rywak's mother, Mrs. Catherine Rywak. Mrs. Diane Kernetsky wore an original grey silk that she adorned with a narrow band of "nyzynka" at the neck, sleeves and pockets. Two ready-made dresses embroidered by Mrs. Alexandra Riznyk, a black crepe shift with a band of deep pink down the front, and a navy cotton with

red roses on the bosom bow, were modelled by Miss Gloria Matlock and Miss Olga Liteplo. Another ready-made dress and jacket in navy and white rayon, with two narrow rose designs embroidered along the front of the jacket by Mrs. Eudokia Lyktey, was born by Mrs. Anne Kushnir. A forest green cotton with a chartreuse design on the sleeve bands, made and embroidered by Mrs. Riznyk, was modelled by Miss Alexandra E. Riznyk.

Two blouses, recently received from the Ukraine, a white crepe and a yellow thin taffeta, were modelled by Miss Luba Kuzyshyn and Miss Tamara Mykytycz. Mrs. Dora Pifko, of Branch 72 wore a cream crepe blouse with long sleeves embroidered in red and black.

The Fashion Show was very well received by the large audience. Mrs. Alexandra L. Riznyk, President of Branch 53, who was the commentator for the Show, was approached by several non-

UNWLA BRANCH 78 REPORT

Under the capable presidency of Mrs. Gloria Skaskiw the local Branch of the Ukrainian National Women's League is a beehive of activity. Under her wise guidance the Branch has increased its membership to a total of forty-two members.

The first half of 1965 was an unusually busy time for us. An election of officers was held on February 7th, 1965. The following slate of candidates was elected:

President --- Mrs. Bohdan 'Gloria' Skaskiw; Vice President --- Mrs. Ann Bleech Himchak; Secretary --- Mrs. Ivan Malinowsky; Treasurer --- Mrs. Theodore Zalutsky.

The meeting was presided over by Mrs. Osypa Hrabowenska, UNWLA Board member, from Philadelphia. In the course of the meeting it was determined to convene frequently, to commemorate major patriotic events and other notable dates, and to keep the membership well-informed of the various activities sponsored by the Branch.

On March 1, the League gave a concert in commemoration of the 500 Martyred Heroines who were crushed to death by Russian army tanks in a slave labor camp in Siberia. The concert was unusually well attended.

Through the efforts of Mrs. Skaskiw and other League members the Easter Sunday edition of the Pictorial Magazine section of "The Washington Evening Star" carried a full-page article on Ukrainian Easter

Ukrainians with questions and comments on the dresses and embroideries. The success of the Fashion Show can be attributed to the efforts of the members of Branch 53 who presented the show, and to the wonderful cooperation of the members and their daughters of Branches, 66, 72 and 82 who responded so graciously to the invitation to take part in the program.

Anne Kushner
Sec'y, Br. 53.

food. Included was a large photograph of a Ukrainian basket with traditional paska and embroidered scarf. A recipe on how to make the paska accompanied the article. Comments and admiration expressed by the photographer and staff who were treated to some of Mrs. Skaskiw's culinary skill, were most flattering.

On April 23 an Easter Agape "Sviachene" was observed by the League in the church hall of the Holy Family parish. It was presided over by Father Theodore Danusiar, pastor, who also gave the invocation and pronounced the blessing. At the conclusion of the joyful feat the group listened to two well-prepared talks on Ukrainian Easter observances delivered by Mrs. Ann Bleech Himchak in English and Mrs. Maryssa Procinska in Ukrainian. During the business meeting that followed the prospect of a public exhibit of Ukrainian arts and crafts was discussed.

The end of classes at the parish kindergarten was observed on May 2nd with a special program prepared by a member of the League, Mrs. L. Maksymiuk, and sponsored by the UNWLA. The program consisted of recitations, songs, exercises, and two skits, "The Pumpkin Walks About the Garden" and "The Cocks" performed by the children. Mrs. Larissa Djachok accompanied the youngsters on the piano. Stage settings were done by Mrs. Steffa Djachok. The children performed splendidly, which spoke well for the work and efforts of the kindergarten staff.

The members observed Mother's Day by receiving Communion in a group at a Divine Liturgy in Holy Family Church. This worthy Christian example moved one of the parish women to tears. She was so impressed that she made a donation to the League. Later in the day, the membership heard a talk on "Mother's Day, Its Meaning and Theme" by

Mrs. Skaskiw, and listened to a brief discourse on Vasyl Stefanyk by Mrs. Paslavaska. A business meeting followed.

Since our local organization has the good fortune to have the beautiful statue of Shevchenko in our fair city, we have many opportunities to pay our homage and respect to this great man during the many commemorations that occur at this stately monument. And so, in May, we assisted at the sealing of the documents in the pedestal of the monument. Our women appeared in our incomparably beautiful Ukrainian costumes. We were very proud and happy to meet and talk with our Supreme President, Mrs. Helen Lototsky, and her entourage from Philadelphia, who were present at the ceremony.

To acquaint the American public with Ukraine and Ukrainian problems, our Branch arranged an exhibit of the best examples of Ukrainian folk craft in the Silver Spring, Maryland Public Library. The exhibit, which was held from May 7 through June 4, was handled by Mesdames Procinska and Paslavaska. It included an artistic arrangement of Ukrainian ceramics, embroidery, Hutsul wood-carving, and Easter eggs. English explanations were provided for the benefit of the viewers. The exhibit was among the best cultural events ever to take place in the library. Thousands of visitors voiced their appreciation of the Ukrainian display.

In June our Branch assisted the pastor of the local Ukrainian Catholic church in conducting a successful picnic. Our ladies helped with the cooking and serving of food.

After the usual summer lull in activities our busy president is once again on the phone, reminding us that soon we will have to "roll up our sleeves" and "put our noses to the grindstone." The busy seasons of fall and winter are at hand and lots of work is waiting.

Mrs. Ann Bleech Himchak

Вітаємо!

У кількості новоприєднаних членок у наших округах настали деякі зміни. Завдяки додатковим зголошенням, що були подані в листопадовому числі, кількість нових членок зросла в округах Нью Йорку до 110, Філадельфії до 49 і Рочестері до 26.

3-поміж Відділів, що не належать до Окружних Рад, 75 Відділ СВА у Денвері зголосив 8 нових членок і станув поміж тими Відділами на першому місці. Вітаємо тих членок у наших рядах!

75 ВІДДІЛ СВА, ДЕНВЕР:

Сільвія Барда
Марія Григоришин
Марія Коритко
Христина Левус

Іванна Оришин
Євгенія Цебрій
Павліна Цебрій
Анна Шкапіч
ЕКЗЕКУТИВА СВА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Анни Бодак, почесної членки СВА і членки Окружної Ради складаємо 5 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої.

Окружна Рада СВА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Івана Марусевича, чоловіка п-ні Марії Марусевич, членки Окружної Ради, складаємо 5 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої.

Окружна Рада СВА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Володимира Чубатого, чоловіка п-ні Мирослави Чубатої, членки Окружної Ради, складаємо 5 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої.

Окружна Рада СВА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-ра Семена Демидчука, чоловіка п-ні Марії Демидчук, членки Окружної Ради, складаємо 5 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої.

Окружна Рада СВА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Бурачинської складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Управа 22 Відділу СВА
в Шикаґо

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Бурачинської складаємо 5 дол. на передплату журналу для бабусі.

Лос Анджелес, Каліф.
55 Відділ СВА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої членки бл. п. Анни Овсієнко, що згинула трагічно дня 2. жовтня ц. р., складаємо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Управа 75 Відділу СВА
в Денвері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Чорній складаємо 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

Родина Демиденків із Рочестеру

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Михайла Тершавського, що був похований 12. листопада 1965 р., складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж. і висловлюємо родині щире співчуття.

Теодор і Марія Івахів із сином
Теодором у Честері

ПОДЯКА

Складаю щиру подяку 23 Відділові СВА в Дітроїті від себе і своїх дітей, що 1. листопада ц. р. на похороні мого бл. п. чоловіка так нас піддержав у нашому горю. Хорові „Боян“, усім хористам і пані Честух щиро дякую, як також пані Хом'як, що згадала у своїй промові про те, як мій покійний чоловік усім Союзникам допомагав при всіх підприємствах. Дякую членкам СВА, а зокрема пп. Боднар, Рагушняк, Слупецькій, Честух, Німчук, Маланяк і всім іншим, що їм помагали. Дякую п-ні Іванець за квіти, всім добродіям, що дали на Службу Божу і всім, що зайнялися похороном, як пп. Гаві, Чемному, Козаченкові, Заблоцькому. П. Шанайді дякую за жертву на школу замість квітів.

Розалія Стисловська, Дітроїт

Вісті з Централі

Христос Раждається! Цим стародавнім християнським привітом вітаю від імені нововибраної Управи усе членство, об'єднане в Відділах СВА. Просимо Бога, щоб сьвято Різдвяної Зірки, що зогріває людські душі, освітило також шлях нашої організації!

XIV. Конвенція вже поза нами. Вона виказала зріст наших сил, велике почуття відповідальності й живу участь нашого жіноцтва у житті нашої громади. Дальше виявила вона багато успішних починів, що в майбутньому матимуть велике значення. Одним із них є відкриття Музейної Виставки народнього мистецтва в Українському Інституті Америки, або ухвала створити перший Дім Старших в Америці з осідком у Філадельфії, як пробний почин. Про це поінформуємо вас точніше в іншому місці нашого журналу.

Свято Жінки-Героїні в 1966 р., що його сяткуємо в лютому-березні, пригадає у 25-ліття жертв большевицьких тюрем 1941 р. Тому нашим завданням буде — пом'янути їх молитвою й видобути з темряви забуття ці героїчні жіночі постаті, що віддали своє життя за майбутнє свого народу. А вони живі ще в нашій пам'яті, оті молоді дівчата, зв'язкові ОУН, діячки Союзу Українок чи Жін. Секції Сільського Господаря. Всі вони згинули при масакрі тюрем і їх пам'яті зложимо наш поклін.

Конвенційна Книжка подала перегляд праці нашої організації за 40 літ та розвиток Окружних Рад і Відділів СВА. Окружні Ради й Відділи дістали один примірник на Конвенції СВА. Однак цю книжку повинні придбати також членки СВА, щоб познайомитись із 40-літнім шляхом організації. Книжку матимуть для розпродажі Відділи СВА.

Стефанія Пушкар, голова

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

По Конвенції СЧА

П'ятниця, 26. листопада 1965 р.

Вранці того дня делегатки й гості численно заповнили залю на найвищому поверсі готелю Статлер-Гілтон. О год. 10:30 голова Конвенційного Комітету п-ні Ірина Падох привітала присутніх і попрохала голову Централі п-ні Олену Лотоцьку — провести молитву. По зворушливій молитві СЧА, співачка п-ні Ольга Павлова з Маямі відспівала американський гимн. На пропозицію голови Централі присутні заintonували ще гимн Союзу Українок Америки.

Голова п-ні О. Лотоцька відчитала порядок нарад, що його Конвенція прийняла. Слідуючою точкою був вибір Президії, до якої увійшли: пп. Стефанія Пушкар, Ірина Пеленська та Анастасія Вокер — предсідниці, а пп. Осипа Грабовенська і Катерина Пелешок, заступниці. Секретарками Конвенції обрано — Марію Семків (Шикаго), Анну Татарів (Честер) і Анну Суху (Філадельфія).

Слідувало представлення членів Головної Управи і делегаток.

Зчерги приступлено до вибору Комісій. Найперше встановлено **Комісію Мандатову** з п-ні Софією Крупкою (Шикаго) на чолі. До неї увійшли — пп. Шандра, Кузьма, Холевчук, Будзол. Комісія відразу приступила до праці, щоб ствердити кількість делегаток і голосів.

Потім представлено **Комісію Номінаційну**, що згідно зі статутом діяла впродовж останнього року. На чолі цієї Комісії стояла п-ні Катерина Пелешок, голова Контр. Комісії Головної Управи. Членами її були голови Окр. Рад: п-ні Анастасія Вокер із Дітройту, п-ні Осипа Грабовенська з Філадельфії, п-ні Наталія Чапленко з Нью Йорку, п-ні Марія Когутяк із Рочестеру, п-ні Ольга Салук із Ньюарку, п-ні Євгенія Дубас із Клівленду і п-ні Люба Шандра з Шикаго.

Звітову Комісію, що мала подати Конвенції перегляд праці Окружних Рад і Відділів СЧА, обрано з таких делегаток: п-ні Марія Євсєвська голова, пп. Емілія Цяпка, Катерина Хом'як, Анна Кізіма і Олімпія Гайдучок, члени.

Резолюційна Комісія була чи не найважливішою з усіх. Головою її обрано Ірину Пеленську, а членами пп. Оксану Тарнавську, Олену Турулу, Докію Лисько, Ольгу Денисенко, Христину Навроцьку, Раїсу Зелинську, Марію Химинець і Христину Паславську.

Організаційну Комісію очолила п-ні Ірина Кашубинська, орг. референтка Гол. Управи. До Комісії увійшли — пп. Мері Душник, Лідія Колодчин, Анна Стельмах, Катерина Бук, Марта Ярош, Марія Лисогір, Марія Пискір, Софія Барусевич, Ярослава Гудзяк і Наталія Лопатинська.

Провід **Статутової Комісії** обняла п-ні Іванна Рожанковська, статутова референтка Гол. Управи. Членами Комісії стали — пп. Ірина Падох, Марія Будор, Ірина Гаврилів, Емілія Стасюк, Ольга Грицай, Катерина Хом'як, Анна Настюк, Люба Шандра.

Провід **Культ.-Освітньої Комісії** обняла д-р Євгена Ержківська, культ.-освітня референтка Гол. Управи. До Комісії увійшли — пп. Олександра Різник, Наталія Хоманчук, Василина Гординська, Іванна Яремко, Ольга Хруцька, Марія Наваринська, Наталія Перфещька.

Виховну Комісію очолила п-ні Анна Богачевська, виховна референтка Гол. Управи. Членами її стали — пп. Ольга Бачинська, Софія Іваницька, Апольонія Книш, Олександра Воробкевич, Віра Маркевич, Ольга Гарванко, Ірина Левицька.

Провід **Комісії Зв'язків** обняла п-ні Анастасія Вокер, референтка зв'язків Гол. Управи. До Комісії увійшли як члени — пп. Мей Димій, Іванна Бенцаль, Ореста Каралаш, Анастасія Завінська, Стефанія Креденсор, Анна Васильовська, Анна Капітан, Катерина Симчик, Вероніка Цегельська.

Комісію Сусп. Опіки очолила п-ні Ольга Макар, референтка сусп. опіки в Гол. Управі. Членами Комісії стали: пп. Лідія Одежинська, Марія Холевчук, Ольга Захарій, Володимира Гут, Ніна Січинська, Слава Яхницька, Ольга Папроцька, Ольга Кусий, Катерина Мураль.

Провід **Пресової Комісії** обняла п-ні

Осіпа Грабовенська, пресова референтка Гол. Управи. До Комісії увійшли — пп. Галина Царинник, Стефанія Заплітна, Олена Томоруг, Ірина Запаранюк, Дарія Оріховська, Марія Демидчук, Стефанія Голуб'як, Ольга Павлова.

Фінансову Комісію очолила п-ні Ольга Муссаковська, член Контр. Комісії Гол. Управи. До Комісії увійшли — пп. Надія Попель, Анна Чернявська, Стефанія Боднар, Ярослава Ракоча, Євгенія Українець, Стелля Федик, Марія Чайковська.

Зчерги відчитано **привіти**. Глибоке зворушення викликали привіт і благословення, уділене Верховним Архиепископом, Кардиналом Йосифом Сліпим. Із радістю вислухали присутні привітання від Митрополита Кир Амвросія Сенишина, Архиепископа УАПЦ Мстислава Скрипника і пастора В. Боровського, секретаря Українського Євангельського Об'єднання.

**

Президентський обід. Це була нагода для зустрічі й розмови за гарно застеленим столом. Обід подали в тій же залі, де проходили наради. Делегатки Відділів угрупувались за малими столиками, а в центрі при столі засіла пані голова з членками Екзекутиви.

По закінченні обіду розпочалась програма. Першою точкою цієї Зустрічі було **спалення моргеджу** Дому СЧА. П-ні Олена Лотоцька подала коротко перебіг придбання Дому СЧА та фінансовий плян. Велику частину моргеджу сплачено впродовж чотирьох років. Перед Конвенцією залишилась ще сума гіпотечного довгу 3,129 дол. Щоб заощадити на відсотках та позбутись цього тягару, Централя позичила цю суму з іншого рахунку СЧА і вирівняла довг. Однак в дійсності пожертв на Дім СЧА стільки не прибуло! Тому помимо спалення моргеджу Відділи повинні пам'ятати про обов'язок пожертв на Дім СЧА.

До церемонії спалення моргеджу пані голова поклікала Екзекутиву

П-ні Олена Лотоцька, голова СУА, із представницями Відділів, що одержали почесну грамоту за 30-літню працю в організації.

Mrs. Helen Lototsky, President, with Branch representatives who were honored for their Branch's 30 years membership in UNWLA.

СУА — пп. Стефанію Пушкар, Ірину Качанівську, Анну Сивуляк, Осипу Грабовенську та господарську референтку п-ні Марію Величко. Засвічено свічку і від неї ясно запалахотів документ сплаченого довгу. Яка радість! Ми позбулись зобов'язання й відсотків та все ж прохаємо не забувати за обтяження Дому СУА!

Слідували **відзначення**. Зворушливими словами п-ні Олена Лотоцька пригадала заслуги Відділів-основників. З-поміж тих перших п'ять залишились три — 1, 3 і 4, всі в Нью Йорку. І ось приступали до неї голови тих Відділів пп. Катерина Пелешок, Марія Марусевич і Анна Кізіма, щоб одержати з її рук почесну грамоту Відділу-основника. Це була зворушлива хвилина!

Але на цьому відзначення не закінчилися. Бо не тільки Відділи-основники покляли підвалини під СУА, але цілий ряд Відділів співдіяв у тому. Тому відзначено Відділи, що існують 30 або більше літ у рамках організації. На заклик пані голови підходили їх представниці, щоб одержати почесну грамоту. Це були — пп. Анна Татарів (2 Відд.), Т. Гринчук (5 Відд.), С. Іваницька (7 Відд.), Р. Федьків (8 Відд.), А. Чорній (14 Відд.), М. Ганка (18 Відд.), К. Баран (21 Відд.), М. Недвідь (23 Відд.), А. Гнатюк (24 Відд.), М. Будор (26 Відд.), С. Голуб'як (27 Відд.), К. Кузьма (28 Відд.), К.

Мураль (30 Відд.), Я. Ракоча (34 Відд.), Анна Опарик (35 Відд.), Володимира Гут (36 Відд.), Л. Одежинська (41 Відд.), М. Пашук (42 Відд.), М. Баб'як (48 Відд.), Лідія Стасюк (49 Відд.), С. Креденсор (52 Відд.). Після кількох слів признання пані голова ще спільно з ними знялась на світліні. Представниці Відділів з радістю прийняли грамоту, якої мистецький проект виконав графік Василь Дорошенко.

Оцим програма обіду здавалась вичерпаною. Але тут якась несподіванка, бо на здивування пані голови п-ні містогорова С. Пушкар покликала до слова п-ні Катерину Пелешок, голову Контр. Комісії. П-ні Пелешок з'ясувала кількома словами бажання всіх членок. Коли відзначено найдавніші Відділи СУА, тим більше слід відзначити пані голову, що вже 40 літ стить незмінно при кермі організації. За цей її материнський провід, округи СУА хочуть передати їй дар любови кожної членки СУА. І так п-ні Пелешок покликала по черзі голів Округних Рад — пп. Анастасію Вокер, Наталію Чапленко, Осипу Грабовенську, Марію Когутяк, Ольгу Салук, Євгенію Дубас і Любу Шандру. У супроводі теплих слів признання голови округ передавали коверту. Це була зворушлива сцена теплої сердечної сполуки членства із своєю провідницею.

Щирими словами п-ні Олена Ло-

тоцька подякувала за цей вияв. Воно було тим більш радісне, що несподіване.

На цьому закінчився Президентський Обід, що дав стільки признання і подяк.

**

Слідував **звіт голови СУА** п-ні Олени Лотоцької. Тому, що Ювілейна Конвенційна Книжка подала історію СУА за 40 літ і вмістила також перебіг останніх трьох літ, пані голова лиш побіжно торкнулась тих фактів. Зате довше спинилась на проблематиці СУА, а саме на відношенні Округних Рад до Централі і Відділів до Округних Рад. На кінці пані голова висловила кілька побажань до членства СУА, що збігались в одному напрямку: підносити становище СУА в громаді, дорожити своєю організацією, виробити в собі почуття гордості з членства в Союзі Українок Америки.

Зчерги п-ні Анна Сивуляк, скарбник Гол. Управи, зложила **звіт фінансовий**, а п-ні Катерина Пелешок, голова Контр. Комісії — **звіт із контролю**, переведеної дня 20. і 21. листопада 1965 р. Вона дала оцінку кожної позиції у фінансовому звіті, подала зауваги й сугестії на майбутнє і висловила признання для Екзекутиви за вмилу й ошадну господарку. Найбільш радісним об'явом — це сплата Дому

США, що завершиться спаленням моргеджу на Конвенції.

На цьому закінчено Сесію першого дня. Перед учасницями ще був багатий у події вечір в Українсько-Американському Інституті.

**

Програма розпочалась тут о годині 6:30. На вступі Гол. Управу і делегаток привітав директор Інституту мін. Юліян Ревай. Він підкреслив у своєму слові факт, що довго задуманий плян Музейної Виставки народнього мистецтва в Інституті врешті здійснився силами США. Відкриття цієї Виставки довершила п-ні Стефанія Пушкар, містоголова Гол. Управи.

Вона пояснила, що оце зараз матимемо нагоду оглянути частину Етнографічної Збірки США, придбаної ще в Рідному Краю в 30-их рр. Ці експонати будуть тепер постійно виліжені в залах Українсько-Американського Інституту для відвідувачів. Музейною Виставкою буде опікуватись окрема Колегія, зложена з представниць США й Інституту. Окрім того в залах тієї Виставки уміщена 3-тя Виставка Жіночої Творчости, що її ми тепер влаштуємо вже третій раз із нагоди Конвенції США. Тут подаємо перегляд виробів народніх мисткинь, що творять у сучасних умовах.

Закінчивши своє слово п-ні Пушкар запросила присутніх до вище положених заль будинку, де в двох великих кімнатах розміщено експонати. Опис Виставки подамо окремо. Гості розглядали виліжені вироби народнього мистецтва, як музейні, так і сучасної жіночої творчости. Окремо були виліжені книжки жіночого пера, що вийшли в рр. 1962-65.

Окрім делегаток Конвенції прибуло ще велике число гостей із Нью Йорку, зацікавлених у програмі. На відкритті Виставки була присутня п-ні Милдред Роббінс, голова Нац. Ради Жінок Америки.

Оглянувши Виставку присутні перейшли до іншої залі Інституту, де зустріли їх представниці 72 і 82 Відділів США. Ці місцеві Відділи задумали вгостити делегаток **вечерою** і дуже вміло вив'язались із того завдання. Можна було подивляти, як скоро вдалось їм усіх нагодувати! Правда, гостина буфетового типу влегшує частування і тому гарно угруповані срави, чай, кофе та солодке швидко зникали. На кінці голова США п-ні О.

Лотоцька подякувала обом Відділам за цю гостину. „Господинями“ вечері були пп. Дора Піфко (72 Відд.) і Ольга Гірна (82 Відд.).

Тепер розпочався **Дискусійний Панель Конвенції**. Його відкрила п-ні Стефанія Пушкар, містоголова. Вона назвала присутнім тему панелю („Зберігаймо силу нашого поселення“) та представила обох доповідниць — пп. Іванну Рожанковську й Ірину Пеленську.

У своїй доповіді п-ні І. Рожанковська оперлась на дані з американської літератури про поселення іммігрантів у цій країні. Соціологи стверджують, що еміграційним спільнотам не вдалось довго зберегти національної окремішности. Одначе, на думку доповідниці, цього процесу не можна водностайнювати, бо він пробігає різно в кожного народу. Подрібний розгляд цього питання вказує на те. Тут вона подала ряд прикладів із життя нашого поселення в ЗДА й Канаді. Деякі з них є позитивні й скріплюють нашу спільноту, інші послаблюють її.

Для скріплення існування національної групи в Америці потрібні певні передумови. Доповідниця вичислила їх у певному порядку, групуючи їх за значенням. Це є — добрий політичний провід, міцна економічна підстава, певнота культурного життя, розбудована виховна система і відповідні напрямні у відношенні до американського окруження.

І в тих вичислених чинниках є ще багато моментів, що скріплюють або послаблюють національну групу. Наприклад — організації всякого роду є спуюючим чинником, а безнастанний рух населення розбиває її. У нас помітний занепад громадського життя. Коли не втримаємо одного з п'яти згаданих чинників на висоті, тоді тверда будова нашого національного життя в діаспорі захитається.

Слїдувала доповідь мгр. Ірини Пеленської. Тоді, коли її передбесідниця насвітлила тему в загальному, п-ні І. Пеленська мала намір розглянути це завдання („Зберігаймо силу нашого поселення“) на **терені жіночої організації**. Для тієї цілі вона розглянула громадське й біологічне призначення жінки в суспільстві. Жінка є співтворцем і сторожем родини, а родина має куди більше значення на еміграції, як вдома. Це є шматок Батьківщини, що має напоїти молодь своєю атмосферою на все життя. Тому вимоги гро-

мади до матері великі. Основи релігійно-морального виховання дає родинний дім і їх тепер трудніше вщипити, як давніше. Тому батьки мусять знайомитись із модерними виховними методами.

Доповідниця накреслила перед слухачами весь аспект виховної роботи, що його може розгорнути жіноча організація. Торкнулась також інших сторінок нашого життя, що допомагають скріпити нашу спільноту. Це є вміло проведена суспільна опіка, містецька самодіяльність на відповідному рівні, піднесення освітнього рівня і фаховий перевишкіл членки. Уривок із цієї доповіді подаємо на іншому місці.

По закінченні доповідей п-ні Пушкар відкрила **дискусію**. До неї зголосилось багато присутніх, що звернули в першу чергу увагу на виховні справи. Виринула також проблема мішаних подружжя, до якого закликає частина нашої преси, не знайшло одобрення. Натомість оживлене товариське життя, в рамках жіночої організації вважали більш відповідним. Промовляла також представниця „мішаного подружжя“, і вказала на те, що взаємною пошаною до свого світу таке подружжя може принести багато користи. В дискусії взяли участь пп. Олена Кононенко, Леся Храплива, Марія Пискір, Олена Процюк, Ірина Падох, Михайлина Чайковська, Раїса Зелінська, Марія Наваринська, Вероніка Цегельська, Оксана Тарнавська, Євгенія Дубас, Анастасія Вокер, Ольга Макар і Олена Турула.

О год. 10:15 п-ні Пушкар закрила Вечір, дякуючи доповідницям за їх виступ.

Субота, дня 27. листопада 1965.

Ранішню Сесію розпочато переключком делегаток. Предсідниця п-ні С. Пушкар привітала присутню на залі п-ні Ганну Дмитерко-Ратич. На внесок п-ні О. Лотоцької Конвенція призначала цій українській стрічці почесне членство США.

Іменем **Звітової Комісії** промовляла п-ні Марія Євсевська. Вона дала наперед короткий перегляд звітів Окр. Рад, що відзначились у різних ділянках праці. Гарно поставлені зв'язки в Дітроїті і Клівленді, добре розроблена внутрішня дія (взаємини з Відділами) у Філадельфії, Рочестері, Шикаго, дуже успішні імпрези в Нью Йор-

Спалення моргеджу Дому СУА:

Зліва до права: пп. Стефанія Пушкар, Осипа Грабовенська, Марія Величко, Ірина Качанівська, Анна Сивуляк і Олена Лотоцька.

Burning of the mortgage of the UNWLA building the XLV. UNWLA Convention in New York.

ку і Ньюарку. Повний перегляд праці дістали делегатки у своїх течках.

Слідував перегляд звітних листків 54-ох Відділів СУА за 1964 р. Він був поділений за ділянками праці і давав повну картину діяльності всіх референтур. Це був також витяг із повного звітлення, що його делегатки одержали зі своїми матеріалами.

Зчерги звітувала іменем **Мандатової Комісії** п-ні Софія Крупка. Провіривши реєстрацію, Комісія ствердила, що на залі є 108 делегаток. Однак деякі з них управнені до більше голосів. Згідно зі статутом, делегатки з дальше віддалених Відділів можуть дістати додатковий голос, якщо їх Відділи мають відповідну кількість членства. Таких делегаток було 7.

Відчитано знов кілька привітів. Цим разом це були голоси жіночих організацій — Українського Золотого Хреста, Ліги Укр. Кат. Жінок Канади, Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, Марійської Дружини ім. кн. Ольги — що надіслали щирі слова признання для нашої Конвенції.

Предсідниця відкрила **дискусію** над звітами. Щоб улегшити хід дискусії, проведено її за ділянками праці.

На жаль, дискусія не повернулась

у бік звіту пані голови і Звітної Комісії, а радше торкнулась актуальних проблем організації. Можна було відмітити кілька їх. Дуже цікаво про працю молодечих Відділів говорили п-ні Марта Ярош (83 Відділ), розказуючи про намагання створити собі свою власну програму. На організаційні й виховні теми промовляла п-ні Марія Когутяк, голова Окр. Ради в окрузі Рочестеру. Вона вказала на можливість творення Секцій Молоді при Відділах, як перехідної стадії до окремого гуртування. У виховній діяльності Світлички вимагають великої уваги і без того ця ділянка не розвивється. Ці міркування доповнила п-ні Віра Маркевич (29 Відділ), що говорила на підставі досвіду своєї Світлички. 29 Відділ у Шикаго змагає до виробу іграшок з українською тематикою (складанка, кубики, книжечка). В ділянці суспільної опіки п-ні О. Муссаковська (Контр. Комісія Гол. Управи) накреслила головні завдання. Це є Дім для Старших і створення гуртків Добровільної Жіночої Служби. Допомогу для навчальних станиць у Німеччині треба би зменшити, бо Дитячі Світлички тут вимагають всієї нашої уваги.

Слідувала перерва на обід. О год. 2:30 по полудні розпочалась **Сесія Мо-**

лоді й Англємовних Відділів СУА. Її відкрила п-ні Анастасія Вокер, вітаючи доповідниць і членство.

Першою промовила п-на Катерина Шарабура на тему „Брак зрозуміння українських справ у ЗДА“. Вона наизнала ряд прикладів, що свідчать про плутанину й непорозуміння в американській пресі й літературі щодо українських справ. У тому напрямку вже є деяке поліпшення впродовж останніх десятиліть. Але все ще зостається дуже багато роботи. Це власне повинно бути завданням жіночої організації. Жінки українського походження, що добре володіють англійською мовою, повинні вивчати, спростовувати, змагати до правди. Для цього може нам послужити кожна площина і кожна нагода.

Чергову доповідь відчитала п-на Оксана Драган на тему „Пізнай корінь свого походження“. Її зір теж був спрямований на інформацію доволишнього світу про Україну. Але, на її думку, це можна значно краще й легше зробити при допомозі наших культурних цінностей. Тому цій справі наша спільнота повинна присвятити більшу увагу. Це у великій мірі допоможе нам приєднати і зберегти нашу молодь. Бо музичний фестиваль, театральна чи образотворча вистава не-

раз скорше її захопить, як голосні політичні декларації.

Обидві доповіді подамо в нашому журналі, отже читачі матимуть змогу зазнайомитись із ними.

Дискусія, що слідувала, теж не торкалась думок доповідей. Єдино п-ні О. Турула (74 Відділ) запропонувала зладити список книжок, де правильно навітлена українська справа. Тоді наші членки зможуть з ними заізнатись і поручати їх до прочитання знайсмим американцям.

У дальшому дискусія торкалась пекучих проблем англійських Відділів США. Вони прохали давати більше матеріалів англійською мовою й пояснювати хід нарад, за яким не можуть слідувати. Це допоможе їм краще зрозуміти ідеї США та й вибрати для себе щось із біжучих завдань (п-ні Різник — 53 Відд., і п-ні Димій — 72 Відд.).

На закінчення відчитано ще кілька привітів від наших культурних установ, а саме від — Української Вільної Академії Наук, Наукового Т-ва ім. Шевченка, Об'єднання Українських Письменників „Слово“, Шкільної Ради УЖКА, Укр. Катол. Акад. Об'єднання „Обнова“.

Неділя, 28. листопада

Провід Сесії обняла п-ні Ірина Пеленська і покликala п-ні С. Пушкар до відчитання привітів. Це були привіти від наших політично-громадських централ і комбатантських угруповань, Об'єднання Прихильників Укр. Народньої Республіки, Організації Державного Відродження України, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, СУЖЕРО, Гол. Ради Братства УСС, Братства кол. вояків 1 УД УНА, Братства Охорони Воєнних Могил.

Дискусія над звітом Гол. Управи продовжувалась на теми **фінансової господарки США**. П-ні Надія Попель (82 Відділ) пригадала, що Фонд Зв'язків і Репрезентації необхідний для зовнішньої дії США. До тепер він був добровільний і не мав відповідної фінансової бази. А кожна зустріч з американськими жіночими організаціями вимагає відповідних фондів для нашої представниці. Тому ставить внесок зробити цей фонд обов'язковим для кожного Відділу США. Голосуванням схвалено його одноголосно у висоті 10 дол. річно.

Виринув також запит у справі Фон-

ду П'ятсот (п-ні М. Семків із 22 Відділу США). Чи цей фонд нерухомий і які з нього уділюються допомоги? Вияснено, що нерухомий Фонд П'ятсот встановлений при СФУЖО. Він чекає слухного часу, щоб допомогти жертвам терору в Рідному Краю. Фонд П'ятсот при США дістає пожертви із Свят Жінки-Героїні й допомагає поворотцям із заслання.

У діялці преси заторкнено обов'язки пресових референток — дбати про поновлення і збирання передплат (д-р Є. Єржківська з Сиракюз). Пресові референтки не завжди про це пам'ятають. А вони могли б у такий спосіб підтримати господарську базу журналу.

Зчерги порушено заплановане придбання **Дому для Старших**. П-ні О. Лотоцька пояснила цю потребу та заходи коло створення такого осередку у Філадельфії. Там найбільш пригожі умовини для придбання будинку. Плянується влаштувати його в невеликому маштабі на 15—20 осіб. Ведення такого Захисту буде самооплачуватись із тим, що підтримку уділить стейтова суспільна опіка. По-ставлено внесок на придбання такого будинку, що конвенція одноголосно ухвалила.

Цим закінчилась дискусія над звітами Гол. Управи. П-ні Катерина Пелешок, голова Контр. Комісії, поставила внесок на уділення абсолюторії, що Конвенція одноголосно ухвалила.

Потім реферувала голова **Статусової Комісії** п-ні Іванна Рожанковська. Вона пояснила, що новий статут, діючий від 1959 р., є компромісом між давньою формою статуту і новими потребами організації. Референтка не бачить потреби частих змін. Як приклад подала кілька запропонованих Окружн. Радами змін, що не є конче потрібні й подала до того свої заваги. Одначе декілька потрібних змін Комісія запропонувала і Конвенція їх ухвалила. Вони будуть подані до відома обіжником.

Слово забрала п-ні Олена Лотоцька, що привітала присутню на залі **голову СФУЖО п-ні Олену Залізняка**. Пригадала ролю США у створенні СФУЖО та нашу пов'язаність із цією централею українського жіноцтва. Голова СФУЖО з великою зичливістю ставилась до праці США і тому з нагоди 40-ліття пропонує відзначити її почесним членством за її заслуги в провіді жіночого руху. Заля прийняла

оплесками цю пропозицію і з радістю вислухала зворушливої подяки п-ні Олені Залізняка.

Наприкінці Сесії п-ні Стефанія Пушкар знову відчитала кілька привітів. Цим разом вітали Конвенцію наші централні організації — Союз Українців Католиків „Провидіння“, Український Робітничий Союз, Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч“, Т-во Української Кооперації, Крайова Пластова Старшина, Спілка Української Молоді Америки, СУСТА.

По обідовій перерві знов відчитано ряд привітів. Вітали Конвенцію наші професійні об'єднання, як Укр. Лікарське Т-во, Т-во Українських Інженерів, Т-во Правників-Українців. Відчитано також ряд привітів від місцевих осередків УЖКА, Т-ва „Обнова“, Пластової Фундації в Нью Йорку та інших місцевих станиць.

Предсідниця покликala голову Номінаційної Комісії п-ні К. Пелешок до звіту. П-ні Пелешок виявила становище Номінаційної Комісії, що, бажаючи затримати у провіді довголітню голову п-ні Олену Лотоцьку, ще раз звертається ось тут до неї з пропозицією обняти головуство. П-ні голова, як і перед тим, рішуче відмовилась. Тоді Номінаційна Комісія поставила внесок на обрання її почесною головою. Аклямацією присутні потвердили цей вибір і з радістю привітали її співом „многая літа“.

Тепер п-ні К. Пелешок продовжувала намічене завдання. Подала листу кандидаток **Головної Управи США**, що її зала одноголосно прийняла і вибір ухвалила. Це були — п-ні Стефанія Пушкар, голова, пп. Лідія Бурачинська, Анастасія Вокер і Ірина Падох, містоголови, п-ні Осипа Грабовенська, секретарка, п-ні Анна Сивуляк, касієрка, п-ні Ірина Качанівська, фін. секретарка, п-ні Ірина Пеленська, пресова референтка. — Референтками обрано — п-ні Лідію Колодчин організацийною, п-ні Іванну Рожанковську плянування, п-ні Наталію Чапленко культ.-освітньою, п-ні Анну Богачевську виховною, п-ні Марію Ржепельську нар. місцетва, п-ні Ольгу Макара сусп. опіки, д-р Євгену Єржківську імпрезовою, п-ні Варку Бачинську молоді, п-ні Марію Душник зв'язків, п-ні Ірину Кашубинську господарською.

До **Контр. Комісії** увійшли — п-ні Катерина Пелешок, голова, пп. Іванна Бенцаль і Ольга Муссаковська, члени,

пп. Софія Крупка і Марія Баб'як, заступниці.

П-ні Стефанія Пушкар подякувала за вибір і перебрала провід Конвенції. Слідувало відчитання декілька привітів. Це були — від 15 Відділу СВА в Честері, Па., 38 Відділу СВА в Ленсінгу, Миш., і 55 Відділу в Лос Анджелес, Каліф., що не могли вислати делегаток. 15 Відділ СВА пожертвував 25 дол., а 38 Відділ СВА 50 дол. на сплагу моргеджу Дому СВА. Такий же привіт і пожертву 50 дол. надіслала п-ні А. Звінська з 26 Відділу СВА в Дітройті. Слідували привіти від окремих громадських діячок, як Марії Лівичької з Нью Йорку, Ірини Павликовської з Едмонтону, Анастазії Вагнер, б. голови СВА, Катерини Кедровської, першої касієрки СВА, Юлії Кучер із Піттсбургу.

Від членок із нової еміграції ширю подяку п-ні Олені Лотоцькій висловила п-ні Михайлина Чайковська, почесна голова 20 Відділу СВА.

Слідувало відчитання резолюцій, що їх зладила **Резолюційна Комісія** на підставі матеріалу, опрацьованого в Конвенційних Комісіях. Проект резолюцій відчитала п-ні Ірина Пеленська, голова Комісії. До них було кілька доповнень і завваг зі сторони делегаток. Зокрема висловлено побажання проголосити підтримку для збройної боротьби проти комунізму у В'єтнамі. Президія це прийняла до відома, але запропонувала не вносити окремої резолюції, а приєднатись до акції американських жіночих організацій, що підтримують цю боротьбу. Конвенція погодилась на те.

О год. 5:30 по полудні голова п-ні Стефанія Пушкар закрила Конвенцію і присутні відспівали національний гимн.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Пікнік Округної Ради СВА

Пікнік відбувся заходами Окр. Ради при співучасті всіх Відділів — 29-го серпня 1965 р., на оселі Діброва.

Головою Пікнікового Комітету була дуже активна ентузіастка праці в Округній Раді п-ні Рома Дигдало, що своєю енергією багато причинилася до успіху. Пляново розподілено буфет на всі Відділи, що виконали поставлені на них зобов'язання. Те саме виконала з малою лотерією (для дітей) п-ні Лідія Колодчин. Книжечки на ве-

Із Конференції Округи Шикаго:

Сидять зліва на право: п-ні Ірина Ракуш, містогорова Окр. Ради, п-ні Софія Крупка, голова 22 Відділу СВА, п-ні Люба Шандра, голова Окр. Ради, п-ні Марія Пискір, голова 51 Відділу СВА, п-ні Анна Васильовська, реф. зв'язків Окр. Ради, п-ні Марія Хрептовська, голова Контр. Комісії Окр. Ради, п-ні інж. Олена Турула, голова 74 Відділу СВА та рек. секретарка Окр. Ради. — Стоїть зліва на право поміж другою і третьою особою, що сидять: п-ні Віра Маркевич, голова 29 Відділу.

UNWLA Regional Council in Chicago, Ill. held a Conference of Branch Presidents before XIV UNWLA Convention.

лику лотерію, що її розіграно на пікніку — розпродували членки вже кілька місяців раніше і цим разом найкраще вив'язався 63 Відділ СВА, а особливо його членка п-ні Леонтина Галяженко, що зуміла між своїми членками і знайомими продати аж ок. 300 книжечок. Притягаючим увагу фантом на лотерії була велика лялька у стилевому полтавському строї, виконана п-ні Липецькою.

На програму пікніку склалися такі точки:

Спів п-ні Доні Демрей при акомпаніменті на гітарі Яреми Цісарука.

Казки для дітей, награні на денту, у виконанні арт. К. Кривуцької, що дібрала до них відповідну музику, яка гармонізувала із змістом казок.

Скєчі у виконанні арт. К. Бранки Кривуцької: „Печемо торт“, Е. Козака, і рецитація „Побожна“ В. Стефаніка — добре бавили гостей.

Приємно було приглядатись до дитячих гор і забав під керівництвом пань Трач і Ляхович. Діти виконували речі з плястеліни, найкращі були нагороджені. Маленька Віра Чучман деклямувала поему „Євшан Зілля“. Цілою дитячою програмою проводила п-ні Лідія Лазуренко. Програму старших провадила п-ні Рома Дигдало, судьями на нагороди були пані з 81 Відділу СВА, Т. Кузів і Н. Перецька.

На закінчення промовила голова Окр. Ради п-ні Анастазія Вокер, з'ясуваючи ціль пікніку. Болюче відчува-

ється брак Дому СВА, а ще також Дому для Старших, де наші люди, що не мають родини, чи не хочуть бути тягарем — ідуть до чужих старечих домів і там, серед чужого оточення, докінчують своє життя. Як би то було добре мати такий Дім і як інакше почували б себе старі люди між своїми! Праця в тому напрямку йде дуже пияво — але все таки поволи поступаємо.

Хоч погода була гарна і приготований смачний буфет, то все ж таки гостей було мало. Прикро було, що навіть самі Союзянки не відчували обов'язку і не приїхали, щоб піддержати власний пікнік, — а шкода, бо фінансовий успіх був би кращий.

Мирослава Зубаль

ШИКАГО, ІЛЛ.

Конференція Округи Відділ СВА

Дня 9 жовтня ц. р. відбулася Конференція Округи Відділів СВА, яку влаштувала Округна Рада. Програму виготовила та вела голова п-ні Л. Шандра. Перекускою зайнявся Комітет Підготовки Округи до Конвенції, який очолює містогорова Окр. Ради п-ні Ірина Ракуш, а членами є містогорова 22 Відділу п-ні Ярина Гарасовська і містогорова 29 Відділу п-ні Марта Білінська. Участь у Конференції взяли члени Округної Ради, члени Управ усіх Відділів і делегатки на Конвенцію СВА.

Конвенція в організаційній схемі Союзу Українок Америки є найвищим законодавчим органом. Лиш на Конвенції можуть бути змінені точки статуту, напрямні або організаційна будова. Організація, це живий твір, що постійно розвивається, йде з духом часу, свої дії приміює до існуючих обставин. Тому нерозумно заходити потреба змінити, чи додати точки статуту. Такі зміни мусять бути заздалегідь докладно перестудіовані та заступати добро цілої Організації. Вибір нової Управи, це велика відповідальність, яка тяжить на делегатках і всіх уповноважених до голосування на Конвенції. Вони мусять бути підготованими до сповнення своїх обов'язків.

14-та Конвенція США, яка відбулась 26., 27. і 28. листопада 1965 р., у Нью Йорку, є історичною Конвенцією, бо припадає у 40-ий Ювілей Союзу Українок Америки, та буде спеціально величаво переведена. З цієї нагоди буде також видана Проміятна Книга з історією США. Усі клітини США: Головна Управа, Окр. Ради та Відділи ведуть наполегливо підготовчу працю до історичних днів Ювілейної Конвенції, яка буде переглядом пройденого, та дороговказом у майбутнє. Підготовляємося і ми, Округа Шикаго.

Це й була безпосередня причина, щоб перевести Конференцію Округи, у програму якої входили б усі справи, що будуть порушені на Конвенції та з нею зв'язані. Численна участь членів Управ Відділів, а спеціально 22, 29 та 51 з Милвокі, що прийшли у повному складі, ярко підкреслили вироблене почуття обов'язку, що є так високо цінене у кожній організації. Річева й цікава дискусія була доказом, яка близька і дорога наша Організація для нас, як багато можемо спільними силами досягнути! Бажання кожної членки причинитися, чим тільки зможе, до дальшого розвитку США, ще більше зблизили Відділи до себе та створили теплу, родинну атмосферу.

Союз Українок Америки на своєму довголітньому шляху постійно розвивався, поширював свої організаційні і дієві форми. Сьогодні це є організація, що має відданий провід, ідейне членство, міцну організаційну будову, великий капітал проробленої багаторічної громадської праці, поважні осяги на американській і світовій арені жіночого руху, свою пресу і дім.

Однак найбільшою цінністю США є його ідейна основа, на якій був побудований: „Працювати для українського народу, керуючись засадами християнської моралі, релігійної толеранції, політичної понадпартійності“.

Який далекосяжний світогляд мали ті ідейні українські жінки в Америці, що 40 років тому заклали Союз Українок Америки, а за свою ідею і засади прийняли синтезу, яка сьогодні є одним ключем до світового миру!

Л. Шандра
голова Окр. Ради

ДІТРОЙТ, МИШ. Подружній ювілей

Дня 10. жовтня 1965 р. відсвятковано тут ювілей 50-ліття подружжя Агафії і Степана Хом'яків. Ювілейні святкування почалися в церкві Неп. Зачаття в Гемтремку, де ювілейного благословення уділив їм о. д-р Гавліч. При тому співав хор ім. Котляревського під керівництвом Д. Атаманця. Ювілейний бенкет приготували сини Микола та Михайло і дочка Маруся Дорошенко. Зала Укр. Дем. Клубу була виповнена вщерть. На столі красувалася традиційний коровай. Трапезу розпочато молитвою, яку провів о. Жадан. У своїй промові він вказав на прикладне життя ювілятів та їх хосенну працю для церкви, школи й громади. Провід гостини спочивав у руках відомої діячки п-ні Катерини Хом'як. Вона поклікала до слова представників УНСоюзу, де багато своїх сил вложив ювілят. Промовляли — п. Андрій Триш і п. Галишин. Від Сестрицтва Неп. Зачаття говорила п-ні М. Бортник, а від 5 Відділу США голова К. Сосновська. Ювілятка була довголітньою ревною членкою, що вложила багато праці в допомогу українським емігрантам по закінченні 2-ої світової війни. Промовляли ще інші громадські діячі, відчитано також численні телеграми. Всі підкресливали громадські прикмети ювілятів та їх дітей, що є активними членами української громади.

Під кінець бенкету промовили ювіляти, зворушені до глибини душі. Заявили, що працювали ціле життя не для особистої пошести й тому не заслужили на таке вшанування. Обидвоє виконували лише свої батьківські та громадські обов'язки. Зложили пожертву — 500 дол. на парохіяльні

потреби та дали даток на дитячий журнал „Веселка“ і жіночий журнал „Наше Життя“.

До пізньої ночі гості весело забавлялись при звуках оркестри. Всі бажали ювілятам прожити ще довгі роки на користь своєї родини та добро громади. На многі літа, дорогі Ювіляти! (П)

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

Дитяча Світличка 19 Відділу США

Нашу Дитячу Світличку zorganizовано 26. вересня 1964 р. Світличкою зайнялися виховниці пп. Ольга Лаба і Стефанія Баб'як. Усіх дітей записалося 13. Зайняття відбуваються кожної суботи від год. 2—4 по полудні в приміщенні Українсько-Амер. Клубу.

Дотепер наша Світличка влаштувала дві імпрези. Перша відбулася восени, дня 1. листопада 1964 р. Тоді діти відіграли сценку „Чарівний перстень“ Катерини Перелісної. Друга імпреза відбулася весною, з нагоди Свята Матері, 9. травня 1965 р. У підготові того Свята помагала нашим учителькам п-ні Домна Свідерська, що рівнож виголосила доповідь на святі. Поза тим уся програма була виконана дітьми Світлички.

Виховниці користуються у своїй праці лекціями „Дитяча Світличка“ Ірини Пеленської, а також своїм власним матеріалом. П-ні Лаба залишила тепер працю виховниці, а її місце зайняла п-ні Свідерська, яка вже давніше працювала як виховниця в садках та закінчила курс садівничок.

Стефанія Боднар, голова

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Дитячий осінній пікнік

За ініціативою голови 20 Відділу США, п-ні В. Цегельської, з весною відбувся дуже успішно дитячий пікнік. Імпреза була подумана для дітей дошкільного віку і школярів нижчих клас.

Маючи на увазі, що зустріч найменших, головно серед природи, має велике виховне значення, Управа 20 Відділу США рішила частіше уряджувати такі імпрези. Другий із ряду пікнік відбувся 10 жовтня 1965 р. в парку біля Сиротинця Сестер Василянко. Хоч погода була вже холодніша, зібралось понад 40 дітей, котрі забавлялись весело до пізна. Спів, гри й забави, інсценізація пісень виповняли

програму. В перерві була смачна перекуска у формі гарячої ковбаски, соди й солодкого. Урядженням пікніку займалися пані: С. Баранецька, А. Літинська, Д. Когут, Г. Новаківська і В. Ценко. При веденні забав помагала п-ні М. Касян, а старшими хлопцями зайнявся син нашої Союзанки — студент і пластовий виховник п. Роман Когут.

На кінець треба підкреслити ще один виховний чинник організації пікніку 20 Відділу, а саме, що Управа все запрошує до участі дітей із Сиротинця Сестер Василянко. Ми бачимо потребуючих у далеких краях, але часто забуваємо, що тут близько нас є сироти, які потребують нашої уваги, головню, як ходять про забаву і розвагу. Ті діти знаменито почувалися на пікніку і щасливо верталися до Сиротинця повні вражень.

До матеріального успіху спричинилися — п. І. Ковалишин, що заплатив за прохарчування сиріт, і п-ні Новаківська, що дала даток на покриття коштів улаштування пікніку. Велике їм Спасибі!

Дохід із пікніку був призначений на науковий осередок у Сарселі.

На весну 20 Відділу СУА знову буде „пікнікувати“ з дітьми!

Присутня

КЛІВЛЕНД, ОГАІЮ

Гурток Книголюбів

В дні 22. листопада 1965 р. в домі голови 33 Відд. СУА п-ні Е. Воляник відбулися перші сходи Гуртка Книголюбів. Голова цього Гуртка проф. Ю. Холодняк виголосила з питомою їй експресією доповідь на тему: „Найвизначніші письменниці в українській літературі — М. Вовчок, Л. Українка, О. Кобилянська“.

Доповідниця викликала велике зацікавлення тим, що подала багато моментів із життя письменниць, ніде ще не опублікованих. Після цього відбулася оживлена дискусія, в якій взяла участь також запрошена молодь.

На тім вечорі п-ні Софія Бура, відома рецитаторка, прочитала баляду про „Золотокошу Ізольду та кібернетичного двійняка“, авторства Люби Забашти.

Розмови на літературні теми за чаєм зі солодким закінчили цей Вечір.

Побажати б, щоб такі вечорі відбу-

валися частіше, де українське жіноцтво, а особливо молодше покоління, знайомилося б із нашою літературою.

Ольга Дем'янчук

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Веселий Вечір 43 Відділу СУА

Осінній сезон імпрез у Філадельфії започаткував розваговий вечір, улаштований 43 Відділом СУА.

На успіх цієї не стандартної і під кожним оглядом вміло зорганізованої імпрези склався її репертуар і виконавці. Вечір розпочався при щертв заповненій залі. Слухачі засіли при гарно застелених столах до чайку і вислухали повного гумеру вступу п-ні Осипи Грабовенської, яка, між іншим, поінформувала, що між виконавцями є запрошена гостя з Шикаго, режисерка „Нової Сцени“, Емілія Кулик.

Артистка Емілія Кулик уже по перших вступних словах виявила себе досвідченою й обізнаною зі сценою акторкою. На вступ її склалися: Слово до публіки, скечі, а саме: „Яким Гаманець — ситизен“ і „Фадерсдей“ її укладу, та за Яновською „Лепестина“. Виразиста міміка, темперамент, легкість, а при тому знаменита сатира, викликували у глядачів сміх і оплески.

Її партнером був артист і режисер „Театру в П'ятницю“ Вол. Шашаровський. Не можна собі уявити кращого Гаманця, що розв'язує із старою емігранткою, Пелагією Шишковською, великі проблеми малих людей. Іскристий гумор, видержаний, не пересадний, вніс сміх і погідну атмосферу в цей вечір.

У вокальній частині виступив квартет молодих, що його розучує Галя Сагата (Люба Капій, Віра Чайковська і Ніля Чума). Під акомпаніємент п-ні І. Чуми вони відспівали з чуттям дві українські пісні й танга. Як приємно було слухати цих милих і гарних дівчат! Мимоволі насувається думка, що саме такі імпрези повинні притягати молодь, даючи їй своєрідну розривку, щоб вона не відходила й не шукала дешевих розваг між чужими.

А тепер, п-ні Марія Лисяк, наша співачка. Вже сама її поява така мила, що нав'язує теплий контакт із слухачами, а пісня зворушує. Ми мандруємо разом із нею давніми стежками, доходимо до Львова, вона проводить нас під поріг нашої хати і — слухаючи — стискається серце, а в очах сльози.

Велика подяка паням із 43 Відділу, що не жаліли труду і приготували смачний підвечірок, при якому гості весело провели вільну від праці суботу.

Для заокруглення інформації про цю імпрезу, годилося б сказати якесь „але“. Та, скільки не намагаюсь, не можу його знайти. Навпаки, треба подякувати п-ні Грабовенській, як голові 43 Відділу, за її гарний задум та впровадження в життя таких товариських вечорів. Ці імпрези скріплюють наше розтрясене товариське життя, дають можливість людям зійтися і поговорити. Таких імпрез нам треба більше і може вони стануть тим мостом, що по ньому зрозуміють себе старші, а через отих чотирьох співочих дівчаток притягнуться молодих і молодших.

Ярослава Острук

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Із діяльності 47 Відділу СУА

Дня 12. червня 1965 р. Відділ відвідала голова Окр. Ради п-ні Марія Когутяк. З тієї нагоди відбулися ширші сходи, на які членки численно явилися. Пані голова виголосила гарно опрацьований реферат, як приєднувати нових членок і подала дуже практичні й цінні вказівки. Сходи закінчено милою товариською гутіркою при чаю.

Дня 5. вересня відбувся в нас пікнік на вільному повітрі, влаштований спільно з Т-вом „Самопоміч“.

Дня 12. вересня 1965 відбулись перші ширші сходи по вакаціях із доповіддю „Як боротись із затроєнням харчів“.

Дня 26. вересня 1965 р. гостила в нас із своїм концертом співачка Оксана Бринь. У програмі відспівала арії з опер українських та італійських композиторів і українські пісні. Влаштуванням концерту займалися пп. Демиденко і Гринишин.

Наша Світличка. Закінчення шкільного року відбулося врочисто з участю батьків роздачею свідоцтв та маршом градуантів у відповідних шапочках. Дня 11. вересня 1965 р. розпочато новий шкільний рік. Зголосилось 15 дітей. Учителею п-ні Люся Барвінок-Карабіневич. Світличкою опікується вих. референтка п-ні Ірина Михайлюк.

Люба Шот, секр.

**ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
ОДНУ ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?**

Представниці Відділу СУА на стрічі з мейором м. Лос Анджелес:

Зліва на право: пп. Соня Березовська, Нуся Микитин, Марта Олексинин перед входом до Ситі Гол.

Members of UNWLA Br. 55 in Los Angeles in delegation to Mayor of the city.

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Делегація в мейора міста

Заходами Ювілейного Комітету для вшанування 100-ліття народження Митрополита Андрея Шептицького, мейор міста Лос Анджелес Сем Йорті прийняв дня 16. жовтня 1965 р. представників місцевих українських організацій. На цій стрічі мейор урочисто прийняв протекторат над святкуванням Ювілейного Року.

Відділ СУА репрезентували — Нуся Микитин, секретарка, та членки Соня Березовська і Марта Олексинин. Всі три пані в народніх строях — київським, полтавським і гуцульським. Їх стилеві постаті зробили помітне враження на урядовців Ситі Голу й самого мейора.

Під час стрічі удекоровано мейора С. Йорті жетоном із погруддям Слуги Божого Митрополита Андрея. Мистецький проект жетону виконав відомий графік Володимир Баляс. Жетон пришилила мейорові Йорті секретарка Відділу Нуся Микитин.

Дарія Чайківська

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

ДІТРОЙТ, МИШ.

Річні Збори 56 Відділу СУА ім. Л. Старицької-Черняхівської

Дата: 17. червня 1965 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні О. Ковальська.

Президія Зборів: пп. С. Дуб голова, Л. Маринюк секретарка.

Звіти зложили: п-ні Ковальська, голова, п-ні Бойчук, містогорова, пп. Янчишин та Боб'як секретарки, п-ні Баран касієрка, і референтки: п-ні Качмар культ.-освітня, п-ні Михальчак організаційна, п-ні Воробкевич суспільна опіка та п-ні Шумило господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 39 членок і відбув 18 засідань. Члени Відділу співпрацювали та взяли численну участь у святкуваннях 40-ліття СУА, хрестинах 81 Відділу СУА, парохіяльному Свяченому.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах Відділу були відчитані реферати на теми: Сучасні українські поетеси, Ліна Костенко, Книга Бопляна про Україну, Історія писанки, Жіноцтво в рядах УСС, Листопадова фантазія, Мати-страдальниця. Відділ опрацював та успішно перевів цікаву імпрезу „Ніч під Івана Купала“, що відбулася на оселі „Діброва“. Влаштував малярську виставку молодих талантів у Пластовій домівці.

в) Зв'язки: Делегатки Відділу брали участь у зборах Комітету допомоги для Сарселю, Рідної Школи, Т-ва „Самопоміч“.

г) Фінансова: Відділ мав 1,585.68 дол. приходів і 1,076.11 дол. розходів.

Контр. Комісія: Пп. Дуб і Филипів повідомили, що перевели контролю книг Відділу, де знайшлося все у взірцевому порядку і тому п-ні Дуб просила уділити абсолюторію уступаючій Управі.

Нова Управа: голова п-ні А. Воробкевич, містогорова п-ні М. Зубаль, коресп. секретарка п-ні О. Янчишин, прот. секретарка п-ні Е. Боб'як, касієрка п-ні А. Савка. — Референтки: організаційна п-ні С. Шумило, культ.-освітня п-ні С. Дуб, імпрезові пп. О. Кавальська і Г. Сенюк, сусп. опіка п-ні Д. Трешневська, пресова п-ні Г. Качмар, господарська п-ні С. Гайда.

Контр. Комісія: пп. О. Баран, О. Лятишевська і М. Михальчак.

Г. Качмар

пресова референтка

ЮТИКА, Н. Й.

Річні збори 57 Відділу СУА

Дата: 24. жовтня 1965.

Збори відкрила молитвою голова п-ні Я. Томич і привітала голову Окр. Ради п-ні М. Когутяк.

Президія: п-ні М. Когутяк, голова, п-ні Т. Савицька, секретарка.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала секретарка п-ні Кропельницька.

Звіт Управи зложила п-ні Ярослава Томич, голова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 35 членок. У звітному часі відбулося 6 ширших сходін і 7 засідань Управи. При Відділі є Секція Дівчат. Приєднано 3 нові членки.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ влаштував такі імпрези: Андріївський Вечір, Свято св. Миколая, Різдвяний базар, Великодній базар, Свято Матері. На відкритті авдиторії церкви св. Володимира Відділ влаштував виставку нар. мистецтва. Завдяки п-ні К. Процьків виставка була на високому рівні. При Відділі створено Гурток Книголюбів.

в) Виховна: Відділ провадить Дитячу Світличку. Її провадила п-на Савицька, а тепер веде п-ні Карпак.

г) Сусп. опіка: Референтка відвідувала хворих у шпиталях і вдома. Відділ опікується „бабусею“ в Німеччині, допомагає старшим у Дорнштадті, підтримує шкільництво у Бельгії. Вислано допомогу шкільній станції в Австрії і сиротам у Перемишлі.

г) Господарська: Референтки влаштовували буфети, де того було потрібно.

Контр. Комісія: Іменем її звітувала п-ні В. Смик. Ствердила, що книги є ведені в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Промова голови Окр. Ради торкнулась найважливіших ділянок праці та закінчилась признанням для Управи за дотеперішні досягнення, а зокрема за ведення Дитячої Світлички.

Нова Управа: п-ні Ярослава Томич, голова, п-ні Літинська, містогорова, п-ні Кропельницька, секретарка, п-ні Лукашевич скарбничка. Референтками стали — п-ні Кошикар організаційною, п-ні Величко культ.-освітньою, пп. Ярмак і Карп'як виховними п-ні Мельник сусп. опіки, пп. Рабарська і Войтович господарськими, пп. Федорняк і Лик-

тей зв'язків, п-ні Запаранюк пресо-вою.

Контр. Комісія: пп. Смик, Чорна та Кокодинська.

Збори відкрила перевибрана голова, дякуючи передсідниці за переведення зборів, а всім привним за прихильність і довір'я. Заохотила всіх до дальшої праці для добра нашої спільноти.

Ірина Запаранюк
пресова референтка

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Загальні Збори 68 Відділу СУА

Дата: 16. травня 1965 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні Ярослава Гудзяк молитвою.

Президія: п-ні д-р Є. Єржківська, голова, п-ні С. Миколаевич, секр.

Протокол відчитала секретарка п-ні Ярослава Гапій.

Звіти Управи зложили: п-ні Я. Гудзяк, голова, п-ні Я. Гапій, секретарка, п-ні А. Курилко, скарбник, і референтки: п-ні М. Кузьма, організаційна. За культ.-освітню й імпрезову референтки складала звіти п-ні Я. Гудзяк, голова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 38 діяльних членок. Придбано в цьому році три нові членки. Журнал „Наше Життя“ передплачують 34 членки. Відбуто 8 ширших сходин, із пересічною присутністю 12 членок, 5 засідань Управи. Окрім того велось багато праці при допомозі телефонів.

б) Культ.-освітня: Програми сходин пляновано з ціллю притягнути і зацікавити членок і вдержати сходини на високому рівні. На сходинах були відчитані такі доповіді: „Про Ольгу Басараб“ — п-ні Н. Сенік; „Перші жіночі організації“ — п-ні д-р Є. Єржківська; „20-ліття Нашого Життя“ — п-ні В. Гурська; „Спомини Ганни Дмитерко про УСС“ — п-ні Я. Гапій; „Біографія Дніпрової Чайки“ — п-ні Я. Гудзяк; „Твір Дніпрової Чайки“ — п-ні Г. Воскобійник; „Стерильність жінки“ — п-ні д-р Г. Ключас. Більшість сходин закінчувано чайком та приємною гутіркою.

Заходом Відділу влаштовано цього року літній пікнік, чайний вечір із мистецькою програмою, а також переведено куховарський показовий вечір, на який були запрошені також нечленки.

З рамени нашого Відділу надано 4

радіопередачі, з того дві на День Матері, одну „Жінка Збройного Чину“ й одну „Дитячу Програму“.

Під нашим протекторатом існує „Драматичний гурток“, який поставив пєсу „Мартин Боруля“.

в) Суспільна опіка: Відділ опікується „Бабусею“, висилаючи їй по 5 дол. місячно. Вислано також одноразово 20 дол. для сиріт у Перемишлі. Уфундовано одну стипендію в сумі 30 дол. для потребууючої дитини, в місцевій Школі Українознавства. Також вислано пакунок з уживаним одягом до Бразилії. Влаштовано продаж печива, як також переведено збірку-коляду, все на суспільні цілі. Впродовж цілого року відвідувано хворих.

Контр. Комісія ствердила, що книги Відділу знаходяться в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ярослава Гудзяк, голова, п-ні д-р Євгена Єржківська, містогорова; п-ні д-р Галина Ключас, містогорова; п-ні Ярослава Гапій, секретарка; п-ні Марія Подюк, скарбник. Референтками вибрано — п-ні Валю Гурську сусп. опіки, п-ні Стефанію Жизневську організаційною, п-ні М. Граб заступницею, п-ні Стефанію Слонську імпрезовою, п-ні Фалину Войтович пресовою.

До **Контр. Комісії** ввійшли пп.: Надя Сенік, Зєня Льогуш і Стефанія Миколаевич.

Збори закінчено молитвою.

Фалина Войтович
пресова референтка

ПАССЕЙК, Н. ДЖ.

Піврічний звіт 70 Відділу СУА

Цьогорічну працю нова Управа розпочала колядою, дохід із якої призначено на удержання школи в Бельгії, бабусю в Німеччині, Катедру Українознавства (100 дол.), уділ Дому СУА у Філадельфії (100 дол.), школу українознавства в Пассейку (30 дол.), а крім того на стипендійний фонд ім. Олени Гординської.

У лютому влаштовано академію, присвячену збройному чинові жінок у наших визвольних змаганнях. Наша громада мала честь вітати як доповідницю визначну учасницю визвольних змагань п-ні Ганну Дмитерко-Ратич. У звоій зворушливій промові шановна гостя передала нам цікаві та незабутні хвилини наших визвольних зма-

гань. Після промови діти вручили їй китицю квітів. Програма була виконана молоддю. Молодечий хор відспівав кілька пісень, виконав тріо та деклямацію. Мило було дивитись, як наше молоде покоління відає пошану жінкам збройного чину.

Перед Великоднем Відділ улаштував перепродаж печива, дохід із якого призначено на будову нової церкви в Пассейку.

У травні влаштовано весняну забаву для молоді, на якій молодь і старше громадянство приємно забавлялись.

Піврік Відділ закінчив сходами, на яких відчитано об'єжник у справі XIV. Конвенції СУА та вибором делегатки на Конвенцію.

О. Порохняк
пресова референтка

БРІДЖПОРТ, КОНН.

Інтернаціональний Фестиваль

Вже на протязі декількох років 73 Відділ СУА бере активну участь у культурно-освітній праці Інтернаціонального Інституту Америки.

І так на інтернаціональних фестивалях, що їх улаштовує Інститут, українську групу міста Бріджпорту завжди репрезентує наш Відділ. Український Відділ на Фестивалі завжди має великий успіх. Відвідувачів Фестивалю особливо приваблює українське народне мистецтво: вишивки, кераміка, різьба, малярство і, звичайно, українські народні страви — борщ, вареники, голубці, традиційний весільний коровай.

Великим успіхом на Фестивалі користується наша молодь, яка своїми народними танками побиває рекорд.

Два роки під ряд королевою Фестивалю була українка Глорія Папроцька, а її мати п-ні Ольга Папроцька в цьому році була зв'язковою при Інтернаціональному Інституті від українців.

Влаштовувати український відділ на Фестивалі допомагають усі членки нашого Відділу. Кожна з них щось пече, варить та позичає на день Фестивалю різні речі, які достойно репрезентують українське народне мистецтво.

Цього року українську секцію Фестивалю репрезентували пані: Ольга Папроцька, Ірина Федоронько, Анна Чернявська, Стефанія Жеребецька, Стефанія Бабій, Галина Болонна та Марія Остапенко. Активну участь в акції для поповнення фондів Інтерна-

ціонального Інституту взяла українська студентка Ірина Гуль.

Саме такий напрямок у діяльності Відділу сприяє створенню доброї опінії про українців.

М. Остапенко
пресова референтка

ДЕНВЕР, КОЛО.

З діяльності 75 Відділу СУА

Дня 17. жовтня 1965 р. 75 Відділ СУА ім. О. Степанів у Денвері влаштував Осінній Пікнік, що пройшов із повним успіхом. Добірний буфет розкуплено до найменшого кусника. Дня 21. листопада 1965 р. наш Квартет, що його провадить п. Ярослав Нижник, взяв участь у Листопадовій Академії, яка відбулась старанням місцевого Відділу УККА. Квартет відспівав три пісні — „Ой, впав стрілець“, „Журавлі“ і „Чайка“. Дововідь про участь жінок у визвольній боротьбі від найдавніших часів до сьогодні виголосила п-ні Стефанія Левченко, голова Відділу СУА. Квартет також співав на Академії, влаштованій у честь Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, що відбулася заходами української католицької парохії. Співали „Отче наш“ і „Владико неба і землі“.

Стефанія Левченко

БРОНКС, Н. Й.

Звіт із діяльності 82 Відділу СУА

На вступі хочу зробити коротке доповнення до нашого допису про перше свято Відділу т. зв. „Хрестини Відділу“, в якому, через недогляд, було пропущено, що в згаданому святі брала участь п-ні Марія Душник, орг. референтка Централі СУА, а також, що три Відділи СУА — 1, 4 і 72 — зложили по 10 дол. на потреби нашого Відділу.

Наш Відділ скликав кожного місяця ширші сходи, на яких були прийвні майже всі членки. На цих сходах обговорювалося біжучі справи Відділу. Відділ співпрацює з парохією св. Покрови Пречистої Діви Марії в Бронксі, Н. Й., і бере активну участь у всіх парохіяльних імпрезах, як профора, свячоне чи забави.

Дня 31. січня Відділ разом із Батьківським Комітетом приготував Ялинку для дітей. Належний Відділові дохід із цієї імпрези передано на потреби Батьківського Комітету.

Дня 22. лютого відбулися Святочні Сходи, присвячені Жінці-Героїні. В

Із хрестин 88 Відділу СУА у Філадельфії:

П-ні О. Грабовенська, голова Окр. Ради СУА, прищиплює відзнаку СУА голові Відділу п-ні Софії Пилип'юк
From the inaugural party of the newly founded 88 UNWLA Branch in Philadelphia, Pa.

програми виступали: п-ні Іванчишин, культ.-освітня референтка, відчитала гарно опрацьований реферат про „Українські Героїні“, пп. Стасів і Колянковська рецитували вірші українських поетес. На ці Сходи були запрошені поестри з 8 Відділу СУА в Бронксі.

Дня 27. березня відбулися ширші сходи, на яких була прийвна п-ні Наталія Чапленко, голсва Окр. Ради СУА. П-ні Чапленко подала інформації про СФУЖО і подала кілька цінних вказівок відносно праці у Відділі.

Дня 23. травня Відділ відзначив День Матері й Батька відповідним святом. П-ні Е. Лисько, голова Відділу привітала учасників свята, а п-ні З. Раковська, містогорова Відділу, виголосила дуже гарний і глибоко-змістовний реферат про любов і посвяту батьків. Виступи дітей із Школи Українознавства виповнили дальші точки програми. У цьому святі виступав також п. Володимир Гентиш як акомпаніатор на фортепіані, за що Відділ на цьому місці складає йому щире подяку. Після закінчення мистецької частини свята членки Відділу гостили дітей і їхніх батьків перекусую.

Наталія Клезор
пресова референтка

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Хрестини 88 Відділу СУА

Неділя 24. жовтня 1965 р. надовго залишиться у пам'яті тих, що були учасниками незвичайного свята, а саме хрестин новозорганізованого 88 Відділу Союзу Українок Америки.

Можна сміло твердити, що для багатьох із нас, Союзянок, це було корисно, а для громадян Френкфорду, дільниці Філадельфії, щось зовсім несподіваного. Парохія Френкфорду багата в організації, а тепер ще включився Відділ СУА до спільної праці. Треба підкреслити, що громада із щирим серцем прийняла новий Відділ, доказом чого була щертв виповнена зала (150 осіб). Обильно заставлені столи з українською гостинністю ждали гостей (вступ був вільний). На стіні в рушниках пишався портрет княгині Ольги, що її ім'я прибрал собі Відділ. На головному місці, на прикрашеному килимом підвищенні стояла українська лялька, що мала представляти новонароджений Відділ. Від віночка ляльки тягнулись стрічки до всіх столів почерез цілу залу, що символічно зв'язували прийвних в одну велику родину кумів.

Парох Френкфорду о. декан Мирослав Харина поблагословив новий Відділ та зложив щирі побажання в сторону зорганізованого жіноцтва, за-

(Докінчення на обгортці)

Зміст XXII річника

ВИХОВНИЦТВО

Л. Боднарук: Про значення рідної мови	5	2
Виховна ділянка СУА	5	1
Виховна Комісія СУА	6	6
Зустріч Градуантів	9	18
О. Климишин: Підстави збереження	1	2
Л.: В Інституті св. Ольги	10	9
Д. Маркусь: Для нашої дівчорі	2	11
— Проблеми наших Світличок	4	3
Постанови Шкільн. Ради і СУА Українське шкільництво в Бельгії	6	10
Л. Храплива: Бідна, бідна дитина	7	6
	9	7

ГУТІРКИ, ФЕЙЛЕТОНИ

л. б.: Найбільш радісна подія	1	3
Ікер: Сповідь Ювілята	3	6
Рута: Не всі тії зустрічаються — Конвенційні „секрети“	5	7
Д-р В. Савчук: Після карнавалу	3	8
М. Тарнавська: Похвала сатирі	5	3
В. Ценко: Починаймо зараня	4	8
Швайцарські пансіонати	5	8

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

Мешканевий порадинок:

Штучні квіти	7	22
Куховарські назви	ч. 2, ст. 10, ч. 4, ст. 8,	10 18
А. Микас: Весільне печиво	6	16
Мід — це здоров'я	7	19
Надніпрянка: Великодне печиво	2	20
М. Настюк: Повила	7	20
Господарський порадинок:		
Чорнильні плями	2	22
Ще про чорнильні плями	4	19
Гіркий мигдаль	4	20
Ложечки у зливки	4	22
Найлонова сітка	5	18
Прання вишивок	5	18
Про миття вікон	10	18
О. Слюзар: Великодній стіл	3	16
— Готуємось до посту	10	16
С. Стечишин: Щадімо силу прихатній праці	5	15
А. Сивуляк: Дріб трохи йнакше	9	16
З. Терлецька: Обід на 6 осіб	1	16
— Осінні дари	8	16
О. Фацієвич: У День Матері	4	20
— На День Градуанта	5	16
— Що спекти на свята?	11	20
Яйця в білку	6	18

ДИТЯЧА СТОРІНКА

Д. Б.: В твої долоні, мамо	5	22
Л. Г.: У листопаді	10	24
Л. Гадай: Світлий день	3	22
— Хто?	7	13
О. Драгоманова: Коли діти сплять	2	24
Р. Завадович: Піду санкуватись	2	24
— Де Васильок?	2	24
— Цінь-цірні!	3	22
— Лесикова казочка	9	23
П. Кізко: Весна	4	24
— Каченя	7	13
— Песик-Лесик	9	22
— Коляда	11	13

Л. Кіс: На чужині	3	22
І. Кульська: Веселі черевички	9	23
В. Ладичкець: Веснянка	5	22
О. Литвин: Лисиця і синичка	5	22
— Та внадився журавель	7	13
— Соловейку	8	22
— Пустотливі мавпи	10	24
Н. Наркевич: Весняна пісня	3	22
— Киця-писанчарка	4	24
— Тарасиків тато	6	23
— Подорож на місяць	8	23
— Як мандрували Богданкові книжки	10	24
Л. Полтава: Великодні писанки	3	22
— Самі складімо пісеньку	6	23
— Пісня косарів	7	13
— Перша пісенька овечок	8	22
— Хутряний зайчик	11	14
Н. Приходько: Сова	7	13
М. Стельмах: Іграшок та бурячок	9	22
О. Цегельська: На саночках	1	22
— Ластів'яче гніздечко	ч. 1, ст. 22,	3 23
— Великдень	4	24
— Пригода з м'ячем	5	23
— Дмитрунь і його ніжик	6	22
— Маленька Нада в таборі	7	14
— Шось за вікном тупотить	9	23
— Божє Дитятко	11	13
Г. Черніш: Це — не я!	1	22
— Котики	4	25
— Швачка	4	25
— Світлофор	7	13
— Зустрілися	8	23
— Чемпіони	10	24
— Обнова	11	14
Г. Чорнобицька: Ходить зимонька-зима	1	23
— Швачка	3	22
— Нумо гратися в квача	3	22
— Вітаємо літо	7	13
— Примовка	7	13
— Біля річки	8	23
— Папуги	9	22

ЖІНОЧИЙ РУХ, ГРОМАДСЬКІ ПРОБЛЕМИ

М. Бабич-Трофименко: Ой, поширімо!	10	2
Л. Бурчинська: Про жіночу містику	7	3
— Шукаймо розв'язки	11	4
Вістка з України	4	1
Вкладка до Укр. Нац. Фонду	2	2
Х. Волицька: Думки до дискусії	9	2
О. Гікава-Сацюк: Завдання української професіоналістки	ч. 2, ст. 3	3 2
Дві дати — 1918 і 1925	10	1
За ідею свободи	7	1
Г. Книш: Під прапором сонця й неба	6	3
Конвенційний рік	1	1
І. Кучер: Молодь шукає свого шляху	2	2
Д. Маркусь: Проблемні теми	8	3
Наше завдання	9	1
Молитва	6	1
О. Мороз: Поширімо наш круг	6	2
Л. Онишкевич: Наше середовище і молодь	8	2
І. Пеленська: Декілька думок	7	2

— Наше гасло	10	3
— Роль жіночої організації	11	2
Рік міжнародньої співпраці	1	2
М. Савицька: Суспільна опіка в Україні	4	27
У роковини збройного чину	2	1
У свято Надії	3	1
У Різдвяному часі	11	1
Чи є зрівняння платень?	4	4
Читачка: Порядком дискусії	4	2

ГІГІЕНА І ЗДОРОВ'Я

Д-р О. Берест: Про запобіжні пілюли	11	19
Д-р І. Дідюк: Чому жінка не повинна курити?	1	15
К. Колянківська: Косметичний лист	ч. 2, ст. 19,	3 15
Р. Міхняк: Складники відживлювання	ч. 8, ст. 15,	9 15
Д-р Г. Подюк-Клюфас: Стерильність у жінок	4	19
Хворобове обезпечення	10	12
Є. Янківська: Контроля косметичних препаратів	10	15
Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо: Від чого залежить наше здоров'я?	6	15

НАРИСИ, НОВЕЛИ

Л. Колєнська: Бунт	7	4
О. Литвин: Тестамент	ч. 8, ст. 5, ч. 9, ст. 4,	10 4
М. Свчаренко: Апасіоната	ч. 2, ст. 39, ч. 3, ст. 31, ч. 4, ст. 39, ч. 5, ст. 31,	6 31
Д. Ярославська: Віддаль	6	5

НАР. МИСТЕЦТВО, ОБРЯДИ

Блюзка вишивана	5	17
О. Дучимінська: Обрядове печиво	6	7
Народній стрій:		
Поділля	ч. 2, ст. 21, ч. 4, ст. 21,	6 17
Полісся	ч. 8, ст. 17, ч. 10, ст. 17,	11 21
Дитячі суконки	5	17
Дитячий плащик	9	17
Сукня вишивана	ч. 1, ст. 17, ч. 3, 17,	7 21

Порадинок нар. мистецтва:

Стилева кераміка	1	18
Викінчення завісок	3	18
Порадинок „вирізуванням“	5	18
Місцевий народній стрій	6	18
Пов'язка для хористок	8	18
Ще про полтавське вирізування	9	18
Взір на кераміку	9	29
Ще про покрив голови	10	18

НОВІ КНИЖКИ

К. Антонович: Український одяг	4	8
Д-р Ілля Витанович: Історія українського кооперативного руху	9	10
Д. Гуменна: Скарга майбутньому	9	10
А. Драган: Український Народний Союз	2	10

О. Дучимінська: Віктор Дома- ницький	5	6
Р. Завадович: Пригоди Гноми- ка Ромтомтомика	7	8
Т. Колдуел: Залізний стовп ..	10	13
В. Т. Несторович: Серця і бу- ревії	4	8
Ярослава Острук: Родина Гольдів	3	8
Папа Іван XXIII: Щоденник душі	6	9
Софія Парфанович: Такий він був	2	10
Л. Храплива: Писанка україн- ським дітям	7	8
В. Чапленко: Драматичні твори	5	6
Т. Шевчук: На престіл	11	8
Зенон Тарнавський: Дорога на Високий Замок	3	8
Д. Ярославська: Повінь	11	8

ПОЕЗІЯ

І. Калинець: Писанки	3	1
В. Лесич **	2	1
О. Лятурицька: **	10	1
Г. Мазуренко: Пристань Бі- ленька	8	1
Г. Містраль: Речі	9	1
Л. Мурович: Любов правдива	7	1
М. Ольшанська-Стефанович: Відгук	5	1
М. Тарнавська: Прохід	1	1
— Слово про полк ілюзій	6	1
Т. Шевчук: Свят-Вечір	11	1
І. Шуварська: Снідання	4	1
Передранішне ..	„	„

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Лукія Бобеляк	5	12
Анна Бодак	10	14
Анна Брикович	8	12
Олена Бурачинська	7	12
Олена Волянська	5	12
Меланія Гевак	1	12
Юстина Грицак	1	12
Ірина Домбчевська	3	7
Павлина Канюка	4	12
Анна Донченко	11	12
Катерина Козак	6	12
Анна Колтон	7	12
Антоніна Жульчицька .. ч. 6, ст. 12, ..	9	6
Софія Куриляк	3	12
Марія Лакуш	9	12
Софія Миць	2	12
Наталія Набожняк	7	12
Д-р Олена Іванівна Одриня ..	9	12
Марія Парашук	6	12
Вікторія Пеленська	4	12
Ірина Попик	9	12
Анастасія Рудакевич	10	14
Стефанія Сіра	8	12
Наталія Скоморовська	7	10
Марія Сорока	3	12
Ольга Цегельська	11	12
Марія Шанковська	8	12
Марія Шиманська	4	12
Стефанія Чайківська	1	6
Марія Черіба	2	12
Ганна Чикаленко	5	4
Пракседа Ясінська	4	12

ПОСТАТІ

Л. Буря: Наш молодий талант	1	9
— Із світу предків	3	9
— На університетській кафедрі	4	9
— Із любови до пісні	7	9
— З авторського вечора	9	9

— У провіді Дому для Стар- ших	10	11
Дві сеньйорки (Н. Мохнацька, М. Чайковська)	4	10
М. В. Дольницький: Кардинал	4	5
С. Гуцал: Медсестра-новобра- нець	10	8
Д-р Є. Єржківська: Із співучої сім'ї	6	9
І. Лаврівська: Про творчість актора	5	9
В. М.: У гостях у співачки	2	9
М. Мельник: Пам'яті Ганни Чикаленко	5	4
К. Скрипченко: Шлях україн- ської піаністки	8	9
(от): За лаштунками театру ..	11	9
І. Шмериківська-Приймова: Зустріч з майстром	3	4

СПОГАДИ, РЕПОРТАЖІ

А. А.: З днів юности	10	7
Л. Б.: Для нашого села	3	7
О. Дучимінська: Поворот у минулий світ	2	7
М. Левицька: Дарабою по Че- ремоші	8	7
Д. Ломницька: Із знаком Ост-у	4	7
Р. Лучаковська, Х. Зелінська: Країна контрастів	5	5
О. Лукашевич: Лист з Італії ..	7	7
Г. Мазуренко: Між фронтами війни	2	5
М. Нижанківська: Забули ноти	10	6
В. Хрелтовська: Із Олімпій- ських Ігрищ	1	7

УСПІХИ ЖІНОК

Маруся Бек	11	8
Оксана Борушенко	5	10
Марія Вавриков	1	6
Марія Гарасовська	11	8
Парася Іванець	9	11
Людмила Коваленко	3	10
Катерина Леша	1	10
Мирослава Мак	5	10
Харитина Пекарчук	8	4
Д-р Стефанія Потоцька	3	10
Д-р Людмила Починюк	1	6
Євгенія Розгін	8	4
Ольга Слосарчук	5	2
Слава Стецька	5	2
Ольга Шустер	9	11
Дарія Ярославська	3	10

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

Головна Управа:

В гостях у литовського жіноц- тва	6	2
Вітайте нам, делегатки!	10	13
М. Величко: Наші пляни	4	26
Виховна нарада	6	24
А. Вокер: Наші пляни	3	24
О. Грабовенська: Наші пляни	2	26
— Значення Конвенції	9	3
— Сорок сторінок	9	10
З'їзд голов Окр. Рад	7	28
І. Кашубинська: Що це є ор- ганізація?	1	11
— Членка організації	3	11
— Управа Відділу	5	11
Л.: З Конвенційного бенкету ..	11	11
О. Лотоцька: Вісті з Централі	5	24
— Спасибі!	11	5
О. Макар: Наші пляни	1	24
Добровільна жіноча Служба ..	4	29

І. Падох: Вісті Конвенційного Комітету	10	26
Перед нашим З'їздом	8	1
І. Пеленська: Наше гасло	10	3
По Конвенції СУН	11	28
Постанови Шкільної Ради і СУА	6	10
Річні Збори Головної Управи ч. 1, ст. 25, ч. 2, ст. 27, ..	3	24
Союзянка: Конвенція в Новім Орлеані	8	11
Українське шкільництво в Бельгії	7	6

Окружні Ради:

Окр. Рада СУА, Дітройт: Сорокліття СУА	2	29
Окружний З'їзд	3	25
Нові членки .. ч. 6, ст. 24, ..	9	24
Сорокліття СУА	7	30
Градунтки	10	10
Пікнік	11	33
Окр. Рада СУА, Клівленд: Нові членки .. ч. 5, ст. 24, ..	9	24
Окружний З'їзд	7	30
Градунтки	8	8
Окр. Рада СУА, Ньюарк: Нові членки .. ч. 3, ст. 24, ..	9	24
Потребуючі родини	4	29
Градунтки	7	8
Окружний З'їзд	7	31
Окр. Рада СУА, Нью Йорк: Вих. Семінар	1	26
Нові члени .. ч. 2, ст. 26, ..	9	24
Окружний З'їзд	2	28
Хроніка	7	29
Градунтки	9	8
Зустріч Градунтів	9	25
Окр. Рада СУА, Рочестер: Конференція Референток ..	2	28
Нові членки .. ч. 4, ст. 26, ..	9	24
Дім для Старших	4	30
Градунтки	7	8
Свято Жінки-Героїні	7	32
Окр. Рада СУА, Філадельфія: Нові членки .. ч. 1, ст. 24, ..	9	24
Роля референтки суспільної опіки	4	28
Окружний З'їзд	4	31
Градунтки	7	8
Свято Жінки-Героїні	6	26
Градунтки	6	26
Зустріч із градуантками ..	8	2
Виховний Семінар	7	33
Зустріч із градуантами ..	8	2
Окр. Рада СУА, Шикаго: Звіт із діяльності	6	25
Нові членки .. ч. 7, ст. 27, ..	9	24
Зустріч із Відділами	7	31
Градунтки	8	8
Звіт	8	26
Конференція Округи	11	33
Н. Самокішин: Як переводити сходини	7	11

Відділи:

1 Відділ	ч. 1, ст. 26, ч. 4, ст. 32, ч. 5, ст. 24, ..	8	27
2 Відділ	ч. 4, ст. 32, ..	5	25
3 Відділ	ч. 1, ст. 26, ..	6	26
4 Відділ	ч. 1, ст. 26, ..	5	25
5 Відділ	ч. 1, ст. 27, ч. 4, ст. 32, ..	11	34
7 Відділ	ч. 1, ст. 27, ..	6	27
8 Відділ	ч. 1, ст. 27, ..	6	27
10 Відділ	ч. 1, ст. 27, ч. 2, ст. 29, ..	4	32

17	Відділ		ч. 1, ст. 28, ч. 5, ст. 25, ч. 6, ст. 27, ч. 7, ст. 33,	9	24
19	Відділ		ч. 10, ст. 27, ст. 26, ч. 7, с. 34, ч. 8, ст. 28,	11	34
20	Відділ		ч. 1, ст. 28, ч. 2, ст. 30, ч. 4, ст. 33, ч. 5, ст. 26, ч. 7, с. 34, ч. 8, ст. 28,	11	34
21	Відділ			5	26
22	Відділ			5	26
23	Відділ		ч. 1, ст. 29, ч. 2, ст. 30, ч. 3, ст. 26, ч. 9, ст. 25,	10	28
24	Відділ			3	26
25	Відділ			5	27
26	Відділ		ч. 2, ст. 31, ч. 3, ст. 27, ч. 9, ст. 26,	10	28
27	Відділ			4	33
28	Відділ		ч. 2, ст. 31, ч. 3, ст. 27,	4	34
29	Відділ			2	11
30	Відділ			7	35
32	Відділ			8	27
33	Відділ		ч. 1, ст. 30, ч. 5, ст. 27,	11	35
34	Відділ		ч. 2, ст. 32, ч. 4, ст. 34,	6	28
39	Відділ			7	35
41	Відділ		ч. 2, ст. 32, ч. 4, ст. 34,	9	26
42	Відділ		ч. 2, ст. 32,	7	35
43	Відділ		ч. 2, ст. 33, ч. 3, ст. 27, ч. 4, ст. 35, ч. 5, ст. 28, ч. 6, с. 11, ч. 7, ст. 36,	11	35
44	Відділ		ч. 4, ст. 35, ч. 5, ст. 29,	9	26
47	Відділ		ч. 4, ст. 36, ч. 6, ст. 29, ч. 8, ст. 28,	11	35
48	Відділ		ч. 1, ст. 30, ч. 2, ст. 33,	9	27
49	Відділ		ч. 4, ст. 36,	6	28
51	Відділ			5	30
54	Відділ		ч. 1, ст. 31, ч. 2, ст. 34, ч. 3, ст. 28,	8	29
55	Відділ		ч. 3, ст. 29, ч. 7, ст. 37, ч. 8, ст. 30, ч. 9, ст. 24,	11	36
56	Відділ			11	36
57	Відділ		ч. 4, ст. 37,	11	36
58	Відділ			9	25
59	Відділ		ч. 1, ст. 32,	9	27
61	Відділ			4	37
63	Відділ		ч. 2, ст. 34,	7	37
65	Відділ		ч. 3, ст. 29,	6	29
66	Відділ		ч. 2, ст. 34,	3	30
67	Відділ			7	38
68	Відділ		ч. 1, ст. 32,	11	37
70	Відділ		ч. 4, ст. 37,	11	37
71	Відділ			9	28
73	Відділ		ч. 1, обг., ч. 2, ст. 35, ч. 3, ст. 30,	11	37
74	Відділ			10	29
75	Відділ		ч. 2, ст. 36,	11	38
77	Відділ		ч. 1, обг., ч. 2, ст. 36, ч. 3, обг., ч. 7, ст. 38, ч. 9, ст. 24,	10	28
78	Відділ		ч. 2, ст. 36, ч. 3, обг., ч. 6, ст. 29, ч. 8, ст. 27 і 30,	27 і 30	
79	Відділ		ч. 2, ст. 37,	7	обг.
81	Відділ		ч. 4, ст. 38, ч. 5, ст. 30,	9	25
82	Відділ		ч. 1, обг.,	11	38
83	Відділ			2	38
86	Відділ		ч. 2, ст. 38,	6	30
87	Відділ		ч. 2, ст. 27,	5	обг.
88	Відділ		ч. 8, ст. 27,	11	38
89	Відділ			10	29

УВАГА!

ПРЕСОВІ РЕФЕРЕНТКИ!

До вибору молодого таланту 1965 р.

Прохаємо Вас розглянутись у вашій околиці! Чи є між молодим жіноцтвом одиниці, що здобули осяги в професійній, громадській, мистецькій чи науковій діяльності? Подайте їх кандидатуру до вибору найкращого молодого таланту 1965 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ОБНОВА

(Докінчення зі ст. 14)

— Тепер вдягни віночок ні зависоко, ні занизько, щоб і зверху було видно твою голівку, і над бровами була смужка волосся. Отак.

— Мамо, а чого моя корсетка чорна, а не вишита блискітками, як я бачила в однієї дівчинки на сцені?

— Щоб при такій гладенькій скромній облямівці краще виділялася вишивка сорочечки та твої гарні червоні коралі. Ану, стій, дочко, а звідки ці дві рябі стрічки взялися?

— Ти мені їх колись купила. Я думала, що чим більше стрічок, тим краще... Вони ж справді такі барвисті...

— Самі вони гарні, але до українського вбрання не пасують. Не можна ціпляти будь-які стрічки, тільки червоні, сині, жовті й зелені, щоб виглядало, як веселка. Ти ж знаєш, що веселка ряба не буває!

Ввечері, коли Надійка закінчила свої задачі з арифметики, вона попросила в мами її альбом українських убрань і довго перемальовувала різну одягу та розмальовувала на свій смак, а тоді носила до мами показувати, чи правильно вона добрала кольори. Намальовані дівчатка хвалилися одна перед однією своїми темночервоними, малиновими, синіми та чорними корсетками, червоним або жовтим намистом, золотистими вишитими фаргушками і червоними чобітками. А на їх гладенько причесаних голівках, немов князівська корона, красувалися віночки із ромону, синіх волешок та червоного маку.

Вночі Надійці снилось, що вона вже говорить на сцені, вбрана так, як найкраща з усіх її намальованих дівчаток.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

(Докінчення зі ст. 38)

кликаючи всіх до посиленої праці для Церкви і Народу.

Опісля відбулось зворушливе вручення грамоти і відзнаки СВА голові 88 Відділу п-ні Софії Пилип'юк, що його передала голова Окр. Ради СВА. Під грімке „Многая літа“ закінчено обряд хрестин Відділу. Провід гостини перебрала п-ні Осипа Грабовенська. Привітавши та представивши всіх делегаток і гостей, п-ні голова представила в короткій і ядерно зібраній доповіді 40-літній пройденій шлях СВА та його велику працю й осяги в нашій суспільності.

В мистецькій частині програми брала участь молодь Френкфорду, а саме — хор Юного СУМА під проводом п-ні Софії Кусень, музичний ансамбль школи проф. П. Дубаса та балетна група п-ни Христі Озарків. Виступи нашої дітвори все залишають якнайкращий спомин. Вони не тільки дорогі нашому сердцю, але теж впливають у нього надію і віру в нове покоління. Тому їх виховникам належить велике признання і подяка за жертвенну працю. Від Централі СВА вітала 88 Відділ п-ні Анна Богачевська, вих. референтка. Привіти склали пп. Михайлина Чайковська, Анна Сивуляк від СВА, п. Яр. Кравчук від 14 Відділу СУК „Провидіння“, п. Петро Кобрин від Католицької Ліги.

Ця незвичайно мила і родинна гостина пройшла дуже впорядковано. Справді жаль було покидати гостинний 88 Відділ СВА. На кінець голова п-ні Софія Пилип'юк подякувала всім привітним, а перш-за-все о. Пархові і п-ні Марії Харині, голові Окр. Ради, представницям Відділів за участь та щедрі датки, а паням Софії Кусень, Христі Озарків і проф. Дубасові за підготову мистецької програми. Молитвою закінчено це небуденне свято.

У велику родину Союзу Українок Америки вклучився новий Відділ, що його всі щиро вітаємо. **О.Г.**

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія V, ст. 6 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори українських сорочок із Надвірнянщини